

Giới thiệu Chơi Đùa Em Đến Nghiện

Mang theo vẻ ngoài thuần khiết, du ngoạn qua tình yêu của anh. Nội tâm sa vào ái tình, đắm chìm trong nhiệt tình của anh. Tô Tô bình sinh không có tham vọng, chỉ muốn làm một trạch nữ (gái lười, thích ở trong nhà) ăn ngon ngủ ngon. Cô chẳng những không thấy làm một con sâu gạo là đáng xấu hổ, thậm chí còn muốn lấy đó làm kiêu ngạo. Vì vậy, cô mỗi ngày quyết tâm nằm ở nhà, bên này nhìn nhìn sách A, bên kia liếc liếc phim A (phim H). Tuy rằng tâm hồn cô không quá trong sáng, nhưng thân thể cô còn ngây thơ, thuần khiết hơn cả trang giấy trắng. Nhưng rõ ràng là cô ngay cả tình yêu đầu tiên còn chưa có nói qua, đột nhiên không hiểu sao lại xuất hiện một vị hôn phu. Hôn nữa lại còn là tên béo hay chảy nước mũi, bạn nói khổ mà cô ghét nhất - Mộ Tư Dạ. Thay vì gả cho một "Heo Thần", cô thà tìm lấy đại một soái ca để hiến thân. . . Không nghĩ tới chính là người cùng cô trải qua một đêm xuân trên giường, đó lại là Mộ Tư Dạ. Càng khiến cho cô khó có thể tin hơn là từ một viên thịt tròn, cũng có thể biến hóa thành cực phẩm soái ca. Ai ngờ, một đêm tình lại đùa ra lứa, Mộ Tư Dạ một mực chắc chắn là cô hãm hại hắn, sau khi bị buộc kết hôn liền nhất quyết vợ chồng phải phân phòng ngủ. Điều này khiến Tô Tô càng khoái chí, càng vui vẻ. Chiếm lấy phòng ngủ cùng những vật dụng cao cấp đã không nói, suốt cả ngày còn xem phim XXX. Chọc cho Mộ Tư Dạ nhất thời loạn tâm, dứt khoát ném cô lên giường. Bắt đầu "diễn luyện" thực sự. . . .

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Sau giờ ngo, ánh mặt trời chiếu qua kính thủy tinh tạo thành một vòng sáng chói mắt, trắng xóa một mảnh. Tô Tô thư thái nằm trên ghế mây, trong tay đang cầm một quyển sách, chính là vô cùng thích thú. Chuyện trong sách hết sức đặc sắc, nàng một chút đều không chịu bỏ qua, nàng vừa đọc sách, vừa thuận tay đem rèm cửa sổ kéo xuống, bên trong nhà nhất thời tối tăm đi rất nhiều. Nhưng Tô Tô không thèm để ý chút nào, vẫn như cũ chui trong thế giới tốt đẹp trong sách. Không khí như vậy, ngược lại thích hợp với không khí trong sách hơn, u ám, mập mờ. Đột nhiên, ngoài cửa vang lên một hồi tiếng gõ cửa "Cốc cốc cốc". Tô Tô cọ xát cái mũi nhỏ, bất đắc dĩ đứng lên, đem sách tùy ý đặt trên bàn, sau đó bước nhanh tới mở cửa. Thời điểm xem "sách nào đó, Tô Tô sẽ theo bản năng khóa cửa lại, tựa như sau khi sau khi kiểm được "sách nào đó", phản ứng đầu tiên chính là thay bìa sách. Hành động này là thuần túy theo bản năng. Bởi vì cha mẹ nàng đối với việc giáo dục con cái rất nghiêm khắc, bọn họ yêu cầu nàng làm một thực nữ nho nhã dịu dàng, qua nhiều năm như vậy, nàng quả thật làm được, mặc dù ở những nơi bọn họ không thấy được, nàng thật không thể nào làm một thực nữ. Ngoài cửa song song đứng thẳng, chính là cha Tô cùng mẹ Tô. Mẹ Tô trong tay bung khay, phía trên là một ly nước cam màu vàng, tán ra nồng nặc vị chua ngọt, bên cạnh còn có một miếng bánh phô mai thoạt nhìn hết sức mỹ vị. Thời điểm này, cha mẹ nhất tề xuất hiện, hai người cùng đều một bộ đầy bụng lời nói muốn nói, rồi lại làm bộ như không có chuyện gì xảy ra, cảm giác này, có chút quý dị! Bất quá, Tô Tô cũng cảm thấy không kỳ quái, kể từ sau khi nàng tốt nghiệp đại học, cha mẹ nàng cả ngày ở bên tai của nàng nói bóng nói gió. Có lẽ Tô Tô cũng không cần thận suy nghĩ, cho nên luôn không biết bọn họ rốt cuộc muốn cùng nàng nói cái gì. là một người thẳng thắn, cho nên những lời nói vòng vo nàng nghe không hiểu. "Tô Tô, khát sao? Mẹ tự tay ép nước cam cho ngươi đây! Nhân lúc còn tươi mau uống đi!" Mẹ cười đến là ôn nhu. Liếc nhìn ánh mắt nóng bỏng của mẹ, tầm mắt Tô Tô lại chuyển tới chiếc ly: nước cam này không thể uống! Uống vào, nhất định là có một đồng phiền toái! Tô Tô ở trong lòng âm thầm kết luận, mắt kính thật dày che kín chắn động nơi đáy mắt, nàng khẽ mỉm cười, "Có chuyện gì, vào phòng ta rồi hãy nói!" Mẹ Tô về mặt tươi cười đi vào trước, ngồi xuống bên mép giường, ánh mắt liếc cha Tô một cái, ý bảo hắn mở miệng nói chuyện trước. Thế nhưng cha Tô tư thế ngồi cao ngất, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, đối với ám hiệu của mẹ Tô làm như không nhìn thấy. Mẹ Tô giận đến âm thầm hung hăng nheo một cái lên cánh tay tinh trắng của hắn, ngược lại đau ngón tay của mình; mẹ Tô bất đắc dĩ đành phải tự mình ra mặt, nàng chắt đầy nụ cười nhìn Tô Tô, "Tô Tô a. Ngươi tốt nghiệp cũng đã lâu như vậy, có tìm được công việc gì hay không?" Tô Tô hiểu không rõ ý của nàng, dựa theo tình hình thực tế đáp: "Mẹ, ngươi đừng vội! Ta đã đi nộp rất nhiều hồ sơ, vẫn còn đang chờ thông báo, bất quá, cũng rất nhanh sẽ tìm được công việc!" "Không vội, không vội! Mẹ tuyệt không sốt ruột, không tìm được việc làm mới tốt!" Mẹ Tô vội vàng trả lời. "Cái gì?" Nào có người mẹ nào hi vọng con gái mình không tìm được việc làm? "Àch, ý mẹ là. Tô Tô a, ngươi xem ngươi vốn giống như một đứa con nít, bộ dạng hoàn toàn bằng lòng với số mệnh, coi như tìm được công việc, đại khái cũng không có bao nhiêu tiền đồ. Nếu không như vậy đi, ngươi cũng đừng tìm việc làm nữa, trực tiếp lập gia đình, như thế nào?" Mẹ Tô tha thiết nhìn Tô Tô, thấy Tô Tô một phen mờ mịt, lại nhân lúc đánh lửa còn nóng tiếp tục nói: "Ngươi không phải là rất thích ngồi ở nhà đọc sách sao? Sau khi lập gia đình, ngươi cũng không cần đi rang ngoài làm việc, có thể cả ngày xem sách ngươi thích, không phải là rất tốt sao?" Cả ngày xem sách ngươi thích. Tô Tô thừa nhận, nàng bị những lời này của mẹ làm cảm động rồi. Quả thật nghĩ như vậy, nhưng là. nam nhân có năng lực này, đại khái cũng sẽ không để ý nàng? Mặc dù nàng rất muốn phù nhận lời Nguyệt Nguyệt nói, nhưng trong lòng vẫn hiểu, yêu cầu của nàng cao như vậy, có lẽ thật sẽ không ai thèm lấy! "Lập gia đình? Ta muốn lập gia đình, người khác còn chưa hẳn đã muốn!" Tô Tô lăm lăm một câu. "Ai nói không ai muốn? Ở đây không phải có một sao?" Mẹ Tô từ trong tay cha Tô đoạt lấy một tấm hình, đặc ý đưa cho Tô Tô, "Ngươi xem thằng bé trai trong hình một chút, còn nhớ rõ không? Thời điểm ở nhà trẻ, các ngươi còn học chung lớp đấy!" Tô Tô nhận lấy hình, mơ màng trong ký ức nhớ lại. Sau một hồi lâu, nàng mới nhú mày một cái, chỉ vào bé trai trong tấm ảnh, lòng đầy căm phẫn nói: "Ta nhớ ra rồi, hắn là tên mập sao! Hắn làm cho người ta thấy chán ghét. Tròn phúng phính lại xấu xí quá mức, luôn mút lấy nước mũi, bắt lấy đuôi sam của ta, sau lại bị ta một cước đạp xuống sông băng, kết quả đụng nát lớp băng, rắc rắc chìm xuống." Nghĩ nửa ngày lại để cho nàng nhớ lại những thứ không tốt như vậy, cha Tô cùng mẹ Tô liếc mắt nhìn nhau, đồng thời im lặng nhìn trời. Mẹ Tô cũng sẽ không cứ như vậy buông tha, nàng hít sâu mấy hơi lại hướng Tô Tô nói: "Tô Tô a, ngươi đừng bị trí nhớ trước kia che mắt! Bây giờ A Dạ lớn lên rất tuấn tú, cùng khi còn bé hoàn toàn bất đồng!" "Cùng ta có một chút nào quan hệ sao?" Tô Tô vô tội hỏi ngược lại. Vòng quanh, vòng quanh, rốt cục cũng đi tới chủ đề chính! Mẹ Tô nghe vậy, nhất thời cặp mắt sáng lên, "Không phải là ỉ một chút nào ỉ quan hệ, mà là ỉ vô số chút nào ỉ quan hệ! Tô Tô a, thật ra thì. Hắn chính là vị hôn phu của ngươi!" Ba chữ "vị hôn phu", từ lỗ tai truyền tới thần kinh đại não, vẫn vọng về trong đầu Tô Tô; vị hôn phu? Nàng ngay cả một người yêu cũng không có, từ nơi nào nhảy dù xuống một vị hôn phu a? Mẹ nàng sẽ không phải blà. Từ thời không nào xuyên qua tới chứ? Mẹ Tô thấy Tô Tô bộ dạng ngây ngốc, vội vàng giải thích: "Thật ra thì chuyện này, còn phải ngược dòng đến ông nội đã chết của ngươi. Năm đó, ông nội ngươi dưới cơ duyên xảo hợp, cứu ông nội của A Dạ. Mặc dù lúc ấy ngươi mới năm tuổi, nhưng ông nội của A Dạ đã đập bàn quyết định ngay tại chỗ để cho ngươi làm cháu dâu của Mộ gia bọn họ. Đã nhiều năm như vậy, vốn là chúng ta cũng nghĩ chuyện này chẳng qua là tùy tiện nói một chút mà thôi, qua rồi thì quên đi. a Thế nhưng ngày hôm qua, nhà bọn họ tìm tới nhà chúng ta, còn nhắc lại chuyện này!" Mẹ Tô vui vẻ nói: "Nếu như không phải là ông nội ngươi, lấy điều kiện nhà chúng ta, làm sao ngươi có cơ hội gả vào nhà giàu có? Cho nên đây là mệnh a! Tô Tô,

ngươi chính là có mệnh làm thiếu phu nhân a!” Tô Tô không thanh cao hô to: “Ta không lấy chồng”, cũng không có hờn hờ vội và đáp ứng, nàng có một nguyện vọng như vậy, không sai, làm một thiếu phu nhân không buồn không lo. Thế nhưng Nàng dù sao cũng là một cô gái lãng mạn, tình cảm vẫn vẫn . . . cũng rất cần a? Cha Tô, mẹ Tô nhìn về mặt Tô Tô thần sắc mờ mịt, thật sự không cách nào tưởng tượng nàng lúc này đang suy nghĩ cái gì? Bọn họ thấy Tô Tô ngồi trên ghế mây, dáng vẻ chống cằm nghiêm túc suy tính. Mẹ Tô huých cánh tay cha Tô, cha Tô bắt đầu dĩ cũng khuyên bảo: “Tô Tô a, ngươi cả ngày đọc sách, là một con một sách, đơn thuần giống như tờ giấy trắng, ra xã hội cũng sẽ bị người ta lừa gạt, chẳng bằng nghe chúng ta lời nói, hào hào gả đi!” Thấy Tô Tô không trả lời, cha Tô cũng bắt đầu dĩ, hần tùy ý từ trên bàn cầm lên quyển đồ “Kinh tế học vĩ mô hiện đại phát triển cùng phân tử”, muốn mở ra xem một chút. Tô Tô lơ đãng ngược mắt, phát hiện quyển sách kia đang bị cha của nàng chuẩn bị mở ra, mắt thấy sự tình sắp bị lộ! Nàng giống như lửa đốt cái mông nhảy lên, liều mạng đoạt lại quyển sách, khí lực lớn đến mức ngay cả cha nàng xuất thân bộ đội cũng phải lép vế. “Đứa nhỏ này làm sao thế? Không phải là một quyển sách kinh tế học thôi sao?” Cha Tô đẩy mắt mẹ mang, đột nhiên lại nhớ tới, Tô Tô đối với sách có một loại thích sạch sẽ, ai cũng không thể động tới, hần vội hậm hực rút tay về, quay đầu nói với mẹ Tô: “Đứa nhỏ này thật là đọc sách đến u mê, đối với chuyện nam nữ a hoàn toàn ngu ngốc, Ai! Vẫn là mau gả đi, chúng ta đỡ phải quan tâm.” Mẹ Tô nghe vậy, gật đầu như bằm tỏi, toàn lực đồng ý. Sách kinh tế học? Đối với chuyện nam nữ hoàn toàn ngu ngốc? Tô Tô thiếu chút nữa bật cười, đem quyển sách kia ôm chặt trong ngực của mình, quyển sách này xác thực là “Kinh tế học vĩ mô hiện đại phát triển cùng phân tử”, không sai, nhưng chẳng qua là bìa ngoài thôi, nội dung bên trong hoàn toàn bất đồng. Tô Tô luôn luôn thích xem tiểu thuyết sắc tình, vì không muốn cha mẹ phát hiện, cho nên mỗi lần đều đổi bìa sách tiểu thuyết sắc tình thành bìa sách có vẻ đạo mạo, dung cái này che giấu chân tướng. Nếu như nàng nhớ không lầm, dưới bìa sách “Kinh tế học vĩ mô hiện đại phát triển cùng phân tử” này là tiểu thuyết sắc tình đứng trong thập đại thâm thư năm nay, còn là sách số lượng có hạn! Nếu như không phải ông chủ có cách đặc biệt giúp nàng lấy được, nàng có thể vĩnh viễn cũng không có cơ hội có nó! Sách này H đặc biệt nhiều, nam chính nữ chính làm từ phòng bếp đến phòng khách, lại từ phòng khách lần đến phòng ngủ, miêu tả các bộ phận cùng thiên hình vạn trạng vận động một cách lộ liễu, làm người xem nóng máu sôi sục, kích động không thôi. Nếu như vừa rồi cha nàng mở quyển sách này ra, không biết sẽ như thế nào? Học máu? Nói không chừng còn té xỉu! Trong mắt họ, nàng vẫn là học sinh ngoan an phận thủ thường, một thực nữ đáng hoàng theo khuôn phép cũ, làm sao có thể liên quan đến những loại sách bất nhã này? Tô Tô quả thực khó có thể tưởng tượng trường hợp bị cha mẹ phát hiện, không biết sẽ gây chấn động thế nào a? Trong mắt không khỏi hiện lên một nụ cười. Vì không để cho cha mẹ sinh nghi, Tô Tô bận bịu cắt tấm ảnh chụp đi sau đó đem cha mẹ đẩy ra ngoài, bộ mặt nghiêm túc nói: “Các người cũng đi ra ngoài, trước hết để cho ta yên lặng một chút, để cho ta suy nghĩ thật kỹ. . .” Bộ dáng Tô Tô cấp bách như vậy, cha Tô, mẹ Tô cho là thái độ then thừng của nữ nhi, liếc nhìn nhau, hải long lui ra ngoài. Sau khi mời cha mẹ ra ngoài, Tô Tô một mình ngồi trên ghế mây, cầm sách lên tiếp tục xem, nhưng trong đầu luôn hiện ra cảnh tên mập chảy nước mũi đờ trên người mình rên rĩ, Tô Tô nghĩ tới trường hợp như vậy, đã thấy ghê tởm, vội vàng lắc lắc đầu, đem những cảnh tượng khó coi kia đuổi ra khỏi đầu mình. Số lần nàng xem tiểu thuyết sắc tình, nàng đã không còn nhớ rõ. Nhưng quyển tiểu thuyết sắc tình đầu tiên nàng xem lại nhớ rất rõ, đó chính là nữ sinh tự bạch. Trong đó có một câu: cùng người bản thân mình không thích ân ái so với toàn thân trần truồng nhảy vào bồn cầu còn làm cho người ta ghê tởm hơn! Đúng vậy, hiện tại tên mập kia chính là cho nàng loại cảm giác này! Nếu như gả cho tên mập, ngày đó chẳng phải so với ngày thân thể trần truồng nhảy vào bồn cầu còn ghê tởm hơn sao? Tô Tô đang tự ghê tởm mình, bên tay truyền đến một đạo thanh âm dễ nghe, nàng cảm điện thoại lên vừa nhìn, phía trên hiện tên bạn tốt Trữ Tư. Nàng vừa mới nhận điện thoại, bên kia liền truyền đến thanh âm hưng phấn của của Trữ Tư, ngắn gọn dứt khoát đi thẳng vào vấn đề: “Tô Tô, buổi tối ăn mặc trang phục đẹp, ta dẫn người đi xem sói ca!” “A?” Một câu nói không đầu không đuôi, Tô Tô nhất thời không phản ứng kịp. “Tô Tô ngu ngốc! Người sẽ không hưng phấn đến mức không trả lời chứ? Người không nghe nhầm, nhà ta bên này mới mở quán rượu, có rất nhiều cực phẩm đại sói ca, bảo đảm nhanh chóng làm mù mắt người! Dựa trên nguyên tắc “nước phù sa không lưu ruộng người ngoài” ta mới tìm người cùng đi, chớ nói với ta người không đến!” “Ngô. . .” “Tớ không phải từng nói qua với cậu rồi sao? Chờ cậu tốt nghiệp, tớ liền dẫn cậu đi nhìn sói ca, bây giờ nói một câu! Có đi hay không?”

“Đi, dĩ nhiên đi!”

Sói ca trên thực tế như ảo tưởng, vẫn là trong tiểu thuyết hư cấu tốt!

Nếu là thường ngày, Tô Tô yêu thích yên tĩnh nhất định sẽ cự tuyệt, bất quá bây giờ cô đang bị tên mập ám ảnh, quyết định đi gặp cực phẩm sói ca như Trữ Tư nói, coi như tự giúp mình rửa mắt! Cô nghĩ như vậy, liền vội vàng đáp ứng.

Thật ra thì Tô Tô lớn lên cũng không tệ, thậm chí có thể dung hai chữ “xinh đẹp” để hình dung, một đôi mắt to trong suốt ngập nước, mũi thon cao thẳng, đôi môi hồng điểm, dày vừa đủ, hấp dẫn mười phần; bất quá, trên mặt cô lại có một mắt kính to đùng, không chỉ đem tất cả xinh đẹp của cô che kín, thậm chí còn làm cho người ta cảm thấy ngốc trẻ, khô khan.

Thời điểm học trung học, bé trai theo đuổi cô quá nhiều, lãng phí thời gian xem tiểu thuyết sắc tình của cô, sau đó cô quyết định che giấu sự xinh đẹp của mình, như thế liền có thể ngăn trở một ít đào hoa của mình!

Tô Tô chính là dung một loại hình tượng như vậy, dửng dưng xuất hiện trước mặt Trữ Tư. Mà Trữ Tư trên người vài vóc không nhiều, còn trang điểm xinh đẹp, không nhận được quả trách cô một trận, lại bị Tô Tô cười phản bác lại: “Tớ tới nhìn sói ca, cũng không phải là câu sói ca! Mặc xinh đẹp như vậy để làm gì? Hơn nữa, cậu làm hoa tươi còn tớ cam nguyện làm lá xanh làm nền, như vậy không tốt sao?”

Trữ Tư mâu quang chợt lóe, cảm thấy như vậy xác thực tốt hơn! Vì vậy cô ôm Tô Tô mừng rỡ, “Tô Tô, tớ thật sự yêu cậu chết mất! Cậu cứ yên tâm, tớ nhất định giới thiệu sói ca cho cậu biết!”

Tô Tô là loại điển hình “có tặc tâm, không có tặc胆”, mặc dù miệng nói từng trải việc đời vô số, nhưng mà cô vẫn là lần đầu tiên tới bán bar – nơi phát sinh điểm ngộ tần số rất cao.

Sau khi bị Trữ Tư mang vào quầy rượu, Tô Tô vừa đi, vừa tò mò nhìn quanh, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn hơi đỏ lên, ánh đèn nơi này làm cô thấy chói chang; âm nhạc sống động mập mờ làm tim cô đập rộn lên.

Trữ Tư coi như khách quen ở đây, dọc theo đường đi, không ngừng có nam nhân nâng chén, đến tìm cô nói chuyện. Cô cũng không lạnh không nóng ứng phó, trong mắt phong tình mười phần; nhưng một người nước ngoài ngũ quan thâm thúy kéo nhẹ cánh tay Trữ Tư thì thân thể của cô lập tức lại găng.

Ánh đèn ngũ sắc ở quầy rượu lóe lên, ánh đèn mê ly, chiếu vào trên mặt chỉ còn lại mông lung, thân ảnh cũng phản phát nhuốm một tầng ánh sang. Tuy nhìn không rõ, nhưng Tô Tô đứng gần Trữ Tư, cô ngờ ngác nhìn người nước ngoài ở trên người Trữ Tư di động, lớp vải thật mỏng không ngăn cản được

nhật tình của họ, Bọn họ trước mặt mọi người nồng nhiệt hôn nhau, lục lọi, tiếp tiến vào sàn nhảy, không có kỳ chút nào phóng thích nhiệt tình.

Tô Tô bật mặt, Trữ Tư như thế nào....như thế nào to gan như vậy! Bất quá, Trữ Tư coi như là người thầy phổ cập kiến thức cho cô. Hai người rất thân, khi còn bé, tiểu thuyết sắc tình của cô đều do Trữ Tư cho; nhưng bây giờ Tô Tô ngoại trừ tư tưởng bị ỉm một chút, hành động cử chỉ cũng rất ngây thơ thuần tình.

Giờ phút này, nhìn thấy Trữ Tư cùng người nước ngoài tuần lã, loại ảnh A ngay trước mắt được người thật trình diễn, Tô Tô nhất thời cảm giác toàn thân mình máu nóng xông lên não, trên mặt nóng như nước thủy triều dâng lên. Cô cắn môi dưới, quay đầu đi, nhưng phản chiếu của mắt kính vẫn thỉnh thoảng hiện lên những hình ảnh này.

Trữ Tư từ trong nhiệt tình khôi phục một chút lý trí, không chút nào ngượng ngùng nói với Tô Tô: “Trước mặt quẹo phải có một phòng VIP, cậu trước qua đó chờ tớ.”

Tô Tô gật đầu một cái, che đi hai gò má nóng bừng, trong đám người di chuyển đi về phía trước; nhưng không nghĩ tới trong đám người luôn có những bàn tay xuất hiện, không phải sờ ngực cô, chính là sờ phía sau lưng, Tô Tô khẩn trương kẹp chặt chân bước nhanh đi.

Thật vất vả mới đến nơi Trữ Tư chỉ, nhưng là một trái, một phải đều có phòng, cái nào mới phải? Tô Tô có chút do dự đứng tại chỗ, trong lòng lưỡng lự không biết.

Tô Tô lại gần cánh cửa, cẩn thận ghé tai lên cửa nghe động tĩnh bên trong, tựa hồ thanh âm gì cũng không có; đang lúc Tô Tô ngáy người, cửa lại đột nhiên mở ra! Tô Tô nhất thời trọng tâm không vững, cả người thẳng tắp lao về phía trước.

Tô Tô nhắm chặt hai mắt, chờ đợi đau đớn, nhưng đau đớn tính không đến, ngược lại phía dưới truyền đến một hơi nóng xông vào mũi, hun đến hai lỗ tai cô nóng lên.

Tô Tô mở mắt ra, đối diện là một đôi mắt sắc bén như ưng, quang mang nơi đáy mắt giống như u đàm, sâu không lường được, phía dưới truyền đến tim đập, Tô Tô dời mắt xuống phía dưới, thấy được thân thể to lớn tinh tráng của hắn, còn có phía trước ngực áo sơ mi bị nhuộm màu rượu hổ phách.

Nhìn thủy tinh tan nát đầy đất, Tô Tô ảo não vạn phần, đều do cô không tốt, không có việc gì lại ghé sát vào cửa người ta!

Khi Tô Tô lén lút ghé vào trên cửa thì người trong phòng đang cầm ly rượu cốc-tai đi ra ngoài. Cửa vừa mở ra, Tô Tô liền bị mắt trọng tâm, cả người không cẩn thận đụng phải, ngay tiếp theo toàn bộ ly cốc-tai đều hất lên áo sơ mi của hắn.

“Năm sắp như vậy đủ chưa?” Thanh âm khan khan trầm thấp từ dưới thân yếu ớt vang lên, Tô Tô nhất thời rung mình một cái.

“Tôi, tôi.... không đúng.... xin lỗi, tôi lập tức đứng lên.” Tô Tô vừa nói xin lỗi, vừa đứng dậy, nhưng trong rối ren mới bò đến một nửa, gót chân sau lại đụng lên cửa, “Rầm” một tiếng, lại nặng nề ngã xuống trên thân người kia, vừa khéo ngực đè lên vị trí trọng điểm của người nọ.

Nhất thời, hai người cũng ngây ngẩn cả người.

Mộ Tư Dạ lúc này im lặng cực độ, hần thế nào không nghĩ đến, thỉnh thoảng ra ngoài mua cái say lại còn phải đụng chuyện như vậy.

Hôm nay gia gia đặc biệt tìm hắn nói chuyện, hắn không giải thích được liền có một vị hôn thê chưa từng gặp. Hắn bây giờ không cách nào nhịn được, trong nhà đột nhiên tiếp nhận một nữ nhân, hơn nữa còn là người bên gối mình! Hiện tại hắn nghĩ tới chuyện này, trong lòng phiền não không thôi, không thể làm gì khác hơn là dung rượu để làm tê dại mình.

Hắn ngồi dậy, đáng vẻ ngạo mạn nhìn chằm chằm Tô Tô cũng đang ngược mắt nhìn hắn. Trong nháy mắt, tài tình từ góc độ trên cao nhìn xuống liền nhìn vào phần vải thật mỏng bao bọc bộ ngực của Tô Tô, cảnh xuân kiều diễm, nhìn không sót một cái gì.

Cổ họng Mộ Tư Nặc đột nhiên nóng rực, bụng dưới chột chặt lại, một loại cảm giác kỳ diệu khó có thể khống chế chột từ dưới bụng bay lên. Hắn là nam nhân, còn là nam nhân kích bách chiến, liền rất rõ ràng loại dục vọng này đến từ đâu.

Nhưng loại vịt con xấu xí ngốc trẻ này không phải khẩu vị của hắn, Mộ Tư Dạ trầm nghĩ, đưa tay đang muốn đẩy Tô Tô ta lại vừa đúng lúc Tô Tô khẽ nâng hai tròng mắt.

Không có mắt kính gọng đen ngăn che, xuất hiện trước mắt hắn là dung nhan xinh đẹp tới cực điểm, ánh mắt như nước long lanh vô tội vô cùng, đây quả thực là....ánh mắt thuần lương, dung nhan mỹ hoặc! Cổ họng Mộ Tư Dạ khô khốc, dục vọng phía dưới bụng cơ hồ khó có thể khống chế.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi! Đều là do tôi không tốt.” Tô Tô giùng giăng bỏ dậy, vội vàng cúi rạp người, nói xin lỗi.

Mộ Tư Dạ lại lần nữa có được góc ngắm tuyệt mỹ, thấy cô trước ngực trắng nõn đầy đặn, trong nhất thời, hắn chỉ cảm giác mình máu nóng sục sôi, cơ hồ khó có thể khống chế.

Tô Tô thấy hắn đứng thẳng dậy, ngồi trở lại ghế sa lon màu đỏ, ánh mắt phức tạp quay mặt qua chỗ khác, cho là hắn còn đang tức giận, bất đắc dĩ tiến lên phía trước nói: “Bằng không như vậy đi, anh cởi áo sơ mi xuống, tôi giúp anh mang đi giặt sạch?”

Mộ Tư Quay quay mặt lại, hai tay khẽ nhếch, không tỏ rõ ý kiến nhìn cô, khuôn mặt bình tĩnh không nói lời nào.

Tô Tô thờ dài, ngồi dọc theo ghế sa lon, một bên thấp thòm bất an, một bên đưa tay cời nút áo sơ mi của hắn, chỉ chốc lát sau,áo sơ mi liền bị cô lột ra, lộ ra cơ bắp to lớn anh tuấn của hắn,da thịt màu đồng phiếm nhân nhật ánh sáng.

Tô Tô nuốt một ngụm nước bọt, theo bản năng liếm liếm môi khô, nhưng động tác vô ý này lại làm cho dây cung tự kiểm chế của Mộ Tư Dạ đứt hoàn toàn, dục vọng phía bụng dưới xông thẳng lên đầu.Tay thon dài của hắn đột nhiên kéo lại Tô Tô muốn xoay người rời đi, đem thân thể cô xoay tròn một vòng ngồi vào trên chân mình, tay phải đỡ lấy gáy cô, môi nặng nề che phủ lên. Đầu lưỡi ướt mềm trơn trượt thăm dò vào trong miệng của cô, khéo léo kích động dục vọng.

Đại não Tô Tô nhất thời cứng đờ, trước mắt trống rỗng, toàn thân giống như điện giật, khăn trương căng thẳng đứng lên. Nam nhân này chẳng lẽ hi vọng cô dùng phương thức này nói xin lỗi sao? Nhưng Đây là nụ hôn đầu của cô nha! Còn là nụ hôn đầu cô giữ gìn hai mươi hai năm, ô ô.

Bất quá, cô lại nghĩ đến chiếc áo giá trị không rẻ kia, cô đại khái cũng không có tiền bồi thường, huống chi, tiền của cô còn phải giữ lại mua tiểu sắc tinh. A, còn có những tiểu thuyết số lượng có hạn đắt giá nữa! Kia. Để cho hắn hôn một cái tốt lắm. . . .

Dù sao cô cũng đã trưởng thành, vẫn luôn muốn tìm một nam nhân chất lượng tốt hiền hôn, nam nhân này này thoạt nhìn chất lượng hoàn toàn tốt, tặng nụ hôn đầu cũng không thua thiệt nha!

“Không chuyên tâm?” Mộ Tư Dạ tựa hồ nhận thấy suy nghĩ của cô bay đi, ôm chặt cô hơn, càng chôn sâu hơn, nữ nhân này. Thật đúng là một ma nữ! Hắn vốn chỉ là muốn đùa dai,trêu chọc cô một chút. Nhưng sau khi hôn rồi, cư nhiên bắt đầu luyện tiết hương vị này, đặc biệt là ánh mắt của cô, giống như một loại nam châm hút chặt lấy hắn.

Tô Tô không hề nghĩ loạn nữa, phối hợp đến gần hắn, không lưu loát đáp lại hắn. Thấy cô cũng không phản kháng, thân thể càng phát ra kích động, ở trên mặt cô vừa hôn vừa liếm, hai tay cũng không nhàn rỗi, vừa sờ vừa nhào nặn, chỉ chốc lát sau, Tô Tô sa vào trong kích hôn, quần áo trên người đã bị hắn cời bỏ.

Bộ ngực Tô Tô như một đôi thỏ trắng nhảy ra ngoài, bị Mộ Tư Dạ một phen nắm lấy, Tô Tô sùng sốt, cả người cơ hồ muốn bật lên. Nhưng Mộ Tư Dạ lại ấn cô vào trong ngực, ở trên vành tai nàng gặm cắn, tiếng thở dốc vang dội bên tai của nàng, hắn xấu xa nói: ”Tiểu yêu tinh, không phải mới vừa vẫn còn rất hưởng thụ sao?”

“Anh, anh nói vậy!” Tô Tô rõ ràng là giọng căm hận mắng ra miệng, nhưng không biết tại sao, những lời này mắng ra lại mềm nhũn, một chút thuyết phục cũng không có, thậm chí mang theo vài phần run rẩy.

Đầu ngón tay nam nhân tà ác vẽ vòng tròn trước đầu ngực nàng, từ từ kích thích, ”Có nói vậy hay không, thử qua mới biết, àn?” Thanh âm dễ nghe phát ra liền cúi đầu tới gần, há mồm đem hồng tiêm nho nhỏ kia nhét vào trong miệng.

Uớt át vây quanh, kích thích trêu đùa, kích thích trước ngực làm cho Tô Tô từ trong mê say thức tỉnh, cô có chút sợ hãi mà nghĩ muốn đẩy hắn ra, “Không, không muốn!”

Mộ Tư Dạ bất quá muốn dọa cô một chút, nhưng đáng chết, phản ứng sinh lý của mình cư nhiên càng kịch liệt hơn. Dù sao mọi người đều là ra ngoài tìm thú vui, nếu đã đến nơi này, chung quy cũng không phải loại phụ nữ đàng hoàng đi? Nói không chừng, đây còn là thủ đoạn đón tiếp của cô!

Ôm chặt ý nghĩ như vậy, Mộ Tư Dạ càng không muốn buông cô ra, chính là ôm cô càng chặt hơn, căn bản không để cho cô có cơ hội phản kháng. Cô giãy giụa, thậm chí càng thêm kích thích ham muốn của Mộ Tư Dạ. Khí lực của hắn thật sự quá lớn, Tô Tô bị hắn giam cầm vào trong ngực, căn bản không cách nào nhúc nhích, cô chỉ cảm thấy, thân thể của mình àng ngày càng mềm, càng ngày càng mềm, sắp mềm thành một cái đầm xuân thủy. . . .

Đầu ngón tay thon dài của Mộ Tư Dạ sờ soạng giữa bắp đùi cô, rất nhanh liền âm thầm tiến vào dưới váy của cô. Tô gấp đến độ thiếu chút nữa thét chói tai, nhưng đôi môi đỏ mọng lại lần nữa bị Mộ Tư Dạ bao phủ lên, chỉ còn lại thanh âm nghẹn ngào nức nở như có như không.

Đầu ngón tay Mộ Tư Dạ chạm được vào mép quần lót be của nàng, ngăn cách bởi một lớp vải thật mỏng, hoa hạc của nàng nhô ra. Nơi này chưa bao giờ bị người khác thăm dò qua, chợt bị kích thích như vậy, Tô Tô trong lòng sợ hãi. Nhưng thân thể lại bởi vì kích thích mà hưng phấn khẽ run lên, ngực không ngừng theo hô hấp phập phồng.

Thấy Tô Tô không hề giãy giụa kịch liệt nữa, ngón tay Dạ càng thêm không chút kiêng kỵ, đầu ngón tay khoi mào quần lót, từ từ dò xét đi vào. Ngón tay lạnh như băng dừng trước hoa hạc của nàng nhẹ nhàng đụng chạm. Trong nháy mắt, một dòng điện từ bàn chân Tô Tô thẳng hướng dây thần kinh trên đầu chạy tới, khoái cảm kỳ diệu làm cho nàng không tự chủ đắm chìm vào.

Cái tay kia, không ngừng trêu chọc hoa châu nhạy cảm của Tô Tô, trong hoa huyết không ngừng chảy ra chất lỏng sền sệt trong suốt, làm quần lót Tô Tô dần dần ướt đẫm, chưa bao giờ có khoái cảm cực độ như vậy làm cho Tô Tô không nhịn được rên rỉ thành tiếng. Trong đầu nàng bắt đầu hỗn loạn, không biết kế tiếp nên làm những gì, là như thế này trầm luân đi xuống, hay là tiếp tục giãy giụa? Cô không nghĩ ra, cũng không cách nào suy nghĩ.

Loại cảm giác này giống như vai nữ chính trong tiểu thuyết sắc tình đi. Sẽ hạnh phúc sao? Có lẽ sẽ đau.

Hắn ngậm môi của cô, dùng sức mút, môi lạnh như băng từ từ trở nên nóng bỏng, Tô Tô phảng phất giống như mê muội đi theo tiết tấu của hắn, cùng hắn gần bó như môi với răng. Thân thể của cô đã tuôn ra lửa, cả người cũng thành một thác nước rồi, trên người da thịt nổi lên sắc hồng, nếu nói dục hỏa đốt người, cũng không hơn gì cái này chứ?

Chương 2

Thời điểm Tô Tô hoàn toàn rơi xuống, bên ngoài truyền đến một hồi tiếng gõ cửa dồn dập.

Trong mê ly điên cuồng, bị tiếng gõ cửa làm cho thức tỉnh, Tô Tô đột nhiên đẩy hẳn ra, ý thức lấy hai tay nhanh chóng che đi mảnh xuân quang, hốc mắt rung rung, khăn trương mặc quần áo vào; chỉ cần vừa nghĩ tới mới vừa rồi, mình biểu hiện cực độ táo bạo, Tô Tô liền thấy xấu hổ muốn chui xuống đất; nàng mới vừa rồi rốt cuộc đã làm cái gì? Chẳng lẽ thật chính là bị vai nữ chính trong tiểu thuyết khiêu dâm nhập vào thân sao?

“Shit!” Mộ Tư Dạ thầm mắng một tiếng, trên mặt tức giận vì chưa thỏa mãn dục vọng.

Nhưng mà lúc này, Tô Tô đã mặc xong, Mộ Tư Dạ không có biện pháp, chỉ có thể gương mặt nhìn vóc người nhỏ bé đầy đặn của nàng; đợi sau khi mặc vào đầy đủ, thanh âm mới không khan khan hô: “Vào đi!”

Để thuận tiện cho các phục vụ viên, cánh cửa phòng luôn luôn không bao giờ khóa lại. Sau khi nghe được tiếng hồi đáp, từ ngoài cửa hé vào khuôn mặt trang điểm đậm, dáng vẻ thăm dò, “Vị tiên sinh này, thật quấy rầy! Ta đang tìm một người. Tô Tô, người thật ở chỗ này, thật quấy rầy! Ta đang tìm một người. Tô Tô, người thật ở chỗ này!”

Trừ Tư sau khi trở lại phòng VIP, không thả bóng dáng Tô Tô đâu, cô vòng cả quầy rượu một vòng, như cũ vẫn không tìm thấy nàng, không khỏi có chút lo lắng, chỉ sợ Tô Tô đã xảy ra chuyện. Cô chỉ là mang Tô Tô tới đây xem cho biết, người ở đây rất phức tạp, vạn nhất phát sinh chuyện ngoài ý muốn, cô cũng không có biện pháp, đành phải gánh trách nhiệm với cha mẹ Tô Tô! Bất đắc dĩ, cô mở cửa một trong số những phòng VIP, thật may là ngay lần đầu tiên đã tìm thấy Tô Tô.

Lúc này dấu vết kích tình trên mặt Tô Tô chưa rút đi hoàn toàn, sắc mặt của nàng hồng lên một mảnh, tứ chi mềm nhũn vô lực.

Mộ Tư Dạ lạnh lùng trừng mắt nhìn Trừ Tư một cái, quay qua nhìn về phía Tô Tô :” số điện thoại di động?”

“A?” Tô Tô nhất thời không phản ứng kịp.

Mộ Tư Dạ thần thái cao ngạo nghiêng về phía nàng, đưa tay vào túi áo trên của nàng, lấy ra điện thoại di động, ngón tay thon dài mau lẹ ấn xuống liên tiếp những con số. Rất nhanh, một hồi tiếng chuông để nghe từ trong túi áo tây trang của Mộ Tư Dạ vang lên.

Sau khi nghe được tiếng chuông, lúc này Mộ Tư Dạ mới hài lòng đưa điện thoại di động trả lại, nhàn nhạt nói câu: “Chờ điện thoại của ta.” Sau đó, hẳn nhắc lên áo tây trang rồi đi, khi đi ngang qua nhìn thoáng Trừ Tư, hung hăng huých cô.

Nam nhân chưa thỏa mãn dục vọng, bình thường không thể nói lý.

Thấy hành động trẻ con của Mộ Tư Dạ, Tô Tô trong đầu chợt nhớ lại những lời này, sau đó, nàng đột nhiên bật cười. Nụ cười này đưa ảo não cùng ngượng ngùng, tất cả đều biến mất.

Đã thấy tiểu thuyết khiêu dâm, không phải là không mong đợi kiểm nghiệm qua thực tế, nếu như lần đầu tiên thử nghiệm, liền gặp phải nam nhân đẹp trai như vậy, cũng không coi là thua thiệt đi? Tô Tô ở trong lòng tự an ủi mình.

Trừ Tư thấy Tô Tô một lát thì cười, một lát lại trầm tư, kỳ quái lấy mu bàn tay đặt lên trán Tô Tô thử kiểm tra nhiệt độ :” Tô Tô, người không có phát sốt đấy chứ?”

“Ta rất khỏe, một chút cũng không có.” Nhớ tới mới vừa rồi một hồi điếm ngộ, Tô Tô nói xong lời này có chút chột dạ.

“Mới vừa rồi nam nhân kia là ai?” Trừ Tư hứng thú nhìn chằm chằm Tô Tô, thử dò xét nói :” Hắn muốn số điện thoại di động của người, chẳng lẽ hai người các người mới vừa rồi.”

“Người cũng nói, hẳn vừa mới biết ta, ta làm sao biết hắn là ai chứ?” Tô Tô hỏi ngược trở lại.

Thật may là Trừ Tư toàn bộ ý nghĩ đều đặt ở trên người nam nhân nàng mới săn đêm nay, nên sự hiếu kỳ đối với Tô Tô đến đây là dừng, không truy hỏi.

Ngay đêm đó, Tô Tô khi trở về đến nhà, tắm nước nóng sau đó ở trên giường lăn qua lăn lại, không ngủ được, trong đầu hiện lên, tất cả đều là hình ảnh của người kia. Thật vất vả mới ngủ thiếp đi, thế nhưng mộng xuân liên tiếp. Cho đến buổi sáng khi tỉnh lại, mới phát hiện quần lót mình ướt một mảnh. Mặt của nàng nóng lên, cái này thật đúng là không phải là hiện tượng tốt!

Tô Tô vốn cho là mình cùng người nam nhân kia sẽ không có quan hệ, nhưng cái ngày đó rất nhanh lại đến.

Tô Tô công việc còn không có tìm được, lười ở nhà như sâu gao, vốn cho là cũng cảm thấy rất hạnh phúc, nhưng chuyện hẹn hò, vẫn bị người nhà nhắc tới. Tô Tô thờ dài một cái, lại bắt đầu phiền não, bé mập ác tâm như vậy sắp trở thành chồng tương lai của nàng, còn phải cùng hân ân ái? Đánh chết nàng cũng không muốn!

Nhưng mà nếu như nàng không đi, ngày mai mẫu thân khẳng định sẽ nghĩ biện pháp cứng rắn lôi nàng đi! Trái lo phải nghĩ một hồi lâu, cũng không nghĩ ra biện pháp gì hay, định hẹn Trữ Tư đến quán bar lần trước. Nàng nghĩ nếu như có thể tìm một nam nhân tuấn mỹ, vóc người lại đẹp, mình sẽ tình nguyện đem lần đầu tiên hiến tặng cho hắn!

Trữ Tư vốn cũng rất tò mò Tô Tô tại sao lại chủ động tìm nàng đi quán bar, đi đến quán bar sau đó mới phát hiện, Tô Tô thoát nhìn tâm tình rất kém. Sau khi nghe Tô Tô sắp gả cho một bé mập, liền cười đến nghiêng trước ngã sau: "Ha ha ha..... Tô Tô, người nói người bị một bé mập đè ở dưới? Ha ha!"

"Trữ Tư người còn cười, ta liền không nói chuyện với người nữa!" Tô Tô buồn bực trừng mắt nhìn nàng một cái, không phải là đang kể khổ với nàng sao? Nàng cư nhiên cười thành như vậy.....

"Tốt lắm, tốt lắm, ta không cười người! Đến, ta mời người, chúc người tìm được một lão công tốt."

Tô Tô cùng nàng cụng ly, một hơi uống hết. Nhưng mà Tô Tô từ lượng không tốt lắm, mới uống mấy ly đã cảm thấy có chút không tỉnh táo, nàng để ly rượu xuống, nói với Trữ Tư: "Ta còn chưa muốn uống quá nhiều, nếu quả thật uống say, hoa mắt, ta sẽ không tìm được trai đẹp." Tô Tô đứng dậy, xoay người đi vào phòng hoá trang trang điểm lại.

Đến phòng hoá trang, nàng trước tiên đem mắt kính tháo xuống, lại đem áo khoác mặc cởi ra, bắt đầu trang điểm cho mình. Nàng để sát mặt vào gương nhìn mặt mình, đáng tiếc gương mặt nàng xinh đẹp như vậy. Ai~ Sớm biết thì trước kia không nên lấy kính che đi, cho đến bây giờ còn là người cô đơn, đã vậy còn vội vã bắt đi xem mặt, ô ô.....

Tô Tô có chút xiu vẹo lắc lư từ phòng hoá trang đi ra, ở trên hành lang không cẩn thận đụng vào ngực một người, nàng vội hướng đối phương nói xin lỗi: "Xin lỗi, xin lỗi....."

"Tiểu thư, cô cứ như vậy không thể đợi, muốn phá hư đầu sao, hửm?" Thanh âm quen thuộc dễ nghe cất lên.

Tô Tô ngẩng đầu lên, không khỏi sợ hết hồn, người đàn ông này, không phải chính là người nam nhân ở phòng VIP kia sao?

Còn chưa kịp nói chuyện, người đàn ông đã kéo Tô Tô đi, môi mòng ghé sát lỗ tai của nàng: "Cô uống say rồi?"

Mộ Tư Dạ nhìn Tô Tô từ trên xuống dưới, nàng hôm nay ăn mặc yêu mị như vậy làm gì? Đáng chết, trên mặt còn mang theo say rượu mị thái, bởi vì trang điểm, ngũ quan nàng thoát nhìn càng thêm sắc sảo, còn có một cổ cảm giác phong tình vạn chủng. Nữ nhân này, bất quá chẳng qua là từng cùng hắn gặp qua một lần, nhưng vừa nhìn thấy nàng tư thái yêu mị như thế, còn uống đến say khướt xuất hiện ở quán bar không đúng đắn này, hắn đột nhiên cảm thấy rất tức giận, nhưng mà tại sao lại tức giận? Ngay cả hắn cũng không rõ ràng. Bất quá, hắn phát hiện trừ bỏ tức giận bên ngoài ra ra còn có một loại gọi là "dục vọng" cảm xúc ở trong cơ thể hắn tự nhiên sinh ra.

Hắn ôm thân thể mềm mại của nàng vội vàng hướng phòng mình đi đến, lần trước mắt không chế, không kiểm soát được ý niệm trong đầu, từ một khắc nhìn thấy hắn, nàng chưa từng có phản kháng, nàng cố gắng ngước lên, cùng hắn môi chạm môi răng chạm răng quần lấy nhau chặt chẽ, có lẽ là thực sự say nên người cũng lớn mật lên rất nhiều, chủ động rất nhiều.

Nàng đáp lại khiến cho Mộ Tư Dạ càng thêm hưng phấn, hai tay hắn không thể chờ đợi vuốt ve y phục, trượt lên mép áo của nàng, nhẹ nhàng cởi ra nội y của nàng, không chút do dự vuốt ve lên gò bồng đảo mềm mại của nàng. Môi của hắn từ trên môi nàng rời đi, kéo theo một dòng tơ trắng mờ ám, môi hắn lại đi xuống khám phá, cách thật mỏng vải vóc ngấm vào đầu vú của nàng, hôn nơi đó càng thêm rõ nét, đỏ tươi.

Tô Tô "Ừ...a..a.." rên rỉ, thân thể căng thẳng, đầu lưỡi của hắn vô cùng linh hoạt, bất quá mới chỉ là ở trên đầu vú ngao du đã khiến cho Tô Tô sung sướng giống như bay lên chín tầng mây.

Kế tiếp, Mộ Tư Dạ ở trên người nàng hoành hành, vì muốn mang đến cho nàng càng nhiều hơn hưởng thụ, hắn bế nàng đến ghế sofa, môi ngậm đầu vú nàng: đầu ngón tay không biết từ lúc nào thì đã đẩy ra mép quần lót của nàng, trượt vào huyệt giữa hoa của nàng, ở sâu trong hoa kính ma sát qua lại hai bên.

Tô Tô cho tới bây giờ cũng chỉ là tưởng tượng mà thôi, chưa từng chịu kích thích như vậy. Chỗ kín nhạy cảm bị Mộ Tư Dạ qua lại trêu đùa, mãnh liệt kích thích, khiến cho hạ thân của Tô Tô run rẩy không dứt, rất nhanh miệng hoa kính liền giống như dòng suối nhỏ chảy róc rách, mặt hoa trong suốt sền sẹt chậm chậm chảy ra.

Mộ Tư Dạ ban đầu nhìn thấy nàng bề ngoài quyến rũ, cho rằng nàng tình trường rất lão luyện, nhưng phản ứng trước mắt của nàng không lưu loát như thế, hắn thậm chí còn cảm giác được hoa kính của nàng hết sức chặt, trái tim thoáng một hồi mừng như điên, chẳng lẽ nàng còn là xử nữ? Nhưng mà.... tiếng rên rỉ của nàng nghe thật dễ xúc động, mê người, có hay không ở dưới nam nhân khác, nàng cũng như vậy đắm đuối? Nhìn nàng đôi mắt mị hoặc vô cùng, tìm hắn trầm xuống.....

Mộ Tư Dạ nóng lòng muốn chứng minh suy đoán của mình, không thể chờ đợi liền cởi ra quần lót của nàng, đem phân thân của mình để trên hoa mật của nàng, nhất động liền xông vào trong thân thể của nàng.....

"A!" Tô Tô đang đắm chìm trong khoái lạc, đột nhiên xông tới đau đớn khiến cho nàng thét chói tai ra tiếng, đau đớn như vậy khiến cho nàng từ trong

tình dục tỉnh táo lại.” Thật là đau.....”

Tô Tô chỉ cảm thấy một hồi đau đốn trời đất đảo lộn đem nàng biến đổi, hạ thân bị xé rách đau đốn khiến cho trên mặt nàng mồ hôi lạnh toát ra, nàng cắn môi dưới, cắn hận nhìn chằm chằm Mộ Tư Dạ.

Tô Tô muốn giãy giụa, nhưng Mộ Tư Dạ thật mạnh mẽ chấn áp nàng, nàng nơi đó thật chặt, loại này chặt chẽ thật quá mất hồn, hần không nhịn được ở trong thân thể nàng ra vào. Tô Tô còn đang giãy giụa, nhưng bị hần cố ý trêu đùa, cùng với không ngừng luận động, rất nhanh, một cảm giác thoải mái từ đầu ngón chân nàng bắt đầu tràn lên, làm nàng không nhịn được kêu rên ra tiếng, thoải mái nhanh muốn ngất đi.

“Gọi tên ta, Mộ Tư Dạ.....” Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô sắp bất tỉnh, lúc này mới nhớ tới nàng còn chưa biết tên của hần, liền vỗ nhẹ mặt của nàng, khiến cho nàng gọi tên mình.

“Mộ Tư Dạ.....” Tô Tô cúi đầu kêu một tiếng, thanh âm mập mờ mềm mại, khiến cho Mộ Tư Dạ cơ hồ không không chế được điện cuồng muốn nàng. Hần nhanh chóng đem phần thân của mình ra vào càng nhanh, mỗi một lần càng dùng sức, cho đến khi hai người đạt đến đỉnh sung sướng.....

Không biết qua bao lâu, hần nghe được điện thoại của Tô Tô đổ chuông, mà lúc này, Tô Tô không biết là bởi vì thể lực hao tổn hay bởi vì uống rượu say, đã ngủ thật say rồi, chỉ còn mình hần nhất quyết không tha, dây dưa không nghỉ, hần rất không thích bị quấy rối hăng hái nên định thay nàng tắt máy.

Tô Tô mơ mơ màng màng, chỉ cảm thấy mình một hồi mộng xuân, cho đến buổi sáng lúc mở mắt ra, cả người đều cảm thấy đau đốn phảng phất như bị nghiền nát, đau đốn vô cùng. Đang lúc nàng tỉnh ngủ tiếp, lại bị một người đàn ông vỗ nhẹ mặt nói.” Điện thoại.”

“Oh.” Tô Tô mơ mơ màng màng nhận lấy điện thoại di động.” Uy?”

“Tô Tô a, người làm sao lại còn đang ngủ chứ? Thân thể có phải không thoải mái không? Tô mẩu ân cần hỏi.

Tô Tô dụi mắt ngồi dậy.” Hiện tại mấy giờ rồi?”

Tô mẩu cất cao giọng.” Sắp mười giờ rồi! Nhanh lên một chút ăn mặc, trang điểm, tới ngay khách sạn Hi Lai Đăng! Nhớ nhờ Trữ Tư lái xe đưa người tới đây, nếu không sẽ tới trễ”.

Trữ Tư? A..... Đại khái là giúp nàng nói dối, giải thích vì sao nàng trắng đêm không về.

“Con không muốn đi.....” Tô Tô nghe mẹ thanh âm bén nhọn, kéo chân qua, lật người lại muốn nằm xuống, hôm nay là ngày nàng gặp mặt, chẳng những phải gặp cái tên bé mập đó, nói không chừng còn có thể bị buộc phải cưới.... Nghĩ tới điều này, nàng cảm thấy nhứt đầu không dứt, nàng hiện tại vẫn còn loáng thoáng chút men say cho nên mới dám nói chữ “không” với mẹ.

Nhưng nàng còn chưa có nằm xuống, liền bị một đôi tay mạnh mẽ kéo, Tô Tô tức giận liếc hần một cái, trong điện thoại lại truyền tới thanh âm mẩu thân, tựa hồ là bị nàng chọc tức.” Đây chính là quan hệ đến cả đời hạnh phúc của người, cho nên người nhất định phải lên tinh thần, cố gắng lên, cố gắng lên, nạp thêm nhiên liệu!”

“Mẹ.....” Tô Tô mặt mơ màng, hai mắt buồn ngủ híp lại, ngáp không ngừng, thêm cái gì nhiên liệu chứ?...

Tô mẩu lại tức giận nói.” Ông của đối phương đã đến, người còn không mau tới đây, ta liền đoạn tuyệt quan hệ mẹ con với người!”

Tô Tô buồn bực cúp điện thoại, bắt đầu mặc vào quần áo, dĩ? Bây giờ từ hộp đêm chạy tới khách sạn? Nàng tiếp tục cúi đầu nhìn y phục của mình, ở trước mặt nam nhân xa lạ mặc quần áo, nàng vào phòng tắm rửa mặt, sau khi đi ra, mặt mũi hường hần nở nụ cười.” Cảm ơn anh.”

Mộ Tư Dạ đứng tại chỗ, nhìn nàng nụ cười nhợt nhạt, giờ phút này nàng cũng không có trang điểm lại khiến cho hần rất là rung động, cặp mắt kia thật rất đẹp! Hần giờ phút này hận không thể ấn nàng lên giường, lại một lần nữa.

Tô Tô vừa mới xoay người đi, Mộ Tư Dạ đột nhiên bắt được tay nàng.” Buổi sáng theo ta!”

“A? Không thể được” Tô Tô lắc đầu một cái.” Tôi buổi sáng còn có việc!” Làm sao có thể được? Nếu như nàng không đi gặp mặt, mẹ nàng thật sẽ cùng nàng đoạn tuyệt quan hệ mẹ con, bà luôn nói được là làm được.

“Ta bất kể, dù sao cô buổi sáng cũng phải theo ta” Mộ Tư Dạ hừ một tiếng, lôi kéo nàng hướng ra ngoài đi.

Tô Tô nghĩ tới mẹ cần nhân, lái nhai mắng liền nhứt đầu không thôi, cho đến khi Mộ Tư Dạ mang nàng tới Hi Lai Đăng, tâm trạng nàng mới buông lỏng.” A? Anh cũng tới nơi này à?”

Mộ Tư Dạ không biết có phải hay không là không có ý kiến, không trả lời nàng, chẳng qua là lôi kéo tay nàng thẳng hướng khách sạn đi, Tô Tô suy nghĩ một chút, mới bắt đầu đôi co.” Uy, tôi thật sự có việc, tôi không thể đi cùng anh.....”

Ô ô..... mặc dù rất muốn cùng hần tay trong tay, cũng thật không muốn nhìn thấy bé mập kia, nhưng mà..... nhưng mà, nàng không muốn mẹ nàng.... Tô Tô trong lòng tự nhủ một lát, thấy hần bá đạo như thế không khỏi có chút tức giận.” Anh làm sao có thể bá đạo như vậy?”

Mộ Tư Dạ quay đầu nhìn nàng một cái, thấy nàng trừng mắt nhìn lại, lại bĩu môi không khỏi nhéo mặt nàng.” Thế nào? Tối hôm qua vẫn còn ở dưới người ta cầu xin ta không cần đi, nói cô thích ta, thì ra cô đều là nói dối?”

“Ừm hừm. Không phải thế! Tôi thật sự có việc, mẹ ta giúp ta hẹn gặp mặt.” Tròi ạ, tối hôm qua nàng nói những gì?

Mộ Tư Dạ sắc mặt lạnh lẽo, nhìn thẳng vào mắt nàng khiến nàng có chút sợ hãi, Tô Tô nhìn không được rùng mình một cái, ngay lúc này đây, Mộ Tư Dạ cường ngạnh đem Tô Tô vào thang máy, cửa thang máy còn chưa đóng lại, Mộ Tư Dạ liền áp môi bao trùm lên môi Tô Tô, đem thanh âm muốn nói của Tô Tô nuốt xuống.

Nữ nhân này tối hôm qua còn là bộ dáng ngơ ngác, nhiệt tình, hiện tại thế nào lại nhiều lời như thế? Còn dám nói với hắn muốn đi gặp mặt! Nhưng hắn là người đàn ông đầu tiên của nàng, chẳng lẽ nàng tuyệt không quan tâm? Quay đầu sẽ cùng với nam nhân khác gặp mặt? Nghĩ tới điều đó khiến Mộ Tư Dạ vô cùng khó chịu.

“Ngô.” Tô Tô muốn phản kháng, nhưng mà người đàn ông trước mặt này, cứ nhiên mạnh mẽ vén lên quần short của nàng, đem cứng rắn nóng bỏng phái nam của hắn để đến bắp đùi tuyết trắng của nàng, cách thật mỏng quần lót, ở hoa hạch của nàng ma sát lên xuống, quả nhiên Tô Tô rất nhanh liền không nói, hạ thân mềm nhũn, đưa tay ôm lấy thân thể cường tráng của hắn.

Mộ Tư Dạ trên mặt một chút nở nụ cười, nhưng vẫn như cũ lạnh lùng lên tiếng :” Cô tốt nhất không cần nhiều lời nữa, nếu không, ta khiến cô mệt mỏi nói không ra lời.”

Ban ngày ban mặt thế nhưng mình cùng một nam nhân ở trong thang máy. Nơi này không chừng có camera giám sát. Tim Tô Tô nhất thời hốt hoảng, muốn đẩy hắn ra, nhưng cánh tay lại nhu nhược không có khí lực, nàng làm sao có thể lần nữa, hết hai tới ba lần bị hắn hấp dẫn?

“Anh.anh quá ác liệt!”

Hắn cười, thay nàng sửa sang lại áo, sau đó nhất quyết không tha, tiếp tục hôn môi nàng, cắn cắn môi nàng, đem môi của nàng vừa đỏ vừa sưng. Làm xong hết thấy, hắn hài lòng nâng lên môi tại trên trán của nàng, nhẹ nhàng ấn xuống cái hôn :” Bảo bối, từ giờ phút này, em chính là bạn gái của anh”

“A?” Tô Tô không biết nói gì, nàng thật là giật mình!

Thang máy ở lầu chín dừng lại thanh âm “Đinh” một cái vang lên, đồng thời Mộ Tư Dạ thu hồi động tác, thân thể đứng thẳng cao ngất. Thang máy bên ngoài đứng một số người nhưng hắn lại giống như chưa từng phát sinh qua chuyện gì, dắt Tô Tô bình thân ung dung, thẳng bước đi ra ngoài.

Cũng là lầu chín! Thật là trùng hợp. Tô Tô lấy làm kỳ lạ.

Tuy nhiên, khi Mộ Tư Dạ dắt Tô Tô đi vào căn phòng mà mẹ nàng đặt trước kia thì Tô Tô đột nhiên phát hiện có gì đó không đúng. Nàng kéo Mộ Tư Dạ, thấp giọng nói : “Anh rốt cuộc muốn làm gì? Nơi này là phòng người khác đặt rồi, làm sao anh có thể tùy tiện vào?”

“Sau khi tiến vào, em cái gì cũng đừng nói, chỉ cần nhìn anh là được. Em yên tâm, sau khi chuyện thành công, anh sẽ cho em thỏa mãn mong muốn.”. Mộ Tư Dạ có thâm ý nói một câu, khiến cho Tô Tô mặt đỏ ửng cúi xuống đất. Nàng mới không phải nữ chính trong tiểu thuyết kiều nữ chưa thỏa mãn dục vọng đâu! Nàng căn bản không có biểu hiện rõ ràng như vậy có được hay không.

Hừm.Đều là hắn lừa nàng, nàng cũng là nữ nhân bình thường, có phản ứng bình thường. Tô Tô tự an ủi mình.

Lúc này, Mộ Tư Dạ đã dắt Tô Tô đi tới trước mặt Mộ Lăng Thành, trên môi lạnh lùng, trong mắt kiêu ngạo :” Ông nội, cháu đã tới”

Mộ Lăng Thành không hiểu trong đầu cháu trai thiên tài này rốt cuộc đang nghĩ là cái quỷ gì, ánh mắt nghi ngờ qua lại quan sát giữa hắn và Tô Tô ,” Hừ” một tiếng coi như là đáp lại.

Mộ Tư Dạ tao nhã đem Tô Tô đẩy tới trước mặt Mộ Lăng Thành, thoải mái nói :” Ông nội, giới thiệu với ông, nàng là. là bạn gái của ta, cũng chính là đối tượng cháu muốn kết hôn, cho nên cháu sẽ không chấp nhận hôn sự ông định ra. Hiện tại, cuộc tương thân yên tới đây chấm dứt, có thể kết thúc”. Mộ Tư Dạ giờ phút này mới ý thức tới là hắn còn chưa biết tên nàng. Hoàn hảo hắn phản ứng mau, nếu không lộ ra bí mật trước mặt ông già khôn ngoan này.

Mộ Tư Dạ khi nói xong câu đó, Mộ Lăng Thành sắc mặt đột nhiên sưng huyết đỏ bừng, mắt thoáng qua dị quang, ông nhìn qua tầm hình Tô Tô. Vậy mà, trừ Mộ lão gia tử ra, những người còn lại miệng đã mở to thành chữ O, đặc biệt là mẹ của Tô Tô, trong mắt lóe tinh quang, hận không thể hét lớn lên, con gái của ta sắp làm Mộ gia thiếu phu nhân rồi. Thật may là cha Tô Tô bên ngồi bên cạnh kéo kéo bà, bà mới trấn tĩnh lại.

Mà Tô Tô cũng thật sửng sốt, kinh ngạc nhìn, đây hết thấy.chẳng lẽ cũng chỉ là trùng hợp?

Tô Tô nhìn ông già xa lạ trước mắt , nghĩ thầm, ông chắc hẳn là người đứng đầu Mộ gia, Lăng Mộ Thành. Mặc dù ông đã bảy mươi tuổi rồi nhưng mà thân thể vẫn cường tráng, sắc mặt thoạt nhìn rất tốt.

Trong lúc Tô Tô quan sát Mộ Lăng Thành, ông cũng đồng thời quan sát Tô Tô từ trên xuống dưới, nàng đeo mắt kính, mang theo nụ cười nhẹ, vừa nhìn là biết một người khéo léo hòa nhã. Mộ lão gia tử mỉm cười vuốt chòm râu tỏ vẻ đối với cháu dâu là Tô Tô rất hài lòng.

Ông âm thầm đặc ý năm đó ánh mắt mình thật tốt, nhìn một cái, liền nhất định chọn đứa nhỏ này làm cháu dâu, nếu không thì hôm nay biết đi đâu tìm được như vậy một cô gái khéo léo lương thiện?

Mộ Tư Dạ vẫn không biết, mặt vô cùng bình tĩnh đứng ở đó, trong mắt còn có một chút đặc ý.

Mộ lão gia tử cố ý nghiêm mặt, nhìn chăm chăm Mộ Tư Dạ. “Dạ, người nói vị tiểu thư này chính là người người muốn kết hôn? Không có lừa gạt ông nội?”

Tô Tô ở trong lòng bàn tay Mộ Tư Dạ nắm một cái, thấp giọng nói :” Thật ra thì tôi.” Nhưng mà nàng chưa kịp nói xong liền bị Mộ Tư Dạ hung hăng liếc mắt một cái, nhớ tới lúc trước hân uy hiếp, Tô Tô không thể làm gì khác hơn là đem lời muốn nói đến cửa miệng nuốt trở về.

Vì vậy, nhìn thẳng ánh mắt Mộ lão gia tử, Mộ Tư Dạ không chút do dự :” Không sai! Hơn nữa chúng cháu rất nhanh sẽ kết hôn, nàng là nữ nhân đời này Mộ Tư Dạ thích nhất!”

“Tốt! Có người lớn làm chứng, sau này người có đổi ý cũng không được”. Mộ lão gia tử nghe vậy vỗ vai Mộ Tư Dạ cười ha ha :” Thật là không nghĩ đến a! Người cùng Tô Tô thế nhưng đã sớm quen nhau, yêu nhau đến nỗi bàn tới chuyện kết hôn. Nếu biết sớm như vậy, ông già như ta đây còn lo cái gì, làm gì phải gặp mặt? Trực tiếp chờ hai người các người nói hôn sự là được rồi.”

“Cái gì?” Nghe Mộ lão gia tử oán trách, Mộ Tư Dạ đại não nhất thời đơ ra, trên mặt hân khí nhiều hơn, mặt lạnh như băng khiến mọi người dường như muốn đóng băng, hân cầm tay Tô Tô, cũng nhanh chóng buông lỏng.

“Cái gì? Người không phải là cùng Tô Tô yêu nhau đến nỗi chỉ có lẫn nhau thôi sao? Người không phải là chuẩn bị cưới nàng sao? Chẳng lẽ đến bây giờ người còn không biết Tô Tô chính là vị hôn thê năm đó định sao?” Mộ lão gia tử đắc ý liếc nhìn Mộ Tư Dạ trong lòng rất là vui vẻ, biểu tình của Dạ khiến ông cũng đã đoán ra phần nào. Nghĩ đến điều này, Mộ lão gia tử trong lòng vui vẻ hơn.

Lại là như vậy! Mộ Tư Dạ trên mặt tức giận vì bị lừa gạt, hân vốn là muốn dùng Tô Tô để làm tấm chắn chống đỡ, ai ngờ xui xẻo lại gặp trúng nữ chính trong trò hôn nhân này. Hân thật sự không thể nào tiếp nhận được kết quả này. Hân không để ý ánh mắt của mọi người, lôi kéo Tô Tô cho đến sau cửa thoát hiểm, hân bực tức đẩy Tô Tô ra, lạnh lùng nhìn chăm chăm nàng :” Đây tốt cùng là chuyện gì?”

Tô Tô vẻ mặt vô tội :” Chuyện không phải như anh nghĩ”. Nàng cũng rất khiếp sợ có được hay không ? Bé mập xấu xí năm đó thế nhưng lúc mình biến thành cực phẩm soái ca. Biến hóa này cũng thật quá lớn đó, nàng đơn giản phản ứng cũng không kịp, bây giờ không có cách nào đem suy nghĩ của hai người lại chung một chỗ, trên mặt tràn ngập ngạc nhiên.

Mộ Tư Dạ không có phong độ hướng nàng quát to :” Không phải như ta nghĩ? Vậy thì như thế nào?”

Tô Tô như cũ không nhanh không chậm đáp :” Tất cả chuyện này, chính là trùng hợp lại trùng hợp, trong thời gian ngắn cũng không rõ ràng lắm. Bất quá tôi rất khẳng định nói cho anh biết, hết thảy chuyện này không quan hệ tới tôi”. Nàng thật vô tội. Bất quá cha mẹ buộc gấp mặt, vẫn là bị Mộ Tư Dạ buộc tới tương thân yến, nàng đều là bị động nha.

“Nếu như cô còn tiếp tục nói dối, chúng ta không cần phải nói gì nữa”.

“Tôi không có nói dối”. Tô Tô bất mãn phản bác, có chút tức giận nhìn hân, “Anh trước tiên tỉnh táo lại nghe tôi giải thích”.

“Cô nói câu nói này, cũng là đang nói dối.”

“Anh.”. Tô Tô tức quá chỉ vào mặt hân giận hân, nàng quả thật cái gì cũng không biết. Rõ ràng là từ đầu tới đuôi nàng chính là vô tội nhất, nhưng mà nàng bây giờ lại trở thành người có tâm cơ nhất, loại cảm giác bị hiểu lầm này thật rất tệ. Giống như hồi nhỏ ở tiểu học, nàng rõ ràng không có làm vỡ kính cửa sổ nhưng mà giáo viên hết lần này tới lần khác nói là nàng làm bể, loại cảm giác bị người ta vu oan, khiến nàng cảm thấy cực kỳ khó chịu.

“Tôi đã cho cô cơ hội thừa nhận, là cô không biết quý trọng, vậy chớ trách tôi trở mặt vô tình”. Cuối cùng, Mộ Tư Dạ lườm nàng một cái, dứt khoát xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Mộ Tư Dạ mặc dù bực tức rời đi, thế nhưng lúc này hai bên đều có người làm chứng, lại có Mộ gia lão tử thỉnh thoảng lại thúc giục cho nên hôn sự này đã thành nước đổ khó hốt lại (chuyện đã lỡ không thể làm lại được). Mộ Tư Dạ thật bực bội, không muốn cùng bất cứ ai nói chuyện, cũng không muốn lấy vợ, hân quyết định phát tay mặc kệ, Mộ lão gia tử nhanh chóng nhúng tay vào trông nom việc này.

Tô Tô lúc mới bắt đầu cũng rất không vui, chung đụng cùng với nam nhân sắc mặt biến còn nhanh hơn lật sách này, nàng thật là chưa có chuẩn bị tâm lý tốt nha. Nhưng mẹ Tô Tô không nhịn được dùng hết lời khuyên bảo, đem những điều tốt đẹp của đối tượng ra dụ dỗ. Nói ví dụ như là hân nhiều tiền, chỉ cần nàng gả cho hân có thể trở thành sâu gạo, mỗi ngày ở nhà làm chuyện nàng muốn làm, đọc sách nàng muốn đọc, sống cả đời không lo, làm một sâu gạo hạnh phúc.

Trong lòng Tô Tô cũng bắt đầu tính toán, hơi rung động, người đàn ông này rất giống với vai am chính trong tiểu thuyết. Mặt tuấn mỹ, ánh mắt lạnh lùng, còn biết cách tán tỉnh thuần thực..... Nàng trước kia từng nói với Nguyệt Nguyệt, chỉ cần gặp phải nam nhân như vậy, nàng nhất định phải lấy, nếu mà bỏ lỡ, nàng nhất định sẽ hối hận.

Ah..... Nàng đang nghĩ cái gì vậy? Nhưng mà bất luận thế nào, chuyện đã tới nước này, coi như nàng không muốn cũng không có biện pháp, hai nhà cũng đã bắt đầu chuẩn bị hôn lễ, nàng thật là cười hổ khó xuống (ý nói lực bất tòng tâm).....

Với lại, nàng vốn là người thích sống cuộc sống an nhàn, hiện tại lại không muốn đào hôn. Còn có một điểm quan trọng nhất, hần từ ngày đó trở đi vẫn còn giận nàng, hơn nữa có chết cũng không chịu nghe nàng giải thích. Nàng không hy vọng hần hiểu lầm như vậy, đã thế thì chờ khi nàng lấy hần rồi sẽ giải thích thỏa đáng với hần, hơn nữa phải để cho hần phải xin lỗi nàng.

Có Mộ lão gia tử tự mình ra mặt nên hôn lễ tổ chức rất hoành tráng, trường bối hai bên gia đình đều rất hài lòng, nhưng mà hai người trong cuộc vẫn mặt lạnh nhìn nhau.

Đêm tân hôn, Tô Tô vừa thấy Mộ Tư Dạ liền kéo lấy tay áo hần nói :” Mộ Tư Dạ, anh nghe em giải thích” (Nee: đổi cách xưng hô tùy theo hoàn cảnh nha :>)

Mộ Tư Dạ không lên tiếng trả lời, cũng không để ý tới nàng, Tô Tô lại kêu hần mấy tiếng, hần mới xoay người lại, nhìn nàng lạnh lùng nói :” Hiện tại cô rút cuộc bay lên thành phượng hoàng rồi, rất đặc ý có phải hay không? Từ lúc bắt đầu liên dùng cách hiên thân cho tôi, đào một cái bẫy để tôi nhảy vào, cô rất muốn vào nhà Mộ gia chúng tôi như thế sao?”

“Mộ Tư Dạ, anh.....” Tô Tô ngơ ngác nhìn hần, căn bản là nàng không dám tin hần lại nói như vậy với nàng.

“Tôi sẽ không theo như mong muốn của cô đâu! Tôi đã hết hứng thú, cô về sau đừng nghĩ vui vẻ sống trong cái nhà này”.

Tô Tô há hốc miệng, ngay cả lời cũng không thốt ra được, Mộ Tư Dạ cười lạnh lùng một tiếng, cầm lấy chén hương phòng khách đi ra, đi được một nửa, hần còn xoay người lại nhìn nàng một cái :” Cô đừng nghĩ tôi sẽ lại đụng cô”.

Tô Tô rốt cục tức giận rồi, toàn thân nàng giận tới phát run, nhưng lại không thể làm gì, nam nhân này căn bản sẽ không để ý tới nàng.

Cuộc sống sau đó, Tô Tô lại thử trải qua những lần cùng hần giải thích, giảng hòa, nhưng người này rõ ràng chính là một tên khôn kiếp! Rõ ràng không phải là lỗi của nàng, nàng cũng đã nhẹ giọng cầu hòa rồi, hần Mộ Tư Dạ lại như đại gia bày dáng vẻ thốt nát ra.... Luôn dùng lời lẽ lạnh lùng làm nhục nàng..... Không thể nhìn, không thể nhìn được nữa! Nàng nếu mà còn nhìn hần nữa, về sau tiếng nói trong nhà sẽ càng không có chút trọng lượng nào nữa mất.

Dù sao nàng cũng gả vào nhà Mộ gia rồi, hần không để ý tới nàng thì không cần để ý tới nàng nữa đi. Nàng vẫn ăn, vẫn uống, vẫn ngủ ngon, vẫn chơi thật vui vẻ. Mộ Tư Dạ người mất hứng có thể bắt ta ngừng đánh rắm? Vì vậy, Tô Tô cũng mặt lạnh, không bao giờ sắc mặt tốt nhìn Mộ Tư Dạ nữa.

Tân hôn cùng tuần trăng mật, hai người vẫn duy trì mặt lạnh nhìn nhau mà vượt qua.

Mộ lão gia tử tha thiết chờ mong Tô Tô ngay trong tuần trăng mật có thể mang thai, nhưng mà nguyện vọng này lại bị hai người vô tình phá vỡ. Mộ lão gia tử nghe từ người giúp việc mới biết tân hôn hai vợ chồng son này trôi qua nát bét như vậy, tinh thần hao tổn cực kỳ.

Thế là, Tô Tô sống ở nhà Mộ gia, trước sau như một, thậm chí còn so với trước thoải mái hơn. Nhà Mộ gia người giúp việc nhiều vô số, không cần nàng phải làm việc nhà cho nên nàng có rất nhiều thời gian rảnh. Thời gian nhiều như vậy làm gì? Tô Tô âm thầm quyết định phát triển những sở thích không nhiều lắm của nàng. Mặc dù cái sở thích này nói ra thì bị ối một chút nhưng mà Tô Tô lại thấy cần phải quang minh chính đại.

Tô Tô thích đọc tiểu thuyết khiêu dâm, còn thích hơn nữa là xem phim AV (phim XXX). Trước kia ở nhà không dám xem vì sợ cha mẹ bắt gặp, nhưng mà bây giờ gả tới đây rồi, chẳng những không sợ bị bắt quả tang lại còn có thiết bị âm thanh hình ảnh cao cấp.

Trong phòng ngủ có cài đặt máy chiếu và tường cách âm cực tốt, nàng có thể vui mình ở trên giường, ôm chăn, nhìn thích thú, loại cảm giác này thật sự là quá hạnh phúc! Mộ Tư Dạ có đánh chết cũng không vào phòng ngủ, luôn luôn ở ngoài phòng khách, bình thường sẽ không bao giờ vào cho nên nàng hoàn toàn không sợ có ai đó đột nhiên tới quấy rầy nàng.

Lô Nguyệt Nguyệt đối với cuộc hôn nhân sét đánh của Tô Tô cảm thấy hết sức tò mò, vừa mới ban đầu còn sợ Tô Tô sẽ sống không vui, mỗi ngày gọi điện thoại tới an ủi nàng, nhưng sau khi nghe thanh âm hưng phấn của Tô Tô chỉ có thể than thở :” Tô Tô, người căn bản không phải gả cho Mộ Tư Dạ mà là người gả cho thiết bị âm thanh hình ảnh chất lượng cao nhà Mộ Tư Dạ!”

“Ây! Nói việc đó làm gì. Nói cho người nha, ta gần đây lên mạng mua mấy bộ phim AV rất đẹp mắt nha. Ba gã cực kỳ đẹp trai cùng một Lolita.....Oa~ vóc người thật tốt.”

Lô Nguyệt Nguyệt dường như phát khóc :” Tô Tô... Người quá bi ối rồi”.

“Oa~, cái kia cũng quá.....”

“Tô Tô! Ta cả thấy người bộ dạng như vậy cũng không tốt lắm..... Người cũng nên có chút dáng vẻ của thiếu phu nhân. Người còn phải cùng hần hòa giải nữa chứ?”

“Hòa giải cái rắm! Ta cũng không biết đã giải thích với hần bao nhiêu lần rồi, hần chính là không muốn tin tưởng, trái tim ta đã sớm đóng băng rồi. Hơn nữa ta cảm thấy như vậy cũng tốt.” Thời điểm Tô Tô nói những lời này, trong lòng lại cảm thấy không thoải mái, trong khoảng thời gian này, nàng cùng Mộ Tư Dạ không có nửa điểm tiến triển, hai người mặc dù sống cùng dưới mái nhà nhưng ngay cả một câu đối thoại cũng không có, thậm chí ngay cả trao đổi ánh mắt cũng không có. Hần luôn nói hần bận công việc, mỗi ngày đều đi sớm về trễ, chỉ có rất ít thời gian cùng nàng ăn cơm.

Nàng muốn quan hệ hai người bọn họ cả đời cũng sẽ như vậy.

Nhưng chiến tranh lạnh này, cũng dần chuyển biến vào một ngày.

Ngày này, nàng phát hiện trong nhà Mộ Tư Dạ tất cả cửa phòng khách đều bị khóa lại, y phục của hần lại bị đưa tới phòng ngủ chính. Thấy Tô Tô ngây người ra, người giúp việc trong nhà mới nói cho nàng biết :” Thiếu phu nhân, đây đều là chủ ý của Mộ lão gia.”

“Ách...”

“Thiếu phu nhân, giữa vợ chồng mà phân phòng như vậy thật là quá thương tâm. Mộ lão gia nói giữa vợ chồng không nên bất hòa, cãi nhau đầu giường, làm lành cuối giường, chỉ cần ngủ cùng nhau mấy buổi tối lập tức sẽ hòa hảo.”

“Ách....”

“Thiếu phu nhân yên tâm, thiếu gia tối nay nhất định sẽ xuất hiện ở trong phòng.”

Tô Tô trong đầu hoảng loạn, rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì vậy. Nàng thật ra vẫn luôn rất bình thản, bây giờ đã có thói quen ngủ một mình.

Hôm nay, Mộ Tư Dạ rất khuya mới trở về, sau khi trở về biết “ô” của mình đã bị phá, sắc mặt hết sức khó coi, nhưng mà bận rộn bên ngoài một ngày, hần cần phải tắm và nghỉ ngơi.

Mà Tô Tô cho rằng Mộ Tư Dạ sẽ không trở về, lại ung dung thưởng thức xem phim xxx, bởi vì trong phòng thiết bị cách âm rất tốt cho nên trong phòng âm thanh mở rất lớn, tiếng rên rỉ mập mờ tràn ngập căn phòng.

Vừa lúc đó, Mộ Tư Dạ bất ngờ tiến vào, thấy Tô Tô chăm chú nhìn phim xxx thì sắc mặt của hần trong nháy mắt trở nên xanh mét. Tô Tô vốn cảm thấy lúng túng, nhưng thấy mặt hần không biểu lộ gì khác thường đi lấy y phục tắm rửa, mặt lại không thay đổi bước vào phòng tắm như không có gì, nàng liền thở phào nhẹ nhõm.

Bắt đầu kể từ sau lần đó, Mộ Tư Dạ thường bắt gặp nàng đang xem phim xxx, có lẽ là do lúng túng nhiều lần nên cuối cùng nàng chết lặng không còn bất cứ phản ứng gì, nhưng mà nàng phát hiện, Mộ Tư Dạ mỗi lần như vậy vẫn sẽ trừng mắt nhìn nàng, trừng mắt khiến cho toàn thân nàng cứng đờ như băng.

Tô Tô buồn bực nghĩ, chẳng lẽ Mộ Tư Dạ đối với phim xxx không có một chút cảm giác sao? Hần sao có thể như vậy, mặt không đổi đi tới, đi lui, chẳng lẽ không có một chút phản ứng sinh lý sao?

Tô Tô chợt nghĩ đến lúc bọn họ chưa kết hôn, trước khi chiến tranh lạnh, Mộ Tư Dạ rõ ràng đối với thân thể nàng rất là đói khát, nhưng tới thời khắc quan trọng nhất lại ngưng, chẳng lẽ là..... thân thể hần ở chỗ nào đó có vấn đề? Nếu không, hần sao lại bỏ mặc vợ mới cưới chẳng quan tâm?

Vì vậy, Tô Tô trong lòng mang nghi vấn này nhìn Mộ Tư Dạ, ánh mắt không tự chủ được mang theo mấy phần đồng tình cùng hiểu chuyện. Mà Mộ Tư Dạ bị ánh mắt như vậy của nàng nhìn chăm chăm chỉ cảm thấy cả người sợ hãi, nhưng mà trong tình huống này, lại xị mặt không muốn trực tiếp hỏi nàng, trong lòng buồn bực cực kỳ.

Bởi vì gần đây Mộ lão gia từ ra lệnh hai vợ chồng không thể phân phòng, còn đặc biệt tìm người giám sát, nên thời gian đầu Mộ Tư Dạ còn ra phòng khách ngủ ghế sofa, nhưng sau đó không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là ngủ cùng phòng với Tô Tô. Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ muốn ngủ cùng nàng cảm thấy hơi mất tự nhiên, vốn nghĩ rằng Mộ Tư Dạ sẽ ngủ trên sà, nhưng mà hần lại lạnh lùng nhìn nàng :” Cô đi ngủ trên sàn”.

“Cái gì? Tôi là con gái nha.” Tô Tô không thể tin nhìn chăm chăm hần, nằm lỳ ở trên giường không động đậy.

Mộ Tư Dạ vẫn như cũ lạnh lùng nhìn nàng :” Cô cũng coi là con gái sao?”

“Tôi có nơi nào không giống con gái?” Tô Tô hừ một tiếng.

“Con gái nào lại giống như cô, nhìn mớ hỗn độn này?” Mộ Tư Dạ chưa bao giờ tự nguyện nhận phần thiệt về mình, gian phòng đã không có chăn dư, hần không muốn ngủ trên sàn liền hướng trên giường nằm xuống, vừa mới nằm xuống, trên giường bật ra không ít manga H, tiểu thuyết khiêu dâm, phim xxx, hần nhanh chóng vút hết xuống dưới giường, lạnh lùng nói:” Về sau tôi không muốn thấy những thứ này ngổn ngang ở trên giường”.

“Hey, hey! Anh không được ngủ ở đây”. Tô Tô cảm thấy bên cạnh mình lún xuống, quay đầu lại thấy hần nằm xuống bên cạnh, vội vàng kêu lên :”hey.....”

“Muốn cô cút xuống giường cho tôi, muốn cô cầm miếng lại cho tôi”. Mộ Tư Dạ những ngày này bận rộn với dự án sát nhập, thật sự là rất mệt mỏi, giờ phút này ngay cả tâm tình cãi nhau với nàng cũng không có, dĩ nhiên cũng không muốn nghe thanh âm om sòm của nàng :” Còn có, lập tức tắt phim cho tôi!”. Hần thấy Tô Tô ngốc lăng, liền cầm điều khiển TV, không chút do dự tắt đi, sau đó tắt đèn.

Tô Tô ở bên cạnh hắn, cẩn thận nhìn dọc theo bong bóng hắn trong tối, mới vừa rồi chỉ lo cùng hắn gây gổ, nhưng bây giờ cảm thấy có gì đó khác thường. Không khí xung quanh nàng bây giờ tràn ngập hương sữa tắm của hắn hòa lẫn với hơi thở của hắn, nàng cảm thấy rất dễ chịu.

Mặc dù trong khoảng thời gian này, nàng đều làm trái lại ý hắn, không cùng hắn nói chuyện nhưng vẫn luôn từ người giúp việc biết được tin tức về hắn. Tìm nàng không khỏi đột nhiên bắt đầu đập nhanh, đây là lần đầu tiên nàng thanh tỉnh cùng một nam nhân cùng giường, hơn nữa người đàn ông này còn là người chồng trên danh nghĩa của nàng.

Tô Tô cảm thấy mình đầu óc rất hỗn loạn, ngôn ngữ, nhảy ra rất nhiều suy nghĩ, thời gian cứ như vậy trôi qua, qua một lúc lâu Tô Tô mới ngủ. Nhưng sau khi Tô Tô ngủ lại tới phiên Mộ Tư Dạ buồn bực, bởi vì tư thế ngủ của Tô Tô quá xấu. Ngủ tới nửa đêm thì nàng cả người hướng lồng ngực của hắn chui vào, chân thon dài từ váy ngủ vuron ra ôm quanh eo hắn.

“Shit!” Mộ Tư Dạ nghĩ rằng nàng cố ý, nàng giống như gấu koala đem cả người dán vào trên người hắn, Mộ Tư Dạ vốn là muốn đẩy nàng ra nhưng thân thể nàng mềm mại, lại thấy nàng ngủ say như vậy.hắn không nỡ. Đáng chết nhất là nàng dán thì dán lại còn lộn xộn, uốn éo loạn xạ. Hắn vỗ nhẹ mặt nàng mấy cái, nàng không có chút phản ứng nào, còn hắn hạ thể đã sớm nổi lên một cái lều nhỏ, hắn hiện tại thực sự khát vọng muốn bóp chết nàng.

Mộ Tư Dạ cảm giác như đang ở giữa hai tầng lửa và băng chìm chìm nổi nổi, rất muốn lột sạch y phục của nàng, đem ** của mình hung hăng xông vào thân thể nàng. Nhưng mà nghĩ tới nàng lừa hắn chuyện kia liền cảm thấy phiền muộn, buồn bực, hắn lấy tay đẩy nàng ra, bởi vì lực đạo hơi mạnh nên chỉ nghe thanh âm “Bịch” một cái, Tô Tô rơi xuống đất.

Trong lòng hắn hơi hốt hoảng, tính đem nàng kéo trở về lại nghe thấy thanh âm thật thấp :” Ứm hừm”, Tô Tô bò người lên, lồm bồm lâu lâu nói :” Làm sao lại té xuống đây? Ứm.Hình như vừa rồi mơ thấy rơi xuống vách đá.”

Trong bóng tối, Mộ Tư Dạ nghe thấy thanh âm mềm mại của nàng chỉ cảm thấy buồn cười, vô thanh vô tức nở nụ cười.

Sáng sớm ngày hôm sau, lúc hai người cùng nhau ăn sáng, Mộ Tư Dạ vô tình ngẩng đầu lên liền bắt gặp Tô Tô đang nhìn mình, hắn lạnh lùng liếc :” Nhìn cái gì vậy?”

“Mắt anh quảng thâm thật đậm nha.” Tô Tô nở nụ cười đùa dai, bộ dạng nhìn rất đáng yêu.

“Mắt cô quảng thâm cũng rất đậm!” Mộ Tư Dạ nhìn vòng mắt đen thật to của nàng trả lời lại một cách mỉa mai.

“Hả...thật không?” Hôm nay tinh thần Tô Tô không tốt lắm, không muốn gây gổ với hắn, ngáp một cái tiếp tục cúi đầu ăn cơm, nhưng mà trong lòng vẫn suy nghĩ nhất định nguyên nhân là do tối qua rớt vách đá.

Tô Tô ăn xong bữa sáng lại trở về phòng, sau đó liền vào phòng tắm bắt đầu bận rộn. Trong phòng tắm có rất nhiều mỹ phẩm làm đẹp nhưng trên đó viết toàn tiếng Pháp, nàng một chữ đọc cũng không hiểu, nhưng mà nàng nghĩ thấy cũng rất thơm, liền tùy tiện lấy một lọ bôi lên mặt mình, cả khuôn mặt bị nàng thoa lên mỹ phẩm màu xanh lá cây. Sau khi thoa xong, lúc chuẩn bị bước ra ngoài thấy xuất hiện trước mắt một người, một người bị nàng hù- Mộ Tư Dạ, hắn tức giận nói :” Cô hù chết người à”.

Tô Tô mới vừa thoa mỹ phẩm không thể nói chuyện nên chỉ có thể khoay tay múa chân một chút ý bảo hắn nhường đường. Nhưng mà Mộ Tư Dạ vẫn như cũ ngăn ở trước mặt nàng, lấy hai ngón tay sờ mặt nàng rồi đặt lại gần chop mũi hít hít :” Cô bị ngốc sao?”

“Tô Tô nhìn hắn không hiểu.

“Đây là sữa rửa mặt”

“Ah~.....”

Mộ Tư Dạ sau khi đi vào đem mấy thứ đồ ra cho nàng :” Đây là đắp mắt, mặt nạ, nước hoa hồng.”

“Tôi.”

“Ngủ ngốc”

Sau khi Mộ Tư Dạ đi, Tô Tô ở bên trong buồn bực, nàng lần này mất hết cả mặt mũi rồi. Nhưng mà đọc không hiểu tiếng Pháp cũng không có gì là mất mặt nha. Nàng là sinh viên khoa tự nhiên mà, không hiểu tiếng Pháp cũng rất bình thường. Tô Tô khóc không ra nước mắt.

Bất quá, Mộ Tư Dạ đưa mặt nạ cho nàng hiệu quả thật tốt.

Buổi trưa lúc soi gương, Tô Tô thấy trên mặt nàng quảng thâm không thấy, da cũng trở nên tốt hơn, co giãn tốt lại trắng sáng. Vì vậy, nàng cảm thấy buổi sáng nàng bị Mộ Tư Dạ mắng cũng đáng.

Tô Tô phát hiện kể từ sau khi ra trường, nàng thật sự trở thành sâu gạo, nàng chưa bao giờ cảm thấy trở thành sâu gạo là có gì đáng xấu hổ, mỗi người đều có chí hướng khác nhau mà. Hơn nữa nàng còn nghĩ rằng cần phải tiếp tục phát triển chí hướng này.

Cuộc sống sau đó, mỗi buổi tối Mộ Tư Dạ đều ngủ cùng giường với Tô Tô, nàng cũng phát hiện gần đây Mộ Tư Dạ càng ngày càng về sớm, thậm chí còn nói vài câu với nàng, mặc dù lời nói từ miệng hắn nói ra giọng điệu đều mang theo chút châm chọc.

Nhưng mà hai người khẩu chiến cũng rất thú vị.

Một ngày kia, Tô Tô như thường ngày vui mình ở trong phòng ngủ, tiện hành sở thích không nhiều lắm của nàng thì đúng lúc này Mộ Tư Dạ vào phòng, hấn mặt không biến sắc nhìn chăm chăm trên TV đôi nam nữ trần truồng quấn quít, vận động pít-tông, sau đó lại nhìn mặt hơi hưng phấn của Tô Tô, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, không nhịn được “hừ” một tiếng.

Tô Tô lúc đầu còn lung túng, cho tới giờ thì tập mãi thành quen, dù sao bản tính của nàng chính là như vậy, hấn có thể làm gì? Bất quá hấn hôm nay hình như đứng lại thêm một chút, vì vậy nàng liền liếc hấn một cái sau đó rất nhanh đem tầm mắt quay lại nhìn trên màn hình.

Mộ Tư Dạ khinh bỉ liếc nàng một cái :” Cô nói cô là con gái, ngày ngày lại ở nhà xem cái loại đồi trụy này, làm sao cô có thể bi ối như vậy.”

Bi ối? Từ này không phải dành riêng để gọi lão sắc lang sao? Tại sao lại có thể dùng nó hình dung nàng? Mặc dù nàng cũng thấy như thế nhưng mà.

Tô Tô không phục trừng lại :” Không cần nói với tôi anh chưa từng xem thể loại đồi trụy này!” Thấy Mộ Tư Dạ thần sắc ngưng trọng, Tô Tô hơi đắc ý :” Xem phim xxx thì thế nào? Tôi chính là quang minh chính đại xem, có bản lĩnh anh tới cắn tôi a~”.

“Rất muốn tôi cắn cô sao?” Mộ Tư Dạ từng bước từng bước tiến về phía nàng, bởi vì ngược sáng nên thân hình cao lớn như một bóng ma ở phía trên nàng :” Cô không thể chờ đợi sao?” . Mộ Tư Dạ nói xong ngón tay thon dài trực tiếp mò vào dưới váy Tô Tô, Tô Tô muốn đẩy hấn ra nhưng mà nam nữ trời sinh thể lực vốn khác biệt nên nàng cự tuyệt thì chỉ giống như kiến cang lay cây (giống như châu chấu đá xe ỷ mà)

“Ướt”. Mộ Tư Dạ rút tay về, trên đầu ngón tay thấm ướt chất lỏng trong suốt sền sệt, hấn quơ ngón tay qua lại trước mặt Tô Tô, hơi thở nóng bỏng phun lên bên tai nhạy cảm của nàng :” Rất muốn ta cắn vào sao?”

Tô Tô xấu hổ sắc mặt nóng lên đẩy hấn ra :” Mộ Tư Dạ, anh đừng quá đáng!” Nói xong, Tô Tô lao ra cửa phòng không quay đầu lại.

Nhìn Tô Tô kiên quyết bỏ đi, chẳng hiểu tại sao Mộ Tư Dạ trong lòng có chút mất mát.

Thật ra thì hấn cũng không muốn đối xử với nàng như vậy, nhưng chỉ cần thấy ánh mắt chống đối của nàng, thấy nàng khiêu khích nhìn mình, trái tim hấn như mất đi không chế, trong đầu hiện lên ý nghĩ muốn đánh hạ ý chí của nàng. Hấn không thích loại cảm giác không thể nắm trong tay này, hơn nữa trước kia nàng lừa hấn, cho nên mới nói những lời độc mồm với nàng.

Nhưng mà gần đây hấn phát hiện mình đối với nàng cách nhìn có chút thay đổi, thật ra thì nàng cũng chỉ là một cô gái bình thường, cũng không phải là loại người có tâm cơ như lúc trước hấn nghĩ, chỉ cần cho nàng ăn uống đầy đủ, trừ những thức không dinh dưỡng gì đấy, thì những chuyện khác, nàng một chút cũng không có hứng thú. Hay là.ngăn cách bọn họ có thể tiêu trừ.

Tô Tô sau khi tức giận chạy đi, một mình đi lang thang khắp nơi trong vườn hoa, lúc đi dạo đến vườn rau, thấy một ông lão đi chân không, ông quần xắn lên, cúi đầu gầy cò, không khỏi dừng lại ngồi trên một tảng đá, yên lặng nhìn ông làm việc.

“Sao vậy? sao bộ dạng lại mất hứng như vậy? Có phải tiểu tử thói Mộ Tư Dạ lại khi dễ cháu?”

Tô Tô cảm thấy thanh âm này nghe rất quen thuộc, nghiêng đầu nhìn liền kinh ngạc phát hiện ông lão đi chân không lại là ông nội.

Nhìn thấy Tô Tô ánh mắt ngạc nhiên Mộ lão gia từ đó có vẻ rất vui, ông cười nói :” Thế nào? Ngay cả ông cũng không nhận ra sao? Nói xong, Mộ lão gia từ từ cúi xuống, cười cười đi tới ngồi bên cạnh Tô Tô.

Lúc này quần gia không biết từ nơi nào bước ra, tay bưng trà xanh bốc khói nghi ngút, đưa cho Mộ lão gia từ đồng thời đưa một tách cho Tô Tô. Tô Tô nhận lấy trà, rất lễ phép nói cảm ơn, sau đó về mặt nghi ngờ chăm chú nhìn Mộ lão gia từ :” Ông nội, ông sao lại giả trang thành lão nông phu thế này?

“Thế này không tốt sao?” Mộ lão gia từ hỏi ngược lại.

“Rất tốt a, càng thêm bình dị gần gũi”. Tô Tô mặt tươi cười nói.

“Cháu nghĩ như vậy là tốt rồi.” Mộ lão gia từ thở dài :” Thật ra thì dùng chân không dẫm trên bùn đất sẽ có loại cảm giác thỏa mãn rất chân thực. Bất quá các cháu còn trẻ tuổi a. rất khó có thể hiểu loại cảm giác vui thú này!”

Tô Tô cũng cười gầy dẫm trên bùn đất :” Vậy cũng chưa chắc a, nói không chừng cháu có thể cảm nhận được ngay đó!” . Nói xong liền giúp Mộ lão gia từ nhổ cỏ.

Mộ lão gia từ nhìn nàng bộ dạng khéo léo, khéo miệng lại càng nâng lên thêm mấy phần. Cháu dâu này, ông càng xrm càng hài lòng. Mặc dù ngày thường lười nhác một chút nhưng mà tâm địa thiện lương, đối xử với mọi người hết sức bình tĩnh. Bất quá, cho dù ai cũng nhìn ra được nàng cùng Dạ bất hòa, nếu cứ tiếp tục như vậy, nguyện vọng được ôm tăng tôn sẽ càng càng mong manh.

Vì vậy, Mộ lão gia từ vừa làm việc vừa nghiêng đầu nhìn Tô Tô :” Cháu cùng Dạ rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Lúc trước không phải là rất tốt đó sao? Còn lôi kéo cháu tới trước mặt ta thị uy.”

Tô Tô bất đắc dĩ chu mỏ :” Còn không phải vì sự kiện đó mới dẫn tới hiểu lầm? Hấn sau khi biết cháu chính là người ông chỉ định làm cháu dâu, nghĩ rằng cháu có mục đích mới tiếp cận hấn, lừa gạt hấn, còn tưởng đùa giỡn hấn cho nên mới tức giận.”

“Hai đứa nhỏ này.” theo như lời Tô Tô thì chính như suy đoán của Mộ lão gia tử, hẳn không khỏi thở dài :” Tô Tô, cháu là đứa nhỏ ngoan, ông không khuyên giải gì với cháu, chỉ hy vọng cháu cùng Dạ sống hạnh phúc với nhau. Thật ra thì Dạ cũng là một đứa trẻ đáng thương.”

“Dạ?” Hẳn đáng thương? Tô Tô trong đầu hiện ra Mộ Tư Dạ khắp thiên hạ một mình hân cao ngạo nhất, thật sự không thể tin nổi lời ông nội nói.

“Cha mẹ Dạ mất sớm, hẳn từ nhỏ đi theo ông già này lớn lên, những năm đó ông bận rộn liêu mạng vì sự nghiệp, rất ít khi chiều cố hân, có thể nói Dạ từ nhỏ trong hoàn cảnh thiếu hụt tình thương mà lớn lên, cho nên cũng khó trách hân dưỡng thành bản tính cực đoan ấy. Cháu ngoan, nếu như bị ủy khuất, sẽ có ông làm chỗ dựa, nhưng cháu cũng phải đáp ứng ông, cùng Dạ chung sống hòa hảo, được không?”

Cứ tưởng rằng hân cao ngạo đại thiếu gia là do hoàn cảnh tràn đầy yêu thương lớn lên, nhưng sự thật lại hoàn toàn ngược lại. Đứa nhỏ mất đi cha mẹ, ông nội lại bận rộn công việc không để ý tới hân, Mộ Tư Dạ khi còn bé, cô đơn như thế nào? Năm đó, mình lại đối xử tệ với hân như vậy. Cảm thấy hân béo ục ịt ịt là rất xấu liền đánh hân, còn đánh gục hân khiến hân phải cầu xin tha thứ. Nhớ tới những việc này, Tô Tô thân thể run lên, nếu như hân biết mình hồi nhỏ đối xử như vậy với hân, hẳn có hay không sẽ đánh lại?

Tô Tô trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ sợ hãi cùng áy náy, ngoài ra còn có thương hại. Mặc dù trong nhà không tính là dư dả nhưng bố mẹ chưa bao giờ để cho nàng phải chịu khổ, lại nghĩ tới Mộ Tư Dạ một mình cô đơn. Nàng nhẹ nhàng thở dài, theo bản năng dấy lên một ý nghĩ muốn đối xử thật tốt với hân.

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Sau khi giúp Mộ lão gia tử làm vườn, Tô Tô từ biệt, nàng quay trở về trong đầu suy nghĩ lát nữa gặp Mộ Tư Dạ nên nói như thế nào mới có thể giải thích rõ hiểu lầm. Hôm nay, hai người quan hệ thật rất vất vả mới có thể hòa hoãn một chút, nàng cũng không cần thiết phải cùng hân cãi nhau, bọn họ cũng đâu còn là đứa trẻ, quả thật không cần vì chuyện nhỏ mà giận lâu như vậy.

Tô Tô sau khi quay lại phòng, TV vẫn đang phát phim xxx nhưng Mộ Tư Dạ lại không thấy đâu, nàng chu mỏ một cái, nhớ tới trò đùa dai của hân vừa rồi “hử” một tiếng, tên nam nhân khốn kiếp này còn chưa được tốt lắm trước mặt nàng.

Mới vừa lao động một phen khiến Tô Tô trên người thoát chút mồ hôi, nàng quyết định trước tiên tắm cái đã, còn có thể vừa tắm vừa nghĩ ra lời cần nói với Mộ Tư Dạ.

Trong đầu vội vàng muốn làm nên hành động liền mơ hồ, Tô Tô quên cầm y phục tắm mà bước vào phòng tắm.

Trong phòng tắm, hơi nước dày, nước ấm vừa phải, bọt xà phòng tràn đầy khiến cho mặt mũi của Tô Tô rất nhanh liền biến mất, đầu óc cũng thấy thoải mái, ước chừng nửa tiếng Tô Tô mới tắm xong.

Nhưng mà lúc mặc quần áo nàng mới nhớ ra mình quên mang y phục tắm vào rồi, thôi, vậy trực tiếp mặc áo choàng tắm đi ra ngoài. Trở ra phòng là tốt rồi.

Sau khi cảm áo choàng tắm vô tình chân trượt một cái, nàng vươn tay vịn đồ vật bên cạnh, không cẩn thận đem áo choàng tắm ném vào bồn tắm, Tô Tô chỉ có thể trơ mắt nhìn áo choàng tắm hoàn toàn bị ướt đẫm.

Áo choàng tắm không thể mặc nữa, Tô Tô bất đắc dĩ nặng nề thở dài, đem áo choàng tắm ném vào giỏ giặt đồ, sau đó cực kỳ bất đắc dĩ toàn thân trần truồng ngồi trên mép bồn tắm.

Y phục không có để mặc, áo choàng tắm lại ướt, chẳng lẽ cứ để thân thể trần truồng chạy ra phòng mặc? Nếu như đây chính là phòng riêng của nàng thì cũng thật bình thường, nhưng mà. còn có Mộ Tư Dạ, ai biết hân có hay không đột nhiên sẽ xuất hiện.

Nhưng mà cũng không ngồi mãi trong phòng tắm được.

Tô Tô bất đắc dĩ, nàng nhanh chóng lén lút thò ra nửa cái đầu quan sát tình huống bên ngoài một lượt không sót gì, trong phòng yên tĩnh không có nửa người. Tô Tô thấy vậy trong lòng vui mừng, hướng chỉ bình thường người giúp việc sẽ không tiến vào bất ngờ.

Nàng không kịp suy nghĩ nữa, không rảnh tra xét liền thân thể trần truồng giống như tiểu bạch thỏ nhanh chóng vọt tới trước tủ quần áo, kéo ra ngăn kéo bắt đầu tìm y phục. Chẳng qua là không biết ạt sao áo lót không tìm thấy, nàng ngồi xổm người xuống, nhếch cái mông tuyết trắng lên, cả người dường như chui cả vào trong nằng kéo. Cuối cùng nàng rốt cục tìm thấy áo lót, lúc xoay người nhấc chân mặc quần lót liền bị người trước mắt hù sợ.

Mộ Tư Dạ an vị ngồi trên giường, ánh mắt nhìn thẳng vào nàng dường như đỏ lên. Mà nàng đang nâng lên một chân chuẩn bị mặc quần lót.

Từ ánh mắt khác thường đó, Tô Tô chợt ý thức được mình mới vừa rồi đã bị hấn xem sạch bách.....

Mộ Tư Dạ hơi thờ hồn động, trên TV phim xxx vẫn đang mở, tiếng rên rĩ rất gấp. Ánh mắt Mộ Tư Dạ cùng ánh mắt Tô Tô giao nhau, lỗ tai hấn ửng đỏ, đôi mắt không chớp nhìn người nàng chăm chú, lúc tầm mắt dừng ở dải đất tam giác hô hấp càng thêm mất khống chế.

“Á!” Tô Tô khản trương muốn che kín mình, nhưng vì khản trương thái quá chân không đứng vững, trọng tâm mất đi, cả người không tự chủ được lao về phía trước.

Chuyện quả thật đúng lúc.

Khi Mộ Tư Dạ ánh mắt còn kinh ngạc, Tô Tô tăng tốc ngã vào trên người hấn, mặt của nàng vừa đúng ngã dán vào trên bụng hấn, cái kia nóng bỏng càng thêm phần cứng rắn vô cùng.

Tô Tô ngờ ngác không dám nhúc nhích, tim đánh trống liên hồi.

Trong lúc nhất thời, không khí đột nhiên yên lặng. Tô Tô cảm thấy khó chịu nên ngẩng đầu lên, đúng lúc hai người bốn mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, hiển nhiên cũng bị sự việc trùng hợp này hù dọa tới sững sờ.

Vật kia.....dù cách một lớp vải, mặt nàng cũng có thể cảm giác được nó nhảy lên, Tô Tô sắc mặt càng thêm nóng, cả người ngẩn ra không biết làm sao mới được, nàng cảm thấy xấu hổ chết đi được. Tô Tô đỏ bừng cả mặt, giằng giằng muốn bỏ dậy khỏi hạ thân của Mộ Tư Dạ, nhưng lúc này nàng đột nhiên cảm thấy cái ốt mình hình như bị định trụ rồi, làm thế nào cũng không đứng dậy được.

Ngay sau đó, một giọng thanh âm khàn khan phát ra :”Đừng động”

“Ngô.....” Tô Tô còn chưa kịp phản ứng, đầu đã bị Mộ Tư Dạ kìm lại, kháng cự cũng không được.

Mộ Tư Dạ nhanh chóng kéo ra khóa kéo, để cho ** hấn nhảy đánh ra bên ngoài, đây là lần đầu tiên Tô Tô chính mắt nhìn thấy đặc thù tượng trưng của nam nhân, nó chân thật như vậy, Tô Tô còn chưa kịp phản ứng, ** to lớn liền dính thật sâu vào miệng nàng. Tâm tình chuẩn bị cũng chưa có, Tô Tô chỉ cảm thấy một cỗ mùi vị đặc hữu phái nam tràn ngập chop mũi nàng, mùi vị cũng không tính khó ngửi, còn mang theo một loại hương vị nam nhân.

“Liếm nó”. Bị khoang miệng ấm áp bao vây, Mộ Tư Dạ thoải mái rên rĩ một tiếng, đồng thời ra lệnh cho Tô Tô.

Tô Tô vốn định phản kháng đứng dậy nhưng nhớ lại những lời Mộ lão gia từ nói lúc nãy, nhớ tới Mộ Tư Dạ từng thiếu hụt tình cảm, nhớ tới những việc mình làm với hấn hồi nhỏ, không tự chủ được tâm mềm xuống.

Tô Tô đọc tiểu thuyết khiêu dâm, xem phim xxx nhiều, thật ra thì cũng muốn thử nghiệm, hôm nay vừa đúng dịp có cơ hội tốt thế này, bỏ qua thật đáng tiếc. Mặc dù có chút xấu hổ nhưng Tô Tô lại ôm tinh thần thực tế, nghiêm túc đối mặt với trọng trách vĩ đại này.

Tô Tô vừa nhớ lại tình cảnh trong phim xxx vừa nghiêm túc thực hành, nàng hai tay cầm **, từ từ vuốt ve lên xuống, đồng thời dùng lưỡi liếm. Mặc dù động tác của nàng có chút vụng về nhưng mà khiến cho Mộ Tư Dạ khó có thể khống chế, đột nhiên thở hổn hển mắng ra một câu chửi thề, toàn thân khẽ run vì thoải mái.

Phản ứng của hấn càng thêm kích thích Tô Tô, chỉ cảm thấy cái miệng mồm mồm nhỏ nhắn của nàng ngậm trọn ** vào trong miệng, vào tận gốc, sâu tới cổ họng. Mộ Tư Dạ không thể khống chế, bật ra tiếng rên mất hồn, đồng thời ngón tay kích động bắt lấy bả vai Tô Tô, nếu như nói Tô Tô đây là lần đầu liếm thì nàng tuyệt đối là thiên tài, vưu vật trời sinh.

“Tiếp tục” Cảm thấy Tô Tô dừng lại động tác, Mộ Tư Dạ không nhịn được thúc giục.

Vì vậy, dưới sự thúc giục của Mộ Tư Dạ, vừa dùng miệng phun ra nuốt vào vừa nhẹ nhàng vuốt ve hai khóa mọt mà bong bóng.

Mộ Tư Dạ mở mắt thấy Tô Tô sắc mặt đỏ bừng, lấy tay tìm kiếm phát hiện hạ thân nàng sớm đã ướt dính, dính lên quần lót vắt trên chân nàng, thậm chí bị nàng làm cho thấm ướt. Khóe miệng hấn cong lên một nụ cười xấu xa “Thật là một tiểu lăng nữ, như vậy đã ướt, rất muốn có phải hay không, hử?”

Hấn tốc độ nhanh chóng đem quần lót không chút tác dụng che đậy nào ném qua một bên, sau đó đem Tô Tô lật người đem Tô Tô đè xuống. Hai người lưng trần chạm vào nệm giường mềm mại. Tô Tô còn chưa phản ứng kịp, Mộ Tư Dạ liền nằm ở trên người nàng há mồm cắn cắn ngực mềm mại của nàng, đầu lưỡi liếm quanh đầu vú, chỉ một lát đem hai điểm hồng ngậm vào trong miệng bú, ngậm cắn, trong miệng mềm mại cảm giác, ngực bị kích thích khác thường khiến cho Tô Tô không nhịn được rên rĩ.

Tô Tô cảm giác nhiệt khí ở bộ ngực từ từ biến mất, đầu lưỡi tinh ranh kia hướng xuống phía dưới tấn công, rất nhanh tới gần cái rốn, tinh tế liếm láp, chọc cho nàng khó nhịn. Chợt một bàn tay dò vào hạ thân của nàng, đầu ngón tay linh hoạt du tấu ở rừng rậm của nàng. Cảm giác lạnh như băng hòa lẫn vẫn kích thích mãnh liệt khiến Tô Tô thờ gáp liên tục.

“Ngô.....ừ.....” Tô Tô chỉ cảm thấy cơ thể mình trống không, càng mãnh liệt mong muốn, thân thể không tự chủ được gầy gầy muốn nhiều hơn. Mộ Tư Dạ mới vừa trải qua một phen kích thích cũng không muốn nhẫn nại nữa, dùng sức đẩy eo, đem ** của mình chon thật sâu vào trong cơ thể nàng.

Hấn mới vừa đem ** vào, liền cảm thấy tầng tầng lớp lớp màng thịt ấm áp bao vây, Mộ Tư Dạ thoải mái thiếu chút nữa gào lên. Hấn cắn răng nghiêng lợi nói :”Tiểu yêu tinh, cô muốn cho ta chết trên người cô sao?”

“A.....ừ.....” Tô Tô giờ phút này ý thức mơ hồ, cả người run rẩy, cảm thụ khoái lạc tuyệt vời.

Mộ Tư Dạ chậm rãi trườn động mấy cái, cúi người xuống hôn mặt nàng, nụ hôn rất nhẹ nhàng giống như long vũ rơi xuống. Tô Tô rên rỉ thốt ra, Mộ Tư Dạ dùng môi bao trùm lên môi Tô Tô, đầu lưỡi linh hoạt xâm nhập, khẽ lấy lưỡi Tô Tô, đồng thời lấy tay xoa nắn ngực Tô Tô.

Kể từ lần đầu tiên hưởng qua mùi vị của nàng, trong khoảng thời gian sau đó, hắn đều chờ mong lần tiếp theo, chẳng qua là không thể bỏ qua bất hòa cùng nàng. Mà hôm nay cảm giác mất mát được lại này khiến cho hắn có một loại cảm giác thỏa mãn mãnh liệt, hắn không khỏi thỏa mãn than nhẹ, thật là một tiểu yêu tinh.

Tô Tô bị hắn trêu đùa hết sức thoải mái, há mồm rên rỉ, Mộ Tư Dạ thích nghe nàng rên rỉ, cúi đầu nở nụ cười, động tác bắt đầu tăng nhanh. Mãnh liệt kích thích khiến Tô Tô toàn thân run rẩy, cái lưỡi thom tho của nàng cùng Mộ Tư Dạ dây dưa, eo thon dong đưa theo động tác của Mộ Tư Dạ, đón hắn đi vào.

Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô động tình phối hợp trong lòng hưng phấn, hắn đem hai chân Tô Tô vòng qua hông hắn, hai tay nâng mông trắng nõn của nàng, chỗ kín động tác không ngừng, cấp tốc vào sâu một chút, chỉ thấy Tô Tô toàn thân một hồi trườn động, hai chân không tự chủ được kẹp chặt hông hắn, trong hoa kính một dòng chất lỏng trào ra, khiến Mộ Tư Dạ thoải mái cực điểm, vì vậy, hắn gầm nhẹ một cái, ôm eo nàng hung hăng vào, một dòng nhiệt nóng thẳng tắp bắn vào chỗ sâu trong hoa kính của Tô Tô.

Mộ Tư Dạ ôm Tô Tô cúi đầu thờ hồn hên, mà lúc này Tô Tô ánh mắt mơ màng vì động tình, đầu vú còn chưa mất đi hưng phấn, vẫn cứng rắn đứng thẳng như cũ giống như hoa mai nở rộ trong ngày đông, nàng còn ở trong trạng thái động tình nên toàn thân khẽ run.

Sau khi kích tình dần lui, hai người nhất thời có chút lung túng.

“Anh.....”

“Ta.....”

Hai người đồng thời mở miệng, lại đồng thời ngậm miệng, ánh mắt mắt tự nhiên nhìn đối phương.

“Anh nói trước đi.”

“Cô nói trước đi.”

Hai người lại đồng thời mở miệng nói chuyện.

Hai người đang vô cùng lung túng thì bên ngoài truyền tới một tràng tiếng gõ cửa :”Thiếu phu nhân, thiếu phu nhân, cô có bên trong không?” Phòng khách yên tĩnh truyền tới tiếng Trương tẩu gọi.

Trương tẩu ngày thường chưa bao giờ đi lên nhưng hiện tại bà gấp như vậy.....

Cửa phòng không có khóa nếu vẫn không ai đáp lại Trương tẩu rất có thể sẽ đẩy cửa đi vào xem thử. Trên giường, hai người thân thể vẫn trần truồng, sắc mặt đỏ bừng, trong lòng gấp gáp không thôi, vì hai bọn họ bất hòa trong nhà ai cũng biết chuyện này, nếu bị Trương tẩu thấy hai người bọn họ giữa thanh thiên bạch nhật ở trên giường làm chuyện này.....

Tô Tô kéo chăn qua bao phủ chính mình, cảm điều khiển tắt TV đồng thời vội vã mở miệng :”Tôi, tôi đang thay quần áo, có chuyện gì không?”

“Mộ lão gia từ mời thiếu phu nhân xuống lầu ăn cơm”

“Được, Trương tẩu xuống trước đi, tôi lập tức xuống ngay.”

Chăn đã bị Tô Tô cướp đi, Mộ Tư Dạ trần truồng thân thể, cửa phòng lại không có đóng kỹ, Trương tẩu gõ nhẹ mấy cái, cánh cửa kia đã khẽ mở ra.

Mộ Tư Dạ quyết định chém chết Tô Tô, bằng không Trương tẩu đột nhiên đi vào thì làm sao bây giờ?

Tô Tô khí lực nhỏ hơn hắn, hắn nhào tới kéo chăn Tô Tô, kết quả là Tô Tô vì không chú ý sau lưng mà “Rầm” một tiếng, té xuống sàn, Mộ Tư Dạ té theo đè lên người nàng khiến Tô Tô đau đến nổi đầu óc choáng váng.

Mặc dù có cái chăn làm tấm đệm nhưng vẫn phát ra một tiếng vang khiến Trương tẩu đang xoay người rời đi thì dừng bước :” Thiếu phu nhân, cô sao vậy? Có phải bị ngã hay không?”, Trương tẩu nói xong liền muốn đi vào xem thử.

Tô Tô bị ngã tới choáng đầu hoa mắt, còn chưa kịp kêu đau đã vội vàng hướng ra cửa nói to :” Tôi không có ngã, chỉ là mới vừa rồi..... Sấm đánh thôi! Đúng, là tiếng sấm đánh!”

“Đúng không?” Trương tẩu nhìn về phía cửa sổ, chỉ thấy ngoài cửa sổ trời cao trong xanh, bán tin bán nghi nói :” Chẳng lẽ là mình nghe nhầm?”.

Nhìn xuyên qua khe cửa phòng, Tô Tô và Mộ Tư Dạ có thể thấy Trương tẩu tiến về phía cửa phòng dừng lại trước cửa ba thước, chỉ cần đẩy nhẹ thì toàn bộ tình hình bên trong bà sẽ nhìn thấy hết. Không được chủ nhân cho phép, Trương tẩu sẽ không đi vào nhưng mà cửa khẽ mở nên nếu mà bà đứng

gần một chút..... Tô Tô trong lòng khẩn trương, tim đập kịch liệt.

Bên trong phòng vừa trải qua kịch tình nên không khí ngập tràn mị hoặc hơi thở, quần áo tán loạn, trên giường chất lỏng đậm mỡ dính ướt, còn hai người thân thể trần truồng..... này này này..... này bất cứ là ai cũng đoán được chuyện gì mới vừa xảy ra.

Tô Tô và Mộ Tư Dạ nín thở không nói lời nào, khẩn trương nhìn cửa chăm chăm, Trương tẩu xoay người đi Tô Tô và Mộ Tư Dạ mới đồng thời thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại vội vàng khẩn trương vì Trương tẩu lại xoay người :” đúng rồi, thiếu phu nhân, cô có thấy thiếu gia không?”

Sao lại không thấy cơ chứ? Tô Tô nhìn người nam nhân đang đè trên người mình, cảm hận tròn mắt nhìn Mộ Tư Dạ một cái. Mộ Tư Dạ ghé sát tai nàng, phun ra nhiệt khí :” Nói tôi không có ở đây.”

Vành tai nhảy cảm bị hấn phun nhiệt khí khiến cho Tô Tô phát ra một tiếng rên rỉ nhỏ. Rất sợ bị Trương tẩu nghe được, Mộ Tư Dạ áp môi xuống đem thanh âm của Tô Tô nuốt vào trong miệng.

“Thiếu phu nhân?” Ngoài cửa Trương tẩu vẫn đang chờ đáp án.

Mộ Tư Dạ lưu luyến buông Tô Tô ra để cho nàng trả lời Trương tẩu. Tô Tô liếc Mộ Tư Dạ một cái, hướng ra phía cửa hô :” Thiếu gia không có ở trong phòng, Trương tẩu thử xuống lầu tìm xem sao.”

“Không có ở đây sao? Rõ ràng xe vẫn còn ở trong nhà.” Trương tẩu tự nhủ nói, lúc này mới vừa hoài nghi vừa xoay người rời đi.

Thấy Trương tẩu rút cuộc cũng rời đi, Tô Tô và Mộ Tư Dạ lại một lần nữa đồng thời cùng thở phào nhẹ nhõm. Không khỏi nghĩ đến, rõ ràng là vợ chồng, lại ở trong nhà giống như vụng trộm thật là không có tiền đồ mà.

“Xuống lầu ăn cơm!” Tô Tô tức giận đẩy Mộ Tư Dạ đang đè ở trên người ra, chuyện ngày hôm nay phát sinh quá đột ngột, nàng chưa kịp suy nghĩ gì cả, vừa nhìn thấy Mộ Tư Dạ nàng lại không tự chủ được lại đỏ mặt.

Mộ Tư Dạ từ trên người nàng rời đi, ánh mắt phức tạp, còn thuận tay kéo nàng một cái, vừa mới đứng lên, chân từ trên người Tô Tô rút xuống, bộ ngực đầy đặn hiện ra, đầu vú đỏ bồng ngạo ngể dưng thẳng trong không khí.

Mộ Tư Dạ chỉ cảm thấy bụng dưới nóng lên, vừa thỏa mãn dục vọng lại nhanh chóng từ dưới thân dựng lên, hận không thể nhào qua đem Tô Tô đè ở phía dưới, hung hăng yêu thương một phen.

Tiểu yêu tinh mê người này thật là kích thích hần! Hoặc là do.... nhìn phim xxx nhiều nên vậy, nhìn xem hần lấy một bảo bối tuyệt như thế nào a~ Rõ ràng là lần đầu tiên dùng miệng nhưng lưỡi lại uyển chuyển như không xương, khiến hần hận không thể thôi kéo nàng làm thêm lần nữa. Đều là do Trương tẩu, cắt đứt chuyện tốt của hần.

Tô Tô giờ phút này từ trong tủ quần áo lấy ra một bộ đồ, đưa lưng về phía Mộ Tư Dạ, lấy áo lót mặc vào nhưng mà hạ thân chưa có mặc quần lót. Mộ Tư Dạ đột nhiên tới gần, ngón tay trực tiếp dò vào chỗ tư mật, chạm tới hoa hạc nhạy cảm của nàng.

Tô Tô đột nhiên cảm thấy phía dưới như bị kiến cắn, quả nhiên khó chịu lắm cho nàng thấp giọng rên rỉ. Nhưng mà Tô Tô lại khắc chế ngay cảm giác này, ngăn lại ngón tay Mộ Tư Dạ :” Không muốn.....”

Mộ Tư Dạ cảm giác được chất lỏng của nàng chảy xuống, biết nàng cũng muốn nhưng mà không hiểu sao nàng lại cự tuyệt.

“Không còn thời gian nữa, Trương tẩu lại đi lên bây giờ”. Tô Tô mới vừa nói xong câu đó liền nghe thấy ngoài đại sảnh truyền vào tiếng Trương tẩu :” Thiếu phu nhân, cô không sao chứ?”. Thấy thiếu phu nhân thay quần áo lâu rồi mà vẫn chưa xuống, Trương tẩu lo lắng lên lầu lần nữa.

“Không có sao, không có sao, tôi lập tức xuống lầu đây.” Tô Tô vội vàng đẩy Mộ Tư Dạ ra, nhanh chóng mặc đồ lót, sau đó mặc váy liền thân vào, rất nhanh nàng đã chỉnh trang xong.

Thấy Mộ Tư Dạ chưa thỏa mãn dục vọng, gương mặt biến sắc ở sau lưng nàng, Tô Tô trong lòng dâng lên một tia ngại ngùng, đưa lưng về phía hần nói :” Tôi xuống trước..... anh từ từ xuống.”

Vì vậy, mặc cho Mộ Tư Dạ giương mắt nhìn, Tô Tô chạy trốn thật nhanh. Trong nháy mắt, Mộ Tư Dạ cảm giác mình là một con sói còn Tô Tô như là một con thỏ trắng. Thật ra thì cuộc mây mưa này vốn chính là nàng trêu chọc hần trước mà, không phải sao? Hần luôn có tính tự chủ rất cao, nếu như nhân này không vênh cái mũi lên ở trước mặt hần ông ọ làm đáng như vậy, hần sao có thể mất khống chế chứ?

Lúc ăn tối, Trương tẩu thật không hiểu được, bà có làm gì chọc tới thiếu gia đâu nhưng bà rõ ràng cảm giác được thiếu gia rất là đang giận mình. Trương tẩu liên tục sáu lần phải lượm đĩa do Mộ Tư Dạ làm rơi xuống đất, ngay cả Mộ lão gia tử cũng mở to mắt, nhìn chăm chú Mộ Tư Dạ.

Tô Tô càng thêm sợ hãi, nàng thật không nghĩ tới là Mộ Tư Dạ lại có tính khí trẻ con như vậy. Nếu như nàng đoán không sai thì Mộ Tư Dạ đang trả thù Trương tẩu, trả thù bà chọn thời điểm không đúng mà xông tới..... Nhưng mà, Trương tẩu cũng đâu có lỗi nha, bắt quả là bà vì nghe Mộ lão gia tử phân phó thôi mà.

Tô Tô thờ dãi một cái, len lén kéo vạt áo Mộ Tư Dạ dưới mặt bàn, nhưng Mộ Tư Dạ mặt lại đen lại trừng nàng, Tô Tô chỉ có thể buông tay.

Mộ lão gia tử ánh mắt nghi ngờ nhìn Tô Tô và Mộ Tư Dạ, sau khi thấy Mộ Tư Dạ trừng mắt Tô Tô, ông nhin không được lên Tiếng :” Dạ, bắt kẻ người

hiểu lắm cái gì, Tô Tô hiện tại là vợ của người rồi, người không nên hung dữ với nó như thế”.

Hung dữ với nàng? Ai bảo nàng đẩy mình ra. Mộ Tư Dạ âm thầm “hừ” một tiếng.

“Người, cái đứa nhỏ này thật là.....” Mộ lão gia tử bắt đầu đi xuống giường. “Không phải chỉ là hiểu lắm sao? Không phải là lòng tự ái bị khiêu khích sao? Người liền không thể vượt qua cửa ải này?”

uôi chiều nói chuyện với Tô Tô, Mộ lão gia tử đã hiểu rõ toàn bộ sự việc. Để sớm ôm cháu nội, Mộ lão gia tử cảm thấy mình cần phải ra tay, thay hai người họ giải quyết hiểu lầm.

“Ông nội, ông nói gì vậy?”

“Hừ, Mộ lão gia tử hừ một tiếng.” Mộ, Tư Dạ, người nghe kỹ cho ta, người đang hiểu lầm Tô Tô. Về việc hiểu lầm như thế nào, các người đóng cửa lại mà từ từ giải quyết, không giải thích rõ ràng, một bước cũng không được ra khỏi cửa phòng!”

Mộ Tư Dạ sắc mặt ngưng trọng: “Ông nội, cháu...”

“Cháu cái gì mà cháu! Công ty cũng không cần tới nữa, đem hiểu lầm làm sáng tỏ rồi mới có thể đi!” Mộ lão gia tử đặt mạnh chén xuống, hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Mộ Tư Dạ hô hấp cứng lại nhưng không có nói thêm gì nữa.

Trong lúc nhất thời, trên bàn ăn chỉ còn lại Tô Tô và Mộ Tư Dạ.

Mộ lão gia tử đi hai bước lại dừng lại, xoay người nhắm hướng Trương tẩu nói: “Đưa hai đứa nó lên phòng, khóa kỹ cửa phòng lại sau đó xuống nói lại với ta.”

Đáng thương Thiếu gia và Thiếu phu nhân.... Trương tẩu ở trong lòng mặc niệm một câu, cùng lúc này lại nghĩ đến mới vừa rồi mình không biết đã làm gì phật lòng thiếu gia, Thiếu gia giống như đang trả thù mình, bây giờ mình lại biến thành người xấu, thiếu gia nhất định sẽ trả thù càng thêm lợi hại. Nhưng mà cũng không có biện pháp, cái nhà này, Mộ lão gia tử là lớn nhất mà.

Bà đảo mắt nghiêm nghị nhìn Mộ Tư Dạ và Tô Tô nói: “Thiếu gia, Thiếu phu nhân, mời”

Hết cách, Mộ Tư Dạ cũng không có giận dữ trừng mắt nhìn Trương tẩu, ngược lại ánh mắt phức tạp nhìn Tô Tô một cái, đặt bát đĩa xuống, dẫn đầu hướng phòng ngủ đi tới. Bị ánh mắt Mộ Tư Dạ nhìn chằm chằm như vậy, Tô Tô chỉ cảm thấy mặt đỏ bừng lên, nhưng mà dưới sự thúc giục của Trương tẩu không thể không lên lầu.

Tô Tô đứng ở cửa chần chờ nhưng Trương tẩu đã trực tiếp đẩy nàng vào: “Thiếu phu nhân, cô hãy cùng thiếu gia đem hiểu lầm giải khai đi! Tinh khí lão gia tử, ta hiểu rõ, luôn nói một là một, lời nói ra khỏi miệng sẽ không bao giờ thu hồi. Cho nên hai người chỉ có thể hòa hảo rồi mới có thể đi ra.... Bất quá, hai người yên tâm, cứ đến giờ ăn cơm, tôi sẽ mang bữa cơm lên”. Nói xong, Trương tẩu đóng cửa phòng lại, sau đó dùng xích sắt khóa thật kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Thế nên cứ như vậy, bọn họ bị đưa vào trong phòng nhốt lại....

Tô Tô cảm thấy người cứng đờ, không được tự nhiên, nhưng cũng không thể làm gì khác đành chờ dài một cái, xoay người trở về phòng ngủ.

Mộ Tư Dạ thoải mái ngồi trên ghế sa lon, cầm điều khiển TV không ngừng đổi kênh, đổi một vòng vẫn không tìm được chương trình hấn muốn coi liền cầm điều khiển TV ném qua một bên, ngược mắt nhìn Tô Tô.

Đột nhiên, bốn mắt chạm nhau, điện quang bắn ra tứ phía, nhất thời không ai nói được gì.

Vì có thể sớm rời đi khỏi phòng, cô liền cảm thấy thoải mái, chủ động một lần nữa giải thích với hấn, nếu như hấn vẫn không tin, vậy thì không liên quan tới cô.

“Mộ Tư Dạ, tôi có lời muốn nói với anh!” Tô Tô nuốt nước miếng, bình tĩnh đứng ở trước mặt Mộ Tư Dạ, ngăn trước màn hình TV của hấn.

Mộ Tư Dạ hai chân bắt chéo, nhếch mi mắt liếc xéo nhìn cô.

“Cái đó.... Tôi đại nhân đại lượng nên muốn giải thích một lần nữa với anh, tin hay không, tùy anh.” Tô Tô quan sát hần , nói nhanh, “Vào lần gặp mặt lần trước, tôi căn bản cũng không hề hay biết anh chính là vị hôn phu mà bọn họ nói với tôi, cho nên... Uy, Mộ Tư Dạ anh đi đâu đấy?” Tô Tô đang nói hăng say, Mộ Tư Dạ lại đứng dậy, xoay người rồi đi nói.” Tắm”

Tắm? Tô Tô nhìn chăm chú nhưng vẫn chưa phát hiện ra biểu hiện gì cả, vậy hần rốt cuộc là có tin lời cô chưa vậy? Cô cảm thấy mình giống như hung hăng đánh một trận, nhưng lại đánh vào gối bông, loại cảm giác mềm nhũn lại không có lực này khiến cô cảm thấy thất bại.

Nhưng mà, trên màn hình chuyển qua cảnh khác, sau khi vain am chính giận dữ đem nữ chính áp đảo trên mặt đất, đưa tay kéo quần áo nữ chính, sau đó vai nữ chính ra sức kháng cự, nhưng nữ chính sức lực quá nhỏ, không tới hai ba lần liền bị nam chính lột sạch y phục, đè ở phía dưới....

Nữ chính ngực lộ ra một nửa, nam chính nửa người trên trần truồng, một phần kháng, một cường chiếm, dây dưa lẫn lộn từ bàn ăn chuyển qua trên giường...

Không nghĩ tới trên TV cũng sẽ thấy được cảnh kích tình bạo lực như vậy, hơn nữa còn không bị cắt bỏ, thật là quá thần kỳ!

Tô Tô đang nhìn không chớp mắt, chợt thấy không khí có gì đó lạ thường, Tô Tô xoay người lại phát hiện Mộ Tư Dạ giờ phút này đang đứng sau lưng nàng, ánh mắt phức tạp.

Mộ Tư Dạ hình như rất ghét mình xem phim XXX, đại khái là kích tình như vậy cũng không thích sao? Tô Tô nghĩ vậy, liền lấy điều khiển TV chuẩn bị đổi kênh, nhưng chỉ một cái chớp mắt điều khiển TV đã bị Mộ Tư Dạ đoạt lấy.

Mộ Tư Dạ cởi bỏ quần áo trên người, chỉ lấy khăn tắm ngăn ngừa vẩy quanh hạ thân, trần truồng từ đầu gối trở xuống, hần còn không chút chú ý tới hình tượng đến trước mặt Tô Tô.

Tô Tô nhớ tới vừa rồi chưa nói xong liền nghiêng đầu qua tiếp tục nói với hần :” Mộ Tư Dạ, anh mới vừa rồi rốt cuộc là có nghe hiểu không?”

Mộ Tư Dạ bình thân liếc cô một cái, tầm mắt lại quay lại trên màn hình TV, làm như không nhìn thấy Tô Tô.

“Mộ Tư Dạ!” Tô Tô cũng có cá tính của mình, một lần nữa bị xem thường, cũng sẽ phải nổi đóa. Lần trước hần không nghe cô giải thích coi như cho qua, dù thế nào đi nữa hần lúc đó cũng chỉ là một đêm tình do uống rượu say. Nhưng mà, mới vừa rồi rõ ràng là cả hai đều rất tỉnh táo, lại trải qua chuyện như vậy..... Quan hệ giữa bọn họ, cũng sẽ không như trước mới phải chứ ? Hoặc là nói, hần một chút cũng không để tâm, cô trong mắt hần bất quá chỉ là cô gái làm tình một đêm trong quán rượu thôi ư?

Ý thức được điểm này, Tô Tô đột nhiên như sư tử từ xương, “Ba Ba Ba” bước nhanh đi tới trước mặt Mộ Tư Dạ, chống nạnh nhìn chăm chăm hần :” Anh nói một câu sẽ chết sao?”

“Cô thực sự là không thể nhẫn nhịn được sao?” Mộ Tư Dạ ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn cô một cái.

“Cái gì?” Tô Tô ngẩn ra, nhìn thấy tầm mắt hần dừng ở trên người mình, cô đột nhiên không thốt nên lời.

Mộ Tư Dạ chỉ chỉ TV, như là điều hiển nhiên nói :” Thừa dịp tôi đang ắm, xem loại phim này còn chưa tính, sau khi ta ra ngoài này còn không đổi kênh. Tô Tô, cô đói khát như vậy sao?”

“Mộ Tư Dạ, anh....” Tô Tô vừa gấp vừa xấu hổ nói không ra lời.

“Đã như vậy tôi đành chịu khổ để thỏa mãn cô thôi” Mộ Tư Dạ không đợi Tô Tô nói xong, kéo cô vào trong ngực mình, để cho cô dạng chân ngồi trên người mình, đưa miệng hướng tới môi Tô Tô, rất nhanh chiếm lấy môi cô, toàn bộ lưỡi mắng hoàn toàn nuốt vào trong miệng, đầu lưỡi linh hoạt thăm dò trong miệng cô, thoải mái thưởng thức, dây dưa treu đùa khiến Tô Tô thở gấp liên tục.

Mới vừa rồi ở trong phòng tắm, nghĩ tới thân hình kiều mỵ của cô buổi chiều, dục vọng nóng bỏng ở dưới bụng lại ngẩng lên khiến cho hần cực kỳ khó chịu, sau khi tắm xong, lại thấy trên TV chiếu cảnh nóng như vậy, làm cho ham muốn của hần nhất thời dâng lên tới đỉnh cao nhất. Giờ phút này, hần không thể nhịn nữa, chỉ muốn đem Tô Tô đè ở phía dưới, đem ** vùi vào trong hoa kính ẩm áp chặt khít, khiến cho cô ở dưới thân rên rỉ không ngừng.

Mặc dù bị treu đùa khiến tứ chi mềm nhũn nhưng đối với thái độ của Mộ Tư Dạ, Tô Tô trong lòng rất là tức giận, cho nên tiếp tục giãy giụa, không muốn cho hần đạt được ý muốn.

“Không muốn.....” Tô Tô bắt được bàn tay Mộ Tư Dạ khi hần đang thăm dò trên người cô, quyết tuyệt muốn xoay người rời đi.

“Miệng chỉ toàn lời nói dối, chỉ có thân thể mới là lời nói thật”. Mộ Tư Dạ lạnh lùng cười một tiếng, bộ dạng rất thần nhiên. Hần nhẹ nhàng tháo áo khoác nhỏ, Tô Tô giờ phút này chỉ mặc một chiếc váy liền thân, Mộ Tư Dạ không nói hai lời liền kéo xuống quai váy, vùi ở trước ngực cô.

Tô Tô lúc này nửa người trên trừ áo lót ra dường như lộ ra trọn vẹn, gò bồng đảo trắng nõn đầy đặn, khe ngực thật sâu hiện ra khiến người nhìn máu pách sôi. Mộ Tư Dạ mắt đỏ lên, vội vàng tháo nội y của cô ra, vùi ở trước ngực cô, dùng sức mút dầm vú của cô, gặm nhấm liếm láp, không chỗ nào là không chiếm lấy, hần muốn dùng phương thức của mình để nữ nhân này quái đản này hòa tan vào ngực mình.

“Mộ Tư Dạ.....buông tôi ra....” Tô Tô giãy giụa yếu dần, nhưng hai tay bị Mộ Tư Dạ cầm lấy đặt qua đỉnh đầu, động tác càng giãy giụa ngược lại càng khiến bộ ngực của cô càng thêm nặng nề dựng đứng.

“Cô đúng là tiểu yêu tinh.” Mộ Tư Dạ trong miệng mút ngọc nữ của cô nên thanh âm mơ hồ không rõ, một bàn tay kia thì vuốt ve bên vú còn lại. Vú mềm mại nằm trọn trong bàn tay tạo cảm giác rất thoải mái. Một tay còn rành rỗi kia nhấc lên làn váy của cô, trêu chọc đến vòng eo của cô, hạ thân chỉ mặc quần lót của cô bại lộ ra bên ngoài.

Mộ Tư Dạ không đành chỉ động tác tay, ngón tay thon dài lục lọi chỗ kín của cô, chà xát hoa hạnh nhạy cảm bị cách bởi một lớp quần lót. Bị kích thích mãnh liệt, Tô Tô hô hấp dồn dập, hạ thân theo bản năng giãy giụa, nhưng giờ phút này, trong lòng cô lại nhớ tới chuyện khi nãy liền thừa lúc này hỏi :” Mộ Tư Dạ..... Anh rút cuộc.....có tin tôi hay không?”

Mộ Tư Dạ gạt quần lót của cô, ** nóng rực chống đỡ lên chỗ kín, hơi thở gấp gáp, thanh âm khan khan :” Không tin.”

Không tin cô? Vậy mà hán còn dám làm chuyện như thế này với cô. Tô Tô nhất thời con tức giận chạy lên não, tâm nhiệt đột nhiên giảm xuống, dùng hết sức lực đẩy Mộ Tư Dạ ở trên mình ra. Mộ Tư Dạ không kịp phản ứng, bị cô đá ngã nhào té ở trên giường.

Sau đó thừa dịp Mộ Tư Dạ chưa đứng dậy, Tô Tô giống như tiểu bạch thỏ , trong nháy mắt chạy ”Vèo” vào phòng tắm, cửa lắp tức khóa lại.

“Rầm rầm rầm!” Mộ Tư Dạ ở ngoài cửa mãnh liệt đánh, kiểm chế không đá một cước vào cửa, cô lại dám chạy! Mộ Tư Dạ hết sức tức giận, nhìn mình hạ thân đang bùng bùng dục vọng, lại tức giận nhìn chằm chằm cửa, sau đó trên môi hiện lên một nụ cười giảo hoạt, tiểu bạch thỏ, xem người chạy đi đâu!

Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ tức giận đập phá cửa phòng tắm nên rất khẩn trương , cả người bất động, nhưng cũng không bao lâu sau thấy thanh âm tự nhiên im bặt

Mộ Tư Dạ lại dễ dàng buông tha thế sao?

Cơ thể vì bị Mộ Tư Dạ bức ra một tầng mồ hôi nên thấy rất là khó chịu, vì vậy Tô Tô quyết định tắm nước nóng. Nhưng buổi chiều đã tắm một lần, thế nên cô cũng chỉ tính tẩy đi lớp mồ hôi dính dính trên người mình là được rồi.

Vòi hoa sen phun nước xuống, xối lên cơ thể trần truồng trắng nõn của cô, hơi nước ẩm áp bao vây khiến sắc mặt Tô Tô trở nên hồng ửng, cô đổ sữa tắm vào lòng bàn tay, xoa đều từ phần cổ xuống phía dưới, lúc ngón tay lướt qua vùng ngực mềm mại, lơ đãng đụng phải đầu vú đỏ bùng, đột nhiên cả người cô giống như bị điện giật xụi lơ xuống.

Mới vừa nãy, nơi nhạy cảm này bị Mộ Tư Dạ hôn qua, đến bây giờ vẫn còn dựng đứng kiêu ngạo tựa như nụ hoa đỏ tươi vừa chớm nở. Tay phải xoa dọc theo thân thể bong loáng, không tự chủ trượt xuống khu rừng rậm rạp vẫn còn dấu vết hoan ái của buổi chiều, còn có mùi vừa rồi. Cơ thể nhạy cảm bị Mộ Tư Dạ thuận phục gây rối loạn, trêu chọc sinh ra phản ứng, làm cho hiện tại chất mật chảy ra thấm ướt cả quần lót.

Tô Tô rên một tiếng, nghĩ tới nữ chính trong tiểu thuyết khiêu dâm, rồi chợt nhớ ra cô cũng cũng có thể tự mình giải quyết, không phải sao? Tại sao nhất định cứ phải dựa vào người đàn ông kia?

Mặc dù cảm thấy có chút xấu hổ, nhưng đầu ngón tay vẫn lướt qua vạch ra mép cánh hoa, ngón giữa xuyên qua con đường chật hẹp ẩm ướt, đi vào thăm dò..... Cánh hoa không ngừng phát ra tiếng nước chảy, Tô Tô không kìm chế được bật ra tiếng rên rỉ, hai chân cô bần rần, không đứng vững được dựa vào tường rồi từ từ trượt xuống, ngồi dưới đất, động tác ngón giữa ngày càng nhanh, ngón tay thon dài ra vào trong hoa kính ẩm nóng khiến chất mật chảy ra ngày càng nhiều, những dòng chất mật chảy ra rất nhanh bị nước chảy cuốn đi.

Không biết qua bao lâu, sau khi Tô Tô cảm giác được mình bay lên chín tầng mây, hạ thân co rút liên tục, toàn thân xụi lơ, chắc đây chính là cao trào phải không? Nhưng mà, còn chưa đủ..... Còn thua xa cảm giác thoải mái khi Mộ Tư Dạ tiến vào cơ thể.

Tô Tô có chút bất đắc dĩ nghĩ thầm, mình thật sự là bị tiểu thuyết khiêu dâm ngấm vào quá lâu rồi nên hôm nay mới nếm thử tình dục mới trở nên không thể kiểm soát mà càng lúc càng ham muốn như thế..... Cô tắm rửa qua loa thân thể một lần nữa rồi sau đó phát hiện mình lại quên mang quần áo vào rồi.

Rút cuộc mình tại sao lại có tật xấu này? Tô Tô nhéo tóc, im lặng nhìn trời.

Sẽ không lại tiếp tục phát sinh chuyện giống buổi chiều đấy chứ? Nhìn cái giá treo duy nhất 1 cái khăn tắm, Tô Tô trong lòng yên lặng rơi lệ.

Lấy khăn tắm bao quanh thân thể, lộ ra đôi chân thon dài trắng nõn, Tô Tô dán lỗ tai lên cửa cẩn thận lắng nghe, phát hiện bên ngoài không có một chút động tĩnh.

Chắc là Mộ Tư Dạ sẽ không đợi cô ở cửa, chỉ là cô suy nghĩ quá nhiều! Tuy nói như thế nhưng đáy lòng Tô Tô lại dâng lên một cảm giác mất mát, cô tự cười bản thân nhủ thầm: [chẳng lẽ mày thật chờ mong Mộ Tư Dạ đợi ở cửa, chờ mày vừa bước ra ngoài liền kéo mày làm chuyện đó hay sao?]

Tô Tô đẩy cửa phòng tắm, bước ra như không có chuyện gì, nhưng mà, không đợi cô đứng vững, thân thể liền bị ép đặt sát vách tường, đầu và sống lưng cô ép sát vào tường khiến cô cảm thấy đau.

Mộ Tư Dạ? Bây giờ Mộ Tư Dạ ở trước mặt cô, hai cánh tay cứng rắn vây cô vào góc tường, mà cô thì lại không có chỗ trốn. Mộ Tư Dạ ánh mắt dò lên, hăm hực nhìn chằm chằm cơ, trừng mắt đến nỗi khiến trái tim Tô Tô nhảy lên như nai chạy loạn.

“Anh.....anh muốn làm gì?” Tô Tô thanh âm khẽ run run

“Tôi muốn làm gì? Cô nói thử xem?” Mộ Tur Dạ lấy ngón tay nâng cằm của cô lên, áp môi bao trùm lên, một nụ hôn như lông vũ rơi xuống, giống như chuồn chuồn lướt trên mặt nước.

“Tôi..... Tôi không biết! Anh buông tôi ra.....” Tô Tô giãy giụa muốn thoát ra nhưng lại bị Mộ Tur Dạ ngăn chặn, khiến cô không thể nhúc nhích.

“Đám đê tôi một mình lại ở ngoài trải qua dục hỏa đốt người nửa giờ, mà chính cô lại ở bên trong thanh âm rên rỉ!”

“Ngô.....” Tô Tô khuôn mặt đỏ bừng “Anh.....”

“Làm cái gì bên trong, hử? Một mình hưởng lạc sao?” Mộ Tur Dạ tiến đến gần cô một chút, trên mặt mang theo nụ cười tà.

Tô Tô sao dám thừa nhận chứ. Sắc mặt như muốn cứng lại.

Mộ Tur Dạ ghé sát môi vào vành tai cô cười nhẹ một tiếng: “Cô đang rất muốn.....”

“Chẳng phải anh không thể sao?” Tô Tô không chút suy nghĩ, trực tiếp phản bác lại, cho tới khi dứt lời cô mới ý thức được mình vừa mới nói gì.

“Nên nhớ! Vĩnh viễn đừng bao giờ nói với một người đàn ông là anh ta không thể.” Mộ Tur Dạ cúi người kề sát vào tai cô, đem hơi thở nóng rực phun vào bên tai cô, chậm rãi nói: “Bởi vì..... Như vậy sẽ càng khiến cho người đàn ông đó rất nhanh muốn chứng tỏ mình.” Lời nói còn chưa dứt, Mộ Tur Dạ liền cắn vành tai nhỏ mềm mại của cô, gặm cắn liếm láp.

Đây là chỗ mẫn cảm nhất trên thân thể Tô Tô, thậm chí còn hơn cả ngực, Tô Tô cảm thấy toàn thân nhột vô cùng, giống như có hàng ngàn con sâu nhỏ gặm nhấm bò sát.

“Không, không muốn.....đừng chạm vào tôi.....” Tô Tô xấu hổ ngượng ngùng, rõ ràng mới vừa rồi cô đã “tự cung tự cấp” nhưng mà thân thể vẫn cảm thấy vô lực, cô không thể đẩy hắn ra.” Anh không tin lời tôi nói, anh không thể dừng vào tôi”

Tô Tô xấu hổ đỏ bừng cả mặt “không.....Không muốn.....”

“Cô không muốn, nhưng tôi muốn, tiểu yêu tinh...” Mộ Tur Dạ cặp mắt đỏ lên, trong mắt tràn đầy dục vọng, hắn kéo tay cô chạm lên cây gậy khổng lồ nóng bỏng của hắn: “Ờ nó” Mộ Tur Dạ vừa nói vừa dùng một tay kéo khăn tắm của cô.

Trong phút chốc, Tô Tô bị lột sạch sẽ, toàn thân trong suốt óng ánh bị hơi nước làm cho đỏ ửng giống như tôm hùm luộc chín, rực rỡ đầy cám dỗ.

“Wow....thật là cảnh đẹp mắt quá” Mộ Tur Dạ cười giống ác ma, thanh âm trầm thấp khan khan: “Làm cho người ta không nhịn được muốn cắn một ngụm”

“Đừng...” Tô Tô cảm thấy rất xấu hổ, một mặt cô rất tức giận, nhưng một mặt cô lại muốn hắn! Loại mâu thuẫn này khiến cho cô cảm thấy muốn khóc, nước mắt cũng liền trào ra rơi xuống.

Nhưng trong mắt Mộ Tur Dạ thì không phải như vậy, hắn chỉ cảm thấy Tô Tô phản ứng như vậy là vì quá mức thoải mái đến nỗi phát khóc. Hắn nhẹ nhàng cười một tiếng, bàn tay xoa nắn ngực cô thành rất nhiều hình dáng, đồng thời miệng cũng bận rộn không kém, đầu lưỡi nóng bỏng lướt qua mặt cô, từ cổ dòi dần xuống phía dưới, sau đó ngậm lấy đầu vú hồng ửng của cô vào miệng, liếm láp không ngừng.

“A.....” Tô Tô giống như bị dòng điện chạy qua từ đầu ngón chân chạy thẳng đến đỉnh đầu, không nhịn được kêu ra thành tiếng.

“Tiểu yêu tinh, cô còn dám nói cô không muốn?” Mộ Tur Dạ bế Tô Tô lên, đặt cô nằm trên ghế sa lon mềm mại, sau đó không ngần ngại chút nào quỳ xuống dưới hạ thể cô, đem cặp chân trắng nõn của cô vòng qua thắt lưng hắn.

Mộ Tur Dạ nằm ở trên người Tô Tô, hai tay sờ khắp toàn thân cô, đầu lưỡi đảo quanh núm vú màu hồng, cây gậy nóng bỏng để trước hoa huyết mềm mại của cô, rồi hắn chậm rãi đem cây gậy của mình đẩy vào, nhấn xuống một cái, cọ xát trong nơi ẩm áp tuyệt vời của cô.

Tất cả những nơi mẫn cảm nhất của Tô Tô đều nằm trong tay Mộ Tur Dạ, đặc biệt là hạ thân được vuốt ve rất kích thích khiến Tô Tô toàn thân run rẩy, chất mật trong hoa kính chảy ra không ngừng.

“Không muốn.....nữa hành hạ....tôi..... Nhanh lên một chút a.....” Trên mặt Tô Tô nóng bừng như lửa đốt, ngay cả chính cô cũng không biết mình đang nói những gì.

“Tiểu yêu tinh, nhanh lên một chút cái gì?” Mộ Tur Dạ trêu chọc, ngẩng đầu lên từ ngực cô, nhìn cô cười tà một tiếng.

“Nơi đó...nơi đó..... Mau một chút.....” Tô Tô đã có chút thần chí không rõ, không biết chính mình trong cơn mê loạn la hét những gì. Hành hạ như vậy khiến cho cô muốn nổi điên, cô xấu hổ lấy gối che mặt lại, thật là mất mặt, nhưng mà cảm giác của thân thể không lừa được bản thân.

Mộ Tur Dạ dường như đặc biệt thích nghe thanh âm của cô nên không thể không trêu chọc cô được: “Hãy nói gì đó nghe được hơn, hử?”

“Mộ Tur Dạ....Cầu xin anh.....” Mộ Tur Dạ động tác càng chậm hơn một chút, chậm rãi, từ từ vuốt ve thân thể cô, Tô Tô rên rỉ liên hồi: “Cầu xin anh vào đi! Nhanh lên một chút vào..... Dùng sức một chút!” Tô Tô hét lên khẩn cầu, bên trong thân thể trống không giống như rong biển lan tràn, cần nuốt lý trí còn sót lại của cô.

Mộ Tư Dạ nghe được rất vui về :” Bảo bối, ý em nói là thế này phải không?” Hân kéo gối ôm của Tô Tô ra, ngồi dậy, đem cây gậy to lớn đưa tới trước mặt Tô Tô vỗ vỗ vào mặt cô, hài lòng khi thấy về mặt kinh ngạc của cô, sau đó di chuyển xuống thắt lưng, đem cây gậy nhắm ngay hoa huyết của cô, bắt chợt hung hăng xỏ xuyên qua.

“A...” Tô Tô không nhịn được rên rỉ, cảm giác khi được lấp đầy khiến cho cô thoải mái muốn bay lên thiên đường, hai chân cô không tự chủ được quần lấy thắt lưng mạnh mẽ của hân, loạn xe la hét :” A.....chính là như vậy , thật thoải mái ... Thật là giỏi....Uhm...”

Ộ Tư Dạ hài lòng thương thức, nhìn cô đắm chìm trong hoan ái, không ngừng nghiêu tra trong thân thể cô, chỗ đó của cô chật hẹp kẹp chặt lấy hân rất thoải mái. loại cảm giác này quả thật rất tuyệt vời.

Dục hỏa đốt người đã lâu nên hân không thể kiềm chế rong ruổi trong cơ thể của cô, cho đến khi cô mệt đến nỗi muốn khóc lên hân mới tạm thỏa mãn mà tha cho cô, sau khi dứt vào mấy cái hân rút cuộc bắn vào trong cơ thể cô.

“Ừ.....” Mộ Tư Dạ không nhịn được phát ra tiếng gầm nhẹ.

Hân cúi đầu liếc nhìn người phụ nữ mới vừa rồi cùng hân trải qua, lúc này cô vẫn còn đang đắm chìm trong hoan ái, cả người đều run rẩy, nhưng mà nhìn sắc mặt cô có thể thấy cô rất thỏa mãn, hai mắt cô mê ly, môi khẽ nhếch, thở hổn hển, bộ dáng rất mê người!

Hân từ bên cạnh lấy ra giấy vệ sinh muốn thay Tô Tô lau sạch hạ thân, nhưng khi hân đẩy cặp đùi tuyệt đẹp của Tô Tô, hô hấp của hân ngừng lại lần nữa.

“Thật đẹp.....” Mộ Tư Dạ kiềm lòng không đành tiến đến gần cúi xuống hôn hít, ban đầu tính bỏ qua cho cô nhưng đột nhiên bây giờ không thể bỏ được, hân dùng hai ngón cái vạch ra mùi hoa của cô, trong mắt càng thêm nồng đậm ham muốn, đầu ngón tay khều ra chất mật sền sệt cười rất gian xảo :” Rất nhiều nước còn đang chảy đây..... Tô Tô, cô bây giờ nhất định vẫn còn rất muốn phải không?”

Chỗ kín bí ẩn nhất cứ như vậy trần trụi hiện ra trước mặt người khác, Tô Tô xấu hổ quay mặt sang một bên, hai mắt nhắm nghiền coi như không nghe thấy gì, cô muốn khép hai chân lại thật chặt nhưng người đàn ông kia...thật sự là quá ác liệt!

Mộ Tư Dạ một lần nữa đem hai chân trắng nõn của Tô Tô quấn lên eo mình, cây gậy nóng bỏng dựng đứng đặt trên hoa kính đang không ngừng chảy ra dịch mật, rồi bắt chợt động thân một cái, đem cây gậy đưa vào thật sâu.

“Ừ.....” Tô Tô kêu lên thất thanh, không những thỏa mãn mà còn cảm thấy đau đớn, không đợi cho cô hồi phục lại Mộ Tư Dạ đã tăng tốc dứt vào trong cơ thể cô, lần sau so với lần trước còn mạnh mẽ hơn, mỗi một lần luận động đều hung hăng đụng tới hoa tâm, khiến cho Tô Tô bị kích thích tới nỗi thiếu chút nữa mất đi không chế.

Cứ như vậy chịu đựng kích tình, Tô Tô nhịn không được nữa, miệng hé ra tiếng rên rỉ.” A...a...Ừ...Mau...A...” Tô Tô dùng đưa vòng eo, nghênh hợp với động tác của Mộ Tư Dạ, hai người cùng nhau tiến vào cảnh giới dục vọng, trong không khí tràn ngập tiếng thân thể va chạm.

“A.....Quá, quá nhanh.... Tôi....tôi không được.....” Tô Tô thở hổn hển

Xế chiều hôm nay cô nghe ông nội nói qua Mộ Tư Dạ khi còn học đại học đã từng tham gia vào đội bóng của trường, bây giờ chứng minh thể lực của hân thật là tốt vô cùng! Đã qua hơn nửa giờ nhưng cây gậy của Mộ Tư Dạ vẫn chưa hạ xuống, càng đánh càng hăng, cô dường như sắp chịu không nổi rồi.

“Em yêu, còn dám hoài nghi chồng em không thể được nữa không?” Mộ Tư Dạ vừa luận động vừa vuốt ve ngực mềm mại của cô, hơi thở vững vàng giống như người đang vận động kịch liệt không phải là hân vậy,

“Không, không dám.... Tôi.....tôi.....Đã tới rồi....” Tô Tô vừa dứt lời, trong hoa huyết phun ra một dòng chất nóng bỏng, hạ thể không ngừng co rút, rơi vào trong khoái cảm cực độ. Thân thể cứ như vậy phập phồng giống như cô đang ở thiên đường

Lúc này, tất cả lỗ chân lông trên cơ thể Tô Tô đều đang dựng dậy kêu gào vì khoái cảm, cô thoải mái đến nỗi muốn ngất xỉu.

Mặc dù cô thỏa mãn nhưng mà Mộ Tư Dạ còn lâu mới thỏa mãn được. Tô Tô đổ vỡ với hân mà nói thì giống như một loại thuốc phiện, vừa mới bắt đầu hân không muốn ném thử, nhưng sau khi thử qua, hân lại dần dần trở nên nghiện, sau đó sẽ không dứt bỏ được.

Hân đột nhiên có chút cảm kích ông nội đã đem hai người họ nhốt ở trong phòng, hiện tại bây giờ, hân không cần phải suy nghĩ tới công việc của công ty, không cần phải nghĩ tới những chuyện khác, hân chỉ cần nghĩ tới làm thế nào cùng người phụ nữ này hoan ái, như thế nào để lấy lòng cô (Nee: Dạ ca tính trùng lên não rồi, Tô tỷ vất vả đây=)]-)

Tất nhiên, còn có vẻ mặt tức giận của cô nữa chứ.

Thật ra thì hân đã sớm tha thứ cho cô, không quan tâm cô có bày mưa tính kế lừa gạt hân hay không, chẳng qua là vì thấy cô nhìn chăm chăm mình, đáng về thờ phỉ phò, ánh mắt đầy quyến rũ của cô tựa như giận nhưng không phải giận. Chỉ cần là hân yêu thích, hân sẽ bỏ qua tất cả.....

“Em yêu.....vẫn chưa xong đâu” Mộ Tư Dạ tà tà cười một tiếng, kéo người Tô Tô lại ngồi trên đùi mình, để cho hai chân tuyết trắng của cô bám quanh eo hân.

Tô Tô sau khi vừa trải qua mấy lần cao trào, bây giờ hoàn toàn không còn chút sức lực, chỉ có thể mặc hần làm càn, thân thể cô mềm nhũn dựa vào người Mộ Tư Dạ, tư thế như vậy khiến cho bộ ngực mềm mại của Tô Tô hoàn toàn dựa vào trước ngực Mộ Tư Dạ, đầu vú đứng thẳng ép vào lồng ngực Mộ Tư Dạ rất kích thích khiến hần muốn ngừng mà không ngừng được.

“Mệt cho tiểu yêu tinh rồi” Chỉ mới tiếp xúc nhỏ như vậy mà đã có thể đem hần thần hồn điên đảo rồi. Mộ Tư Dạ hít vào một hơi, đem Tô Tô ôm chặt vào lồng ngực, bắt đầu luân động lên xuống.

Tư thế bất đồng nên có bất đồng khoái cảm, bị kích thích như vậy khiến cho dục vọng của Tô Tô thức tỉnh lần nữa, hoàn toàn chìm đắm trong cơn lốc ham muốn mà Mộ Tư Dạ mang đến, không có cách nào không chế được.

Không qua bao lâu sau, hoa huyết Tô Tô một lần nữa phun ra chất lỏng hoan ái, không ngừng co rút thì Mộ Tư Dạ rớt cuộc gằm nhẹ một tiếng, cây gậy nóng bỏng cứng như sắt lần nữa phóng mầm mống dục vọng đã lâu ra.....

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Tô Tô lại ở trong cực độ khoái cảm ngắt xù , đối với Mộ Tư Dạ mà nói, hần thật sự là không nhận được dục vọng muốn cô, hần cảm giác mình luôn luôn muốn không đủ cô, nhưng cô dù sao vẫn là mới nếm thử mây mưa, hần không đành lòng thương tổn cô. Hần đem cô đang cuộn tròn thành một vòng, ôm vào trong ngực, hôn lên trán ướt đầm mồ hôi của cô, thân thể của cô mềm mại và ngọt ngào, do đó ôm nàng cảm giác rất tốt, rất nhanh , hần liền ngủ thật say, luôn luôn không bao giờ mơ thấy gì như hần, trong mộng cứ nhiên đều là cô.

Tô Tô cực kỳ mệt mỏi, liền đi nằm ngủ cho đến ngày thứ hai, khi tỉnh lại liền phát hiện, một đôi tay thon dài bên eo mình, ôm thật chặt nàng. Lồng của nàng nhảy loạn lên, nhớ tới ngày hôm qua, cả đêm thật hoang đường cùng đắm loạn , khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi đỏ ửng lên.

Nàng cẩn thận quan sát bộ dạng Mộ Tư Dạ đang ngủ, người đàn ông này lúc ngủ, mặt mũi có vẻ hết sức thanh thản, không có khí thế bén nhọn giống như ngày thường. Tô Tô hiếm khi như vậy quan sát hần, chỉ cảm thấy giống như có một cỗ lực hấp dẫn kéo mình tiến đến gần.

Người đàn ông này đáng đáp thật rất đẹp mắt, lông mi thật dài, mũi thẳng, môi thật mỏng Tô Tô kim lòng không đành vờn tay, cẩn thận miêu tả từng đường nét ,khuôn mặt anh tuấn giống như tượng điêu khắc , tay của cô mới miêu tả đến một nửa, Mộ Tư Dạ đột nhiên mở mắt ra, đối với cô tà mị cười một tiếng, “Tiểu yêu tinh, vừa mới nghỉ ngơi một hồi, lại muốn ta rồi?” Thanh âm của hần thật nhỏ , nhưng nghe rất rõ, hần lúc này, nhẹ mang theo chút nụ cười, hần dựa vào cô rất gần, hơi thở mập mờ trà ngập xung quanh cô.

“Nào có!” Tô Tô lên tiếng phủ nhận, cũng bỏ qua thanh âm khiến cho cô tê dại. Rõ ràng vẫn luôn là chính hần chủ động , lại cứ đổ hết cô, nói cô giống như rất là dâm dăng ! Tô Tô hừ một tiếng, tay nhỏ bé chống đỡ ngực của hần, muốn đem hần đẩy ra, nhưng mà cô dùng hết tất cả nỗ lực , Mộ Tư Dạ vẫn như cũ không nhúc nhích.

“Bảo bối, dùng chiêu thức hoan nghênh nồng nhiệt này,tay đã phải dùng không ít sức lực đi? Vậy ta cũng không khách khí!” Mới vừa tỉnh lại Mộ Tư Dạ, cảm giác được đường cong tinh tế của Tô Tô hoàn toàn dán vào trên người hần, lại thấy cô lưu luyến si mê nhìn mình, hần trong nháy mắt đã cảm thấy mình dục hòa dâng cao.

Cô đã ngủ lâu như vậy, có lẽ là nghỉ ngơi đủ rồi, có thể ứng phó hần? Hần thật thấp cười một tiếng, mang theo cô trở mình một cái, đem thân thể của mình bao trùm lên.

Tô Tô bị hần đè ở phía dưới, “Ngô” một tiếng, khẩn trương mà nghĩ muốn đẩy ra hần, thế nhưng hần lại vẫn không nhúc nhích, cô mới phát giác được mình mới vừa thở phào một hơi, tại sao lại liên tục bị đè thế này? Cô không muốn cả ngày đều làm như vậy a! Vì vậy cô đáng thương mở miệng: “Em khát nước! Muốn uống nước.”

Mộ Tư Dạ cười khẽ một tiếng, cúi đầu hôn một cái lên cái trán của cô, “Bảo bối , có đói bụng không?”

Tô Tô gật đầu một cái, “Đói, thật đói!”

Mộ Tư Dạ cũng cảm thấy mình tựa hồ có chút làm quá, bữa ăn tối hôm qua cũng không có ăn, thật ra thì hần cũng có chút đói bụng rồi! Hần cẩn thận hôn cái trán của cô, “Được rồi, tạm thời bỏ qua cho em”

Hần cầm điện thoại lên, để cho Trương tẩu bụng sữa tươi và bánh mì đi lên,sau khi bữa ăn sáng được đưa lên , hần liền đem bữa ăn sáng đẩy tới trước mặt cô, còn mình lại là nhìn cô ăn. Mộ Tư Dạ thật ra thì vẫn luôn rất thích xem Tô Tô khi ăn, cô ăn rất cẩn thận, một ngụm, một ngụm từ từ ăn , giống như mèo con liếm thức ăn, thoạt nhìn rất dễ thương! Cũng làm cho hần cảm thấy hết sức có khẩu vị.

Hần đột nhiên xoay hướng, cắn vụn bánh mì trên môi cô, thấy cô đỏ bừng mặt , nhẹ nhàng nở nụ cười, đưa thay sờ sờ mặt của cô, cảm giác trong lòng

ngửa mặt chút.

Một bữa bữa ăn sáng ăn thật lâu, sau khi để cho Tô Tô ăn no, Mộ Tư Dạ đứng ở trước mặt nàng, cẩn thận quan sát cô, trên môi dâng lên một nụ cười tà, “Tô Tô, anh đem em cho ăn no, hiện tại giờ đến phiên em uy anh ăn đi?”

“A?” Tô Tô về mặt đưa đám, “Không thể nào? Anh anh anh. Anh bộ dạng này cũng quá tốt rồi! Người ta vẫn còn chưa có nghỉ ngơi đủ đây. . . .

” “Không thích sao? Nhưng mà tối ngày hôm qua, em dường như rất hưởng thụ.” Hắn cúi đầu nở nụ cười, cúi đầu hôn môi cô, thường thức trong miệng cô nhân nhát hương vị, sau đó đem cô ngã vào trên giường. Lúc này Mộ Tư Dạ, thật sâu mê luyện thân thể của cô, không tự chủ được, không biết một môi muốn cô, một lần lại một lần.

Mấy ngày kế tiếp, hai người cũng đắm chìm ở trong kịch liệt vật lộn. Hoặc là trên đất, hoặc là ban công, hoặc là phòng tắm, nhưng thường xuyên nhất là ở trên giường, hai người cùng nhau tận hưởng, ngày đêm ân ái, thử đủ loại tư thế.

Tô Tô đáng lẽ sắp quên mất sự kiện kia, nhưng khi nhìn đến Mộ Tư Dạ cứ như vậy trêu chọc cô, đối với sự kiện kia không hề đề cập tới, trong lòng vẫn là có chút không thoải mái, “Chuyện đó cho tới bây giờ, anh rốt cuộc có tin em hay không?”

Mộ Tư Dạ cười vuốt ve đầu của cô, “Tiểu ngu ngốc!”

Ba chữ này, hoàn toàn không phải là trả lời cô! Tô Tô chu cái miệng nhỏ nhắn, tay kéo áo sơ mi hắn, mắt chớp chớp nhìn hắn, làm nũng nói: “Vậy anh rốt cuộc là tin hay vẫn là không tin?”

Mộ Tư Dạ bất đắc dĩ cười một tiếng, ôm cô đặt ngồi xuống mép giường, kéo tay của cô vuốt ve, “Thoạt nhìn khá thông minh, thế nào hiện tại cứ ngu ngốc như vậy? Nếu như không phải là tin tưởng em, anh còn sẽ cùng em phát sinh quan hệ sao?”

“Ý của anh là.” Bọn họ lần nữa phát sinh quan hệ, là ở ngày đó buổi chiều, chẳng lẽ nói xé chiều hôm nay trước, hắn liền tin tưởng mình? Suy nghĩ về khả năng này, Tô Tô chết lặng, mở to mắt nhìn chằm chằm hắn.

“Tiểu ngu ngốc, em đoán một chút cũng không sai, thật ra thì đây. Anh đã sớm tin tưởng em.” Mộ Tư Dạ cười xấu xa nói.

“Vậy sao trước kia lại đối với em hồ hững, còn lãnh đạm như vậy?” Tô Tô “Hừ” một tiếng, Mộ Tư Dạ thật là quá đáng, mấy ngày nay trong lòng cô vẫn rối rắm chuyện này, mà hắn cư nhiên đã sớm tin tưởng cô!

“Nếu như vừa bắt đầu đã nói rõ ràng, đâu có được mấy ngày nay ngắt ngang cuộc sống? Hơn nữa, anh chính là thích em lúc tức giận, giống như con mèo nhỏ, giường nanh múa vuốt xòe ra móng vuốt!” Khiến phải lòng anh ngứa ngáy!

Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô khuôn mặt giận dữ, liền thở dài, kéo cô vào trong ngực, sau đó kiên nhẫn cùng cô giải thích: “Lão gia tử có một người bạn tốt ngày xưa, bây giờ mặt dày mày dạn quán anh, muốn anh tiếp nhận dự án, nhưng mà hắn đưa ra bản thiết kế, lại hoàn toàn không phù hợp với tiêu chuẩn, người ấy tính khí cổ chấp còn không nghe lời khuyên, lão gia tử vì mặt mũi, giống như ép anh nhận cái không thể, đây không phải là làm khó anh sao?”

“Cho nên. Anh liền cố ý đem gia gia cho chọc giận, để cho ông đem chúng ta giam lại, như vậy anh cũng không cần phải đi ứng phó bạn tốt của ông nội?” Tô Tô vừa nghĩ liền hiểu.

“Tô Tô thật đúng là thông minh đây! Dễ dàng như vậy liền đoán được.” Mộ Tư Dạ cúi đầu hôn mặt cô một cái, quả thật đây cũng là một cái nguyên nhân, bất quá cũng không phải quan trọng nhất. Quan trọng nhất là. Hắn quả thật mê luyện cô.

“Nghiêm túc mà nói, anh coi như là đang lợi dụng em!” Tô Tô nghe loại giải thích thế, trái tim cuối cùng thả xuống, nhưng mà lại khó tránh khỏi có chút tức giận, người này thế nhưng đùa bỡn lòng của cô! Vì vậy liền giả vờ giận trừng hắn, “Anh nói, vậy làm sao bồi thường cho em?”

“Nợ nhân tình. Thân thể bồi thường, như thế nào?” Mộ Tư Dạ “Hắc hắc” cười một tiếng, xoay người liền đem Tô Tô đẩy ngã trên giường, giờ trở quen thuộc trên người cô.

Ghét.” Tô Tô bắt lại tay hắn, dùng mền trắng quấn quanh lại, trừng mắt liếc hắn một cái, “Không cho nghịch hư nữa, nói cho anh biết đấy!”

“Không có gì so với hôn để thỏa mãn lão bà cả, sửa sai thông qua!” Mộ Tư Dạ hai tay bị bắt giữ, nhưng là miệng lại nhàn rỗi, giờ phút này đang phủ lên trên mặt Tô Tô, không ngừng hôn.

Ba ngày nay ba đêm, không có lúc nào là không ân ái, Tô Tô đã kiệt sức, cũng không chịu nổi nữa giằng co! Vì vậy cô ôm cô Mộ Tư Dạ “Anh đừng trêu chọc em nữa! Em biết anh cũng mệt mỏi, chân cũng đứng không vững đi?”

“Còn không đều là bởi vì em!” Mộ Tư Dạ buồn bã nhìn cô một cái, “Bất tri bất giác liền đem anh vất kiệt rồi, hiện tại toàn thân vô lực đây! Nếu không thì. Em chủ động?”

Tô Tô đỏ mặt trừng mắt liếc hắn một cái, thật là! Hắn há miệng, trừ nói loại chuyện đó ra vẫn là nói loại chuyện đó! Dục vọng mãnh liệt khiến cho cô sắp chịu không nổi, mà cô trước kia lại còn hoài nghi hắn không có năng lực, thật là chuyện hoang đường nhất! “Anh nhất định. Nhất định là đọc lên tiểu thuyết khiêu dâm của em! Nếu không chính là ăn phải xuân dược trong truyền thuyết, hừ!”

Tô Tô bĩu môi, nhìn nụ cười chói mắt rực rỡ của Mộ Tur Dạ, hẳn tại sao có thể cả ngày lẫn đêm, bắt cô cùng hắn làm chuyện như vậy? Cô gả tới đây là muốn thành sâu gao, cũng không phải là bồi hắn làm. Cái đó!

“Có muốn nhìn thử một chút hay không, anh đến cùng có phải hay không ăn xuân được?”

“Anh. Không muốn nữa! Anh không phải đã mặc áo sơ mi, chuẩn bị phải ra khỏi cửa sao? Anh hay là đi làm đi, tới trễ sẽ không tốt!” Tô Tô lấy tay chặn không cho hắn tới tới gần môi, đột nhiên nhớ tới một vấn đề, “Đúng rồi, hiện tại ra khỏi cửa phòng, không có vấn đề gì chứ? Sự việc của bằng hữu ông nội làm sao bây giờ?”

Mộ Tur Dạ giơ tay lên, đối với Tô Tô cười thần bí, “Bằng hữu của ông nội liên lạc không được với anh, không thể chờ đợi đã cùng công ty khác ký hợp đồng, tự nhiên sẽ không trở lại tìm anh nữa.”

Không trách được! Sau khi hắn mới vừa tiếp điện thoại, mặt mày liền hớn hờ. Tô Tô nhớ tới mới vừa rồi hắn vừa nằm ở trên người mình luật động, thanh âm vừa buồn bực nghe điện thoại, sắc mặt không nhịn được vừa đỏ lên xấu hổ.

Mộ Tur Dạ lá gan cũng quá lớn! Nếu như không cẩn thận bị người khác nghe ra âm thanh, chẳng phải là mất thể diện chết sao?

“Lão bà làm sao em lại đỏ mặt? Đang suy nghĩ gì đấy?” Mộ Tur Dạ tự tiểu phi tiểu (cười như không cười) nhìn cô, con ngươi nhìn cô sáng lên, quang mang như hiểu rõ lóe lên.

“Không có gì, không có gì. Anh nhanh đi ra ngoài!” Nếu như để mặc cho tên sắc lang này ở lại trong phòng, khả năng nàng sẽ lại bị ăn sạch, trăm phần trăm là thế.

Mộ Tur Dạ cũng đúng là có chuyện cần xử lý, nên cũng không trêu chọc cô, hắn buông tay Tô Tô ra, cúi đầu hôn một cái lên mặt cô, trên mặt mang nụ cười ôn nhu, “Tô Tô, mấy ngày nay, anh thật sự vô cùng vui vẻ.”

Ngô. Còn em cảm thấy rất đau khổ. Dĩ nhiên, Tô Tô không dám ở trước mặt của hắn nói những lời này.

Lúc này, còn chưa tới thời điểm dùng cơm, Trương tẩu không có việc gì cũng sẽ không lên lầu, vì vậy Mộ Tur Dạ gọi nội truyền đánh xuống nhà dưới, người nghe điện thoại chính là Trương tẩu.

“Đi lên mở cửa.” Mộ Tur Dạ rất dứt khoát phân phó.

Trương tẩu rất nghiêm túc giải thích: “Thiếu gia, mặc dù ta cũng vậy rất muốn giúp cậu mở cửa, nhưng mà cậu cũng biết, lão gia tử ra lệnh, không cho bất luận kẻ nào mở cửa, ta không dám làm can.”

“Vậy muốn như thế nào mới có thể mở cửa?” Mộ Tur Dạ liếc Tô Tô một cái, khóe miệng mang theo xấu xa cười. Tô Tô đẩy hắn ra, trực tiếp đi vào phòng tắm.

“Thiếu gia cậu quên sao? Trừ phi cậu cùng Thiếu phu nhân đem hiểu lầm tháo bỏ, trở lại tốt đẹp, nếu không, coi như trời sập xuống, cũng là không thể mở cửa!”

Trời sập xuống rồi, còn cần bà tới mở cửa? Mộ Tur Dạ đạm thanh nói: “Cho nên mới bảo bà đi lên mở cửa, nhanh một chút!”

Mộ Tur Dạ giọng điệu như đương nhiên nói, Trương tẩu nghe được trợn mắt hốc mồm, thiếu gia ý này, chẳng lẽ là nói. Trương tẩu rất nhanh phản ứng kịp, bỏ lại điện thoại liền chạy về hướng lão gia tử ở trong thư phòng.

Lão gia tử sau khi nghe xong, bán tín bán nghi theo Trương tẩu lên lầu, chuẩn bị tự mình nhìn một chút đi, hắn cũng không tin tôn tử quật cường cứng đầu kia, nhanh như vậy liền giờ cờ trắng đầu hàng.

Trương tẩu mở cửa, Mộ Tur Dạ đang hai tay ôm ngực, nghiêng người tựa tại cửa trên vách tường, cặp mắt nhìn thẳng vào Mộ lão gia tử.

“Tô Tô đâu?” Lão gia tử giương mắt nhìn lên, không thấy được Tô Tô, không khỏi chau lại một chút chân mày.

Mộ Tur Dạ tùy tiện chỉ một cái, “Bên trong tắm, vừa mới bận rộn ra khỏi một thân mồ hôi.”

Lời nói này một câu hai nghĩa, nghe xong Mộ lão gia tử mắt lóe lên tinh quang, chợt cảm thấy hai mắt tỏa sáng, vỗ vỗ đầu vai Mộ Tur Dạ, “Tiểu tử thú, cháu được lắm!” Nếu như ông không có hiểu sai lời nói của Mộ Tur Dạ, ông rất nhanh thì có tăng tôn ôm rồi sao? Không nghĩ tới mình đột nhiên nghĩ ra cái chủ ý, lại còn rất khả dụng.

“Đó là đương nhiên! Cháu lúc nào thì không được?” Mộ Tur Dạ tràn đầy tự tin, “Ông nội, cháu cùng Tô Tô không sao, hiện tại cũng có thể thả chúng ta đi ra ngoài chứ?” Mấy ngày nay mặc dù mất hồn, nhưng lại giống như trong lồng chim, buồn bực khiến hắn đều muốn phát hoảng.

Mộ lão gia tử nhưng không có đáp ứng một tiếng, quay mặt qua chỗ khác, “Chờ Tô Tô ra ngoài, nó nói chính xác thì ngươi hãy rời đi.” Ai biết hắn có hay không diễn trò, lừa gạt lão đầu mình.

Mộ Tur Dạ bắt đầu dĩ thờ dài, hẳn biết, lão gia tử không có dễ nói chuyện như vậy!

Tô Tô ở trong phòng tắm, nghe được ngoài cửa đối thoại, biết lão gia tử tới, thuận thực, rất nhanh tắm xong, sau khi thay một thân quần áo mới ra ngoài.

“Tô Tô, mau tới, mau tới! Chồng em phải ra khỏi cửa, còn phải chờ em đồng ý con dâu đây!” Mộ Tư Dạ vừa nhìn thấy Tô Tô ra ngoài, cánh tay dài bao vây, lôi cô vào trong ngực, lại đưa đến Mộ lão gia tử trước mặt, “Còn xấu hổ a? Mau cùng ông nội nói một chút nha!”

Mộ lão gia tử xem hai người bọn hắn, từ sâu trong nội tâm tản mát ra cảm giác thân mật, không đợi Tô Tô mở miệng, đã tin một nửa.

Mộ Tư Dạ ở trước mặt mọi người, đối với cô động thủ động cước, Tô Tô trong lúc nhất thời không quen, đỏ mặt đối với Mộ lão gia tử nói: “Ông nội, hiểu lầm của chúng cháu đã giải khai, đã không sao, ông để chúng cháu đi ra ngoài đi!”

Cô ngượng ngùng nói, bọn họ đã sớm tháo ra hiểu lầm, hết thấy đều là Mộ Tư Dạ, vì trốn tránh vụ việc phiền toái kia, mới cho cô làm bia đỡ đạn. Nếu là nói ra sự thật như vậy, cây trượng trong tay ông nội kia, đại khái trực tiếp liền gõ lên đầu Mộ Tư Dạ đi!

Mộ lão gia tử không tin Mộ Tư Dạ, nhưng mà lời nói đối với Tô Tô cũng là rất tin không nghi ngờ, nghe được bọn họ cũng chính miệng thừa nhận giải hòa, hắn cũng không lại khó khăn, đáp ứng để cho Mộ Tư Dạ ra cửa. Khi Mộ Tư Dạ xoay người rời đi, còn gọi hắn, muốn hắn cùng bạn tốt của mình đi ăn một bữa bàn dự án.

Chẳng qua là lão gia tử không biết, bạn tốt của hắn đã đợi không kịp, sớm đã đem dự án ký cho công ty khác rồi!

Ba ngày nay, bởi vì Mộ Tư Dạ đòi hỏi vô độ, mỗi đêm ngày đều muốn cô, làm hại cô hạ thân khế sung đó, dị thường khó chịu. Đợi Mộ Tư Dạ sau khi rời đi, Tô Tô rốt cục có thể thoải mái ngủ nướng rồi!

Không có Mộ Tư Dạ gây phiền nhiễu, trong lúc cô ngủ say nằm ở trên người cô luật động, cảm giác này khiến Tô Tô ngủ đặc biệt thoải mái, đi nằm ngủ một cái đến buổi chiều, đồng thời cũng đói bụng khiến cho cô ngực dán vào lưng. Thật ra thì buổi trưa Trương tẩu có lên lầu, nhưng nhìn thấy cô ngủ ngon như vậy, cũng không nhẫn tâm gọi cô, để cho cô an ổn ngủ trọn vẹn.

Tô Tô lúc xuống lầu, trong phòng khách chỉ có một mình Trương tẩu, trên màn hình TV lớn, truyền đến tiếng nhạc êm ái, mà Trương tẩu đang cúi xuống, trong tay còn cầm đồ đan len. Tô Tô còn chưa nói chuyện, Trương tẩu trước hết thấy cô, vội vàng đứng lên nói: “Thiếu phu nhân đói bụng rồi chứ? Trong phòng bếp còn cơm nóng, tôi đi giúp cô bung tới!”

Tô Tô khéo léo cười cười, “Vậy thì phiền toái Trương tẩu.”

“Thiếu phu nhân, đối với tôi không cần khách khí như vậy!” Trương tẩu thả ra trong tay gì đó, bước nhanh rời đi.

Tô Tô ngồi xuống chỗ Trương tẩu lúc này ngồi, cầm lên sản phẩm của Trương tẩu, nhìn lên xuống trái phải một chút, nếu như không có nhận nhầm, Trương tẩu chính là đan khăn quảng cổ, khăn quảng cổ màu xanh đen, tay nghề đặc biệt tốt.

Trương tẩu bụng thức ăn dọn đến trên bàn ăn, trở lại mời Tô Tô dùng cơm, thấy Tô Tô đối với đan móc gì đó của bà cảm thấy tò mò, liền cười chủ động giải thích: “Đây là giúp lão gia tử đan khăn quảng cổ! Tự tay đan tương đối mềm mại, hiện tại mặc dù mới tháng mười, nhưng mà đã sắp hết thu, khí trời dần dần chuyển lạnh, mùa đông cũng không còn xa, khăn quảng cổ này rất nhanh là có thể sử dụng.”

“Trương tẩu đối với ông nội thật tốt!” Tô Tô tùy ý nói.

Trương tẩu cười nói: “Này không có gì!”

Tô Tô trong đầu chợt nghĩ ra chút ý tưởng, nếu như giúp Mộ Tư Dạ đan một cái, không biết hắn sẽ là phản ứng gì? Hiện tại mới tháng mười, chưa tới hai tháng, chính là lễ Noel rồi sao! Đến lúc đó làm thành món quà Noel đưa hắn, cũng không tồi đi?

Nghĩ tới đây, cô đối với Trương tẩu cười nói: “Đan khăn quảng cổ dễ học chứ?”

“Thiếu phu nhân muốn học?” Trương tẩu sững sốt.

“Ừ, dù sao rảnh rồi không có việc làm, muốn tìm chút việc để làm.” Tô Tô ngượng ngùng nói, là đan cho Mộ Tư Dạ, liền tùy ý nói qua loa.

“Đan khăn quảng cổ thật ra thì rất đơn giản, nhập môn cũng mau, đan nhanh hơn lời nói, có người một ngày liền đan hết một cái rồi!” Trương tẩu cười, “Nếu như Thiếu phu nhân thật muốn học, chờ ăn cơm xong, tôi cùng cô đi chọn len sợi, trong nhà kho còn rất nhiều, không ít đây!”

“Tốt!” Tô Tô vui vẻ đáp ứng, liền nhanh chóng đem thức ăn giải quyết xong, không thể chờ đợi thúc giục Trương tẩu, vội vàng mang cô đi chọn len sợi.

Trương tẩu vốn cho là Tô Tô là muốn đan cho bản thân, cho nên cũng cầm một chút phấn hồng, vàng nhạt, trắng... Màu sắc, thoạt nhìn cũng rất tốt, nhưng mà Tô Tô cũng không hài lòng. Cô chọn tới chọn lui, đang nhìn đến một cuộn len sợi màu xanh ngọc thì hai mắt tỏa sáng, vội vàng cầm lên, “màu sắc này không tệ!”

“Nhưng mà... Màu sắc dường này như thích hợp cho đàn ông hơn.” Trương tẩu nhanh nhẹn nhanh miệng nói, sau đó lại giống như bưng tỉnh hiểu ra, “Thì ra là... Thiếu phu nhân là muốn đan cho thiếu gia a? Thiếu phu nhân đối với thiếu gia thật là quan tâm!”

Trương tẩu một câu nói này, khiến Tô Tô mắc cỡ đỏ mặt, “Ai nói muốn đan cho hắn? Tự ta đan chơi thôi, không được sao?” Tô Tô then thùng cầm len sợi màu xanh ngọc, chạy ra ngoài cũng không quay đầu lại.

Trương tàu đi theo phía sau cô, cười đầy ý vị, nhìn đáng vẻ, Thiếu phu nhân cùng thiếu gia, là thật hòa hảo rồi ! Hơn nữa tình cảm còn có tăng chứ không giảm, rất nhiệt tình, xem ra. Phải vội vàng đem cái tin tức tốt này, nói cho lão gia từ thôi!

Tô Tô mấy ngày nay đi theo Trương tàu học đan khăn quàng cổ, đã giống như ra khuôn ra dáng rồi, hai lần trước đan không được khá, không phải là quá lỏng cũng là quá chặt, bằng không chính là mũi kim, đan cao thấp không đều, còn đan ra từng bước từng bước lỏ nhỏ. Bất quá, trải qua kinh nghiệm từ hai lần trước thất bại, lúc này, Tô Tô tay đan đã khá chắc rồi! Nhìn hai cây que tre đan vào nhau, dưới bàn tay dần đan ra hình dạng khăn quàng cổ, Tô Tô đặc biệt có cảm giác thành tựu.

Lão gia từ đại khái là từ Trương tàu có được tin tức, lúc nhìn thấy Tô Tô đan khăn quàng cổ, luôn là cười thâm, nhưng cũng không trêu chọc.

Ngày này, Tô Tô đang phụng bồi lão gia từ ngồi ở phòng khách xem ti vi, trên tay cô cùng Trương tàu một dạng giống nhau, cũng cầm que đan khăn quàng cổ, bên ngoài đột nhiên truyền đến một hồi tiếng chuông cửa. Quán gia sau khi mở cửa, dẫn đi vào một người mặc đồng phục làm việc, người thanh niên trẻ đó đang cầm bó hoa.

“Phiền toái xin Tô tiểu thư ký nhận.” Người nọ vừa vào cửa, ánh mắt liền trực tiếp ngừng ở Tô Tô trên người.

“A, tốt.” Tô Tô đây là lần đầu tiên, nhận được hoa người khác tặng, trong lòng không khỏi có chút bối rối, sau khi ký tên, người nọ liền trực tiếp đi.

“Đây là người nào tặng hoa a?” Tô Tô tìm kiếm tấm thẻ trong bó hoa, lại không tìm thấy.

“Đây.” Một lão gia từ đem rơi vào trên ghế sa lon – một tấm thẻ đưa tới, “Rót cũng không phát hiện!”

[Em yêu à, anh nhớ em lắm!] Trên thẻ chỉ có bảy chữ này, hoàn toàn không có ký tên, Tô Tô trong lúc nhất thời có chút sững sốt.

“Rót cuộc là người nào a? Thẻ nào lại nói lung tung vậy chứ!” Tô Tô tức giận đem bó hoa ném cho Trương tàu.

Thật ra thì, người đầu tiên cô nghĩ đến, chính là Mộ Tư Dạ! Nhưng mà. Điều này sao có thể đây? Từ khi quen nhau đến bây giờ, hần ngay cả những câu bày tỏ đều không có, làm sao có thể tâm huyết dâng trào, đột nhiên tặng hoa cho mình? Nhưng mà. Nếu như không phải của hần, thì là ai đây? Minh cũng không có người bạn nào là con trai lại tốt như vậy! Mặc cho Tô Tô nghĩ đến nát óc, cũng nghĩ không ra được ai. Cô vốn là muốn đi đuổi theo người đưa hoa, nhưng mà người ta đã sớm cỡi máy xe đi xa.

Lúc này Tô Tô không rõ tình huống, Một lão gia từ lại là hiểu rõ vấn đề, mới vừa rồi lúc nhặt lên thẻ, ông trong lúc vô tình liếc qua một cái, phía trên kia mặc dù không có ký tên, nhưng mà chữ viết quen thuộc kia, làm sao có thể qua mắt được ông? Mặc dù không biết Tôn Từ đang làm cái gì, nhưng mà Mộ lão gia từ cũng không có phôi bày, chẳng qua là cười cười nói: “Hoa hồng nở ra như vậy rực rỡ, Trương tàu, đi tìm cái bình hoa đi!”

Trương tàu lập tức nghe theo.

“Ông nội, chẳng lẽ ông biết người tặng hoa này là ai?”

“Không biết.” Mộ lão gia từ nghiêm trang, đem tầm mắt chuyển lại màn hình TV, rảnh rang bỏ lại một câu: “Con cũng không biết, ta đây lão đầu từ như thế nào lại biết đây?”

Đúng vậy, ông nội làm sao lại biết cơ chứ? Tô Tô thờ dài, nhìn Trương tàu đem bó hoa hồng thật to đưa tới trước mặt cô. Tô Tô cẩn thận chăm chú nhìn bó hoa hồng, nhưng mà mặc cho cô xem thế nào, hoa vẫn không có tên người gửi.

Tô Tô lấy điện thoại di động ra, muốn gọi điện cho Mộ Tư Dạ, suy nghĩ một chút, lại chuyển thành gửi tin nhắn [rất đẹp, cảm ơn anh!]

Chiều thăm dò này, cô phải làm thôi!

Sau vài giây, điện thoại di động phát ra “Ding Ding” thanh âm nhắc nhở, Tô Tô vội vàng lấy ra xem [Em yêu, em thích là tốt rồi]

Mộ Tư Dạ, dĩ nhiên thật sự là anh! Tô Tô đang cầm điện thoại di động cười đến vui vẻ, lại giả vờ giận gửi tin nhắn đi, [anh là cố ý không viết tên !]

[Vô ý quên mất!] Mộ Tư Dạ trả lời.

Cái rắm nữa! Tô Tô ở trong lòng thầm mắng, hần mới không phải là quên mất, mà là vì thử dò xét mình thôi! Hần đang thử dò xét mình sau khi nhận được hoa, người thứ nhất nghĩ tới, có phải hay không là hần. Nam nhân ích kỷ này.

[Vậy thì phải trả giá đắt!] Tô Tô rất thẳng thắn gửi tin nhắn trả lời.

[Được rồi! Vậy anh dùng thân thể bồi thường. Lão bà thân ái, ở trên giường chờ lão công đi!] Mộ Tư Dạ nhìn đầu ngón tay, gỡ ra những lời này, khoe miệng nâng lên một nụ cười xấu xa, đầu ngón tay vừa trượt, tin nhắn gửi đi.

Vợ của hần thật đúng là mê người quá! Chẳng qua là một vài lời trêu chọc nàng, người trước hết nâng lên phản ứng lại là mình. Mặc dù buổi sáng trước khi xuất môn cùng cô làm một hồi hoan ái, nhưng mà hiện tại, hần lại không thể chờ đợi! Mộ Tư Dạ nhìn mình hạ thân bộc phát dục vọng, trên môi hiện lên một chút bất đắc dĩ, đàn ông quả nhiên đều là động vật ăn thịt.

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Tô Tô nhìn tin nhắn cuối cùng Mộ Tư Dạ gửi trở lại, ngay trước ở mặt Mộ lão gia tử cùng Trương tẩu, “Vọt” một cái mặt liền đỏ.

“Thiếu phu nhân sao vậy? Không phải là phát sốt lên chứ?” Trương tẩu nhìn ra Tô Tô sắc mặt khác thường, ân cần hỏi.

“Không sao! Chẳng qua là cảm thấy hơi nóng, không có sao..không có sao.” Tô Tô vội vàng trượt điện thoại đi động đóng lại, bỏ vào túi áo. Nếu như bị Trương tẩu cùng lão gia tử thấy được tin nhắn ái muội này, cô thật là không có mặt mũi sống!

Cái tên Mộ Tư Dạ này, lúc lãnh đạm thì tựa như sông băng Bắc Cực, đối với cô chẳng quan tâm. Nhưng bây giờ lại nồng nhiệt giống như sa mạc ở vùng xích đạo, không có lúc nào là không dịu dàng quan tâm cô. Ô ô. Cô rốt cục trải qua vai nữ chính trong tiểu thuyết rồi, còn có cuộc sống “Tĩnh phúc” (chỉ đời sống xxoo của vợ chồng), nhưng mà, nhưng mà. Quá độ cũng là không tốt nha! Cô phải tìm thời gian, cùng hắn thật tốt nói chuyện một chút.

Tô Tô phát hiện trong tay khăn quàng cổ đan khá hoàn chỉnh, mới thu chân không cùng Trương tẩu học nữa, nghĩ tới, dù sao coi như là quà đáp lễ đi! Liền gửi cho chuyên phát viên giúp cô đưa đến công ty của hắn đi.

Không thể nói lý do tại sao, chính là không thể chờ đợi, muốn mình vì hắn đan khăn quàng cổ đưa cho hắn, đây cũng là một loại “Trả lễ lại” nha, hắn không phải là vừa mới tặng hoa cho mình sao? Tô Tô bắt đầu tưởng tượng, phản ứng khi hắn kích động trở về! Nghĩ tới, nghĩ tới, Tô Tô mặt thoát cái đỏ lên. Cô đây là đang làm gì? Khiêu khích sắc tâm của hắn sao? Nghĩ tới đây, mặt của cô lại càng nóng hơn! Vì để tránh bị ông nội cùng Trương tẩu giễu cợt, vội vàng chạy đi vườn hoa đi dạo một chút.

Tô Tô hai tay đút ở trong túi áo, trong vườn nhân nhả tán bộ, trong đầu từng ly từng tý tất cả đều là hình ảnh mấy ngày nay, trừ ăn cơm ra, ngủ cùng đi làm, Mộ Tư Dạ thời gian còn lại, cơ hồ tất cả đều nằm ở trên người nàng lượn lờ. Kỷ lục nhất, một ngày một đêm dùng hết một hộp Durex (hộp BCS), nhớ tới thật là đỏ mặt. . . . (nee: ta choáng..ò e..ò..e~)

Không bao lâu sau, Mộ Tư Dạ liền lái xe trở về, mới vừa xuống xe liền chạy thẳng tới phòng khách, muốn lôi kéo Tô Tô vào phòng, buông thả đè nén dục hòa trong người hắn. Nhưng mà trong phòng khách có gia gia, có Trương tẩu, nhưng lại không thấy Tô Tô.

“Tô Tô đâu?” Mộ Tư Dạ hỏi thẳng vào vấn đề.

Mộ lão gia tử nhìn trên cổ hắn, quần khăn quàng cổ màu xanh ngọc, tựa tiểu phi tiểu (cười như không cười) nhìn hắn một cái, “Gấp như vậy tìm Tô Tô, có chuyện gì sao?”

“Đương nhiên có chuyện.” Còn là đại sự nổi đời tông đường đây! Ông nội làm sao lại không lo lắng chứ, sao lại có thể bình tĩnh như thế chứ?

Mộ lão gia tử chỉ chỉ hướng vườn hoa, “Nói muốn đi vườn hoa dạo một chuyến, nếu như không vội, chờ một chút nó cũng sẽ trở lại.”

Vội! Hết sức khẩn cấp, sốt ruột vô cùng! Hắn không chờ được rồi! Thời điểm khi hắn thấy cái kia khăn quàng cổ, trong lòng tất cả đều sáng tỏ, trong khoảng thời gian này, Tô Tô cất giấu một món màu xanh ngọc gì đó, hắn còn không có nhìn ra là cái gì, thì ra là cô vì mình đan khăn quàng cổ! Nhớ tới cô tính tro (vô tâm), cư nhiên chịu vì mình lâu như vậy đan khăn quàng cổ, Mộ Tư Dạ trong lòng nói không ra là cái gì cảm giác, chỉ biết là, loại cảm giác này trong trái tim thật ấm áp! Hắn từ chối ngồi ở phòng khách khoanh tay đợi thờ, liền dùng chân dài, chạy thẳng tới đình viện tìm Tô Tô.

“Tô Tô!”

Đang lúc thời điểm Tô Tô chậm rãi đi dạo, chợt nghe sau lưng có người ở gọi cô, còn là thanh âm quen thuộc như vậy, “Mộ Tư Dạ?” Tô Tô khó có thể tin, hiện tại mặt trời còn treo cao như thế, tuyệt đối còn chưa tới giờ tan sở!

Mộ Tư Dạ sải bước dài tiến về phía trước, nhanh chóng tóm lấy Tô Tô đang xuất thần, trực tiếp ôm cô vào trong ngực, ôm thật chặt, ôm Tô Tô thiếu chút nữa thở không thông.

“Sao vậy?” Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ thở hổn hển, càng thêm khó hiểu, nhưng khi nhìn đến khăn quàng cổ trên cổ hắn, môi dần dần nhếch lên, còn rất đẹp mắt, ban đầu còn sợ hắn không thích!

“Em này tiểu yêu tinh, lại có bản lĩnh để cho anh bỏ lại hộp tác dự án to như vậy, trực tiếp đưa xe về nhà, thật là có bản lĩnh.” Mộ Tư Dạ hôn vành tai của cô, ở bên tai cô phun nhiệt khí.

“Em thì thế nào? Em rõ ràng cái gì cũng không còn làm a.” Tô Tô biện giải cho mình.

“Còn dám nói không có?” Mộ Tư Dạ cắn cắn vành tai cô, “Dám gửi tin nhắn quyến rũ anh, như thế dụ dỗ, sẽ phải có tâm lý chuẩn bị, tiếp nhận yêu cầu của anh! Tô Tô, em chuẩn bị xong chưa?” Mộ Tư Dạ đè nén hơi thở hỗn hển.

“Anh. anh nói, ở đây. Ở chỗ này?” Tô Tô cả kinh mồm miệng lắp bắp, giữa ban ngày, hơn nữa còn là ở trong vườn hoa. Đây đây này. Đây nếu như bị người giúp việc thấy, về sau cô còn thể nào gặp người sao?

“Có vấn đề?”

“Đương nhiên là có vấn đề! Thật lớn vấn đề! anh nghĩ ở chỗ này làm? Em tuyệt đối không đáp ứng!” Tô Tô quay mặt qua chỗ khác, Mộ Tư Dạ dám ở bên ngoài tìm kiếm kích thích, nàng cũng không dám!

“Phải không?” Mộ Tư Dạ tà mị cười một tiếng, lôi kéo Tô Tô, đi tới góc khuất bị cây cối bao vây, cởi áo khoác trải lên trên mặt đất, sau đó trực tiếp lật một người, liền đem Tô Tô đè ở phía dưới, phía dưới nóng bỏng dục vọng, đè trên chỗ kín của Tô Tô.

Cách thật mỏng vải vóc, Tô Tô có thể cảm giác được nhiệt độ nơi đó, “Anh mau buông em ra! Bị người khác thấy làm sao bây giờ?” Tô Tô lo lắng nhìn chung quanh, thật may là lúc này, không có bất kỳ người nào khác.

“Tiểu ngu ngốc! Cho dù có người đi qua, bọn họ cũng sẽ tự động tránh ra, làm sao có thể dám đến quấy rầy? Huống chi, lúc này căn bản không ai rảnh đi dạo vườn hoa!” Mộ Tư Dạ nói xong, liền mãnh liệt hôn Tô Tô, từ trán đến mặt mày, rồi đến đôi môi, mỗi một chỗ đều không bỏ qua cho.

“Nhưng mà. Vạn nhất đây. Chúng ta hay là trở về phòng đi. A!” Đầu vú đột nhiên bị Mộ Tư Dạ ngậm, Tô Tô không chế không được, kêu thành tiếng. Cảm giác được không khí lạnh như băng, nàng mới ý thức tới, áo của mình đã bị Mộ Tư Dạ cởi ra, đôi bông đào tuyết trắng lộ ra ngoài không khí, bây giờ đã bị hân ngậm tại trong miệng.

“Hào ngọt. Thật muốn lúc nào cũng hàm chứa.” miệng Mộ Tư Dạ ở Tô Tô trước ngực muốn làm gì thì làm, mà Tô Tô giờ phút này trong đầu trống rỗng, chỉ có thể nằm trên mặt đất, càng không ngừng thở, hưởng thụ khoái cảm mất hồn này.

Mộ Tư Dạ tay chạm vào quần lót vuốt ve chỗ kín Tô Tô, sau đó, chẳng biết từ lúc nào, đã đem quần lót Tô Tô bỏ đi, giắt trên nhánh cây, mặc nó theo gió bay động.

“Mộ Tư Dạ! Anh quá ghê tởm.” Nhìn quần lót mình bị treo như vậy, Tô Tô mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt. Hắn là chỉ sợ người khác không biết, bọn họ đang làm chuyện như vậy sao?

Thừa dịp Tô Tô muốn lấy quần lót thì Mộ Tư Dạ đem bành trướng đã lâu vì dục vọng của mình, nhắm ngay hoa tâm Tô Tô, ra sức thẳng lưng, trực tiếp đi vào.

“A.” Tô Tô thiếu chút nữa lấy được, nhưng mà bị Mộ Tư Dạ bắt ngờ tiến công, cánh tay vươn dài đổi thành chống đỡ vòng eo, cấp tốc thờ.

Mộ Tư Dạ cười đến đặc biệt tà ác, “Tiểu yêu tinh, em không có cơ hội cảm.” Vừa dứt lời, Mộ Tư Dạ phía dưới cây gây cứng rắn nóng bỏng, liền ở trong cơ thể Tô Tô rút ra đưa vào liên tục, mỗi một lần cũng thật sâu chạm tới hoa tâm. Giờ phút này Mộ Tư Dạ chỉ biết là, hắn muốn hưng hăng đoạt lấy cô, hưng hăng muốn cô!

Mộ Tư Dạ trước sau đẩy thân thể của mình, một cổ khoái cảm từ hai người trên người bộc phát ra, tiếp một cổ nhiệt khí, từ dục vọng chỗ sâu của hắn cuồng phun ra, gieo rắc ở trong cơ thể nàng, mà Tô Tô cũng ở tại giờ phút này kịch liệt run rẩy, hoa huyết một hồi khó có thể không chế co giật.

Mộ Tư Dạ rút ra phân thân, nhìn Tô Tô hoa kính chỗ sâu, chảy ra nhàn nhạt dòng sữa trắng đục, khoe miệng vẽ ra một nụ cười. Tô Tô sau khi hơi thở ổn định lại, đang muốn nói, lại bị Mộ Tư Dạ lại một lần nữa đẩy ngã.

“Anh. Anh làm cái gì?”

“Đương nhiên là. Muốn em rồi! Thân ái.” Mộ Tư Dạ phía dưới dục vọng, chẳng biết lúc nào lại cứng rắn như sắt, giờ phút này đang chống đỡ hoa tâm Tô Tô.

“Nhưng mà. Anh mới vừa rõ ràng đã.” Tô Tô khóc không ra nước mắt.

Thật là “Hạn hạn chết, ứng ứng chết”, có một vài đàn ông muốn cứng cũng cứng không nổi, mà Mộ Tư Dạ lại giống như là ăn phải thứ thuốc thần diệu nào đó, đòi hỏi vô độ! Cô muốn sâu khổ đến chết.

“Em cũng nói, là 『mới vừa rồi』 nha, bảo bối.” Ở trong công ty suy nghĩ cô cả ngày, mới lần thứ nhất sao mà đủ được? Mộ Tư Dạ nóng rực dục vọng trực tiếp đi vào mềm mại hoa tâm Tô Tô. Vì vậy, hai người đắm chìm trong bể lớn hoan ái, thật lâu không có ngừng nghỉ.

Cho đến khi giằng co hai lần nữa, Tô Tô bị hành hạ đến hai chân vô lực, Mộ Tư Dạ mới buông cô ra đứng dậy, khi hai người mặc đồ xong sau, Mộ Tư Dạ cuối cùng hài lòng ôm eo Tô Tô, mang theo cô đi tới nhà chính. Rõ ràng hắn cảm thấy mới một lát, nhưng thực ra là thời gian cũng đã qua hai giờ rồi! Chờ bọn hắn trở về nhà thời điểm, Trương tẩu đang khắp nơi đi tìm bọn họ, chuẩn bị ăn cơm

Trương tẩu nhận lấy áo khoác tây trang của Mộ Tư Dạ, ngạc nhiên nói: “Thiếu gia, cậu bị ngã sao? Thế nào y phục bẩn như vậy?” Tây trang đắt giá dính đầy bùn đất cùng cỏ khô lá rụng, cũng đâu phải là đi vào trong ruộng làm việc cơ chứ.

Mộ Tư Dạ ý vị thâm trường liếc nhìn Tô Tô một cái, còn Tô Tô lại thẹn thùng cúi đầu.

“Đúng vậy a, trời tối, không cần thận liên ngã một cái.” Mộ Tư Dạ cười nói. (Nee: *run run..chỉ tay* vô sỉ..siêu cấp vô sỉ a~; Dạ ca:*liếc*... Nee: *im re*)

“Không có sao chứ?” Trương tẩu ân cần hỏi.

“Không có sao.” Mộ Tư Dạ thuận miệng trả lời.

Trương tẩu nhìn hần sắc mặt đỏ thắm, tinh thần thoải mái, cảm thấy sắc mặt của hần so với lúc vào cửa lúc , càng tốt hơn rất nhiều nên cũng yên lòng. “Nhanh lên một chút đi ăn cơm đi! Lão gia đã đợi thật lâu.” Trương tẩu thúc giục.

Thấy Mộ Tư Dạ trực tiếp liền muốn đi phòng ăn, Tô Tô kéo tay của hần, tròng hần, “Rửa tay!” Ngón tay của hần ở chỗ kín của cô treu chọc lâu như vậy, đã sớm dính đầy chất lỏng của cô, hần lại muốn không rửa tay, trực tiếp đi ăn cơm? Hần không ngại, Tô Tô mình cũng cảm thấy đỏ mặt.

Trương tẩu đi ở phía trước, mà Mộ Tư Dạ ôm Tô Tô ở phía sau đi, hần cúi ở bên tai cô tà tà cười một tiếng, thấp giọng nói: “Lão bà, chúng ta buổi tối tiếp tục.”

“Luuu mạnh!” Tô Tô xấu hổ muốn chết, thật mạnh đẩy ra hần, người này. Làm sao lại không biết thẹn như vậy cơ chứ!

“Em dám nói em không thích. Luu mạnh?” Hần đem đôi môi gần sát, nói đùa với cô .

Tô Tô liếc hần một cái, không muốn nói chuyện thêm với hần . Chỉ cho là Mộ Tư Dạ gần đây tình trờng lên não (Nee: =))~), trong đầu chứa đều là ân ái, đối với những chuyện khác căn bản không quan tâm!

Lúc ăn cơm, Mộ tư gia từ ánh mắt vẫn hướng hai người bọn họ trên người nghiêng mắt nhìn qua nhìn lại, làm cho Tô Tô đặc biệt không được tự nhiên, vội vã ăn vài hớp cơm, liền nói qua loa đã ăn no.

Mộ Tư Dạ vừa ăn cơm, vừa tà ác nhìn Tô Tô, làm bầm lâu bầu: “Ăn nhiều một chút, mới có khí lực.”

Nghe được câu này, Tô Tô thiếu chút nữa trượt chân ngã nhào trên đất. Cái tên Mộ Tư Dạ này, thật đúng là.

Buổi tối hôm đó, Mộ Tư Dạ ăn no không có việc làm, nên toàn bộ khí lực liền dùng cho việc ấy, nằm ở trên người Tô Tô không chịu xuống, hưởng thụ khoái hoạt mây mưa, làm cho Tô Tô ngày thứ hai đau lưng, thiếu chút nữa không xuống giường được.

Trong khoảng thời gian này, tình cảm giữa Mộ Tư Dạ và Tô Tô , từ từ ấm lên, trở nên càng ngày càng hài hòa. Mà Tô Tô cũng phát hiện, Mộ Tư Dạ cũng không chỉ là một đại thiếu gia cao ngạo, thật ra thì hần còn rất cẩn thận , thỉnh thoảng sẽ mua một ít lễ vật dụ dỗ cô vui vẻ, thậm chí còn mua AV (phim 18+) cho cô! Đối với điểm này, Tô Tô chỉ có thể nói, mình thật đã kiếm được, kiếm được một người đàn ông thật tốt, lại còn bao dung cô như thế!

Một ngày kia, Tô Tô đang dọn dẹp lại đồ vật trong phòng, từ trong ngăn tủ lấy ra một đĩa CD.

“『 nửa đêm diệt hoa 』? AV cô giống như chưa có xem qua.” Tô Tô tự nhủ cầm CD, bỏ vào máy trong đầu máy chiếu phim, quyết định ngừng thu dọn, trực tiếp ngồi ở trong phòng khách xem.

Nghiêm khắc mà nói, đây là một bộ phim lấy nghệ thuật để nguy trang AV, từ lúc mới bắt đầu pít-tông vận động cho đến kết thúc, như cũ vẫn là pít-tông vận động, thanh âm thân thể nam nữ giao hợp “Bành bạch”, trong không khí yên tĩnh vọng lại, đồng thời còn có vai nữ chính đắm chìm trong dục vọng thanh âm rền rĩ.

Tô Tô nhìn chằm chằm phân thân vai nam chính , đen sậm, vài sợi lông thừa thớt, thoạt nhìn một chút cũng không mê người. So sánh với Mộ Tư Dạ còn thịt béo mập, cứng rắn như sắt, nhìn đã thấy có cảm giác!

Tô Tô đang đang so sánh Mộ Tư Dạ với nam chính kia trong phòng khách yên tĩnh, đột nhiên vang lên một đạo tiếng chuông, vang lên ba tiếng, Trương tẩu còn không có nhận, Tô Tô liền thuận tay nhận nghe, “Ủy, xin chào, đây là Mộ Trạch.”

“Tô Tô, là anh.” Điện thoại bên kia truyền đến tai Tô Tô thanh âm quen thuộc.

“Mộ Tư Dạ?”

“Ừ.”

“Có chuyện gì sao?”

Điện thoại bên kia dừng lại mấy giây, tựa hồ đang suy nghĩ tìm từ, mà Tô Tô cũng kiên nhẫn chờ đợi, lấy tính tình dứt khoát của Mộ Tư Dạ, có chuyện gì cần như thế chần chừ ?

“Tô Tô, em”

“Thế nào?” Tô Tô nửa tai lắng nghe.

“Em buổi trưa đưa cơm tới cho anh, cứ như vậy, anh trước bận rộn.” Mộ Tư Dạ nói xong, cũng không cho Tô Tô suy tính thời gian, trực tiếp liền đem điện thoại cúp.

Đưa cơm? Muốn cô đưa cơm, cần suy tính thời gian lâu như vậy sao? Tô Tô có chút nghi ngờ, bất quá. Gần đây cô ở nhà đợi, rất buồn bức ,ra ngoài dạo dạo cũng không tồi, huống chi, cô vẫn luôn không biết, Mộ Tư Dạ chỗ làm việc là như thế nào đây!

Tô Tô liếc nhìn trên cổ tay, bây giờ là mười giờ sáng, giúp Mộ Tư Dạ đưa cơm, liền phải chuẩn bị . Vì vậy liền tiện tay tắt máy chiếu phim, mang dép “Ba ba ba” (tiếng dép kêu lúc chạy ý mà) trực tiếp xuống chạy lầu . Trong phòng bếp, Trương tẩu đang chuẩn bị thức ăn buổi trưa .

“Trương tẩu, Mộ Tư Dạ nói, muốn tôi giúp anh ấy đưa cơm tới, bác thấy có hay không rất là kỳ quái?” Tô Tô từ ngoài cửa sổ đầu vào, đứng ở sau lưng Trương tẩu , nhìn đài rau dưa và trái cây được cắt tỉa , cô ban đầu là muốn giúp một tay, nhưng mà trong lúc nhất thời, không biết làm từ từ đâu.

“Đưa cơm cho thiếu gia?” Trương tẩu cũng một bộ mặt khó hiểu “Thiếu gia bữa trưa, luôn luôn ở trong công ty ăn, cho tới bây giờ chưa từng muốn người nhà đưa cơm nha! Thế nào đột nhiên phải đưa? Thiếu gia có nói rõ, muốn ăn món gì không?”

“Cũng không có, chẳng qua là chỉ nói muốn tôi đưa cơm.” Tô Tô nghi ngờ chỉ chỉ mình.

“Vậy thì mời Thiếu phu nhân đưa đi đi! Dù sao tài xế tư gia cũng biết địa chỉ công ty thiếu gia.” Trương tẩu bắt tay vào chuẩn bị thức ăn mà thiếu gia thích, vì tiết kiệm thời gian, Tô Tô tự nguyện ở một bên giúp một tay, còn cố ý đem cơm nắm tạo thành hình trái tim. Thật ra thì, trong lòng cô cũng có tế bào lãng mạn nha?

Tài xế quả nhiên đối với công ty Mộ Tư Dạ rất quen thuộc, chỉ chốc lát, đến ngay trung tâm thành phố, tìm được tòa nhà công ty cao ngất, nhanh nhẹn lái xe xuống tầng hầm gara.

“Bác ở nơi này chờ đi, ta rất nhanh sẽ ra .” Tô Tô phân phó xong tài xế, liền xách theo hộp cơm đi vào tìm Mộ Tư Dạ. Đến tầng mười chín theo lời Trương tẩu, ra khỏi thang máy, lại bị tiểu thư quậy tiếp tân ngăn lại..

“Tiểu thư, nơi này là Mộ thị công ty xây dựng, xin hỏi cô tìm ai?” Tiểu thư quậy tiếp tân trang nhã , quan sát Tô Tô một lượt từ trên xuống dưới. Một bộ váy liền thân đơn giản, kiểu tóc cũng là bình thường nhất, trên mặt mặt mộc không trang điểm, không bôi son trang điểm, thoát nhìn thật giản dị, giống như đất bỏ đi! (Nee: cái con này.. mặt không trông à? Nói thật, sao mà mấy bộ ngôn tình ta đọc, toàn cái kiểu nữ chính xỏ cty của lão công nhà mình, thế nhưng bị mí con tiếp tân koi thương hết là sao >w<)

“Ta tìm Mộ Tư Dạ.” Tô Tô đáp một câu liền muốn đi vào.

“Xin hỏi cô có hẹn trước không?” Quậy tiểu thư cao ngạo, ngẩng cao đầu hạ thấp mắt nhìn Tô Tô một cái.

Mộ tiên sinh, à , không đúng! Là Mộ tổng. Hẳn là người mà người khác tùy tiện muốn nhìn là có thể nhìn thấy sao? Cô còn nhớ rõ, Mộ Tư Dạ ba tháng trước, từ kiến trúc sư bình thường , nhảy một cái trở thành Tổng giám đốc ngành kiến trúc sư, giá trị con người lên gấp mấy lần, hơn nữa hẳn còn là người thừa kế của Mộ thị xây dựng!

“Tôi không có hẹn trước, bất quá không quan hệ, tôi tự gọi cho anh ấy.” Tô Tô cũng không nhiều lời, lấy điện thoại di động ra trực tiếp bấm số điện thoại Mộ Tư Dạ.

“Alo! Em không vào được, Anh ra ngoài đón em.” Tô Tô nói xong câu đó, cũng không chút nào khách khí cúp điện thoại.

Tô Tô mất hứng, cũng là có thể lý giải . Rõ ràng là Mộ Tư Dạ chủ động muốn cô đưa cơm, cô thật vất vả tự mình động thủ, còn chưa tới nơi, một cái quậy tiểu thư nhỏ nhen, cũng dám ở trước mặt cô tự cao tự đại, cô có thể cao hứng được sao?

Nghe trong loa truyền tới thanh âm “Đồ đồ”, Mộ Tư Dạ trong lúc nhất thời có chút dở khóc dở cười, Tô Tô nha đầu này, lại đang tính đùa bốn cái gì đây?

Hắn không nói hai lời, trực tiếp từ chỗ ngồi đứng lên, bước nhanh ra ngoài, đi chưa được mấy bước, liền nhìn đến Tô Tô xách theo hộp cơm, ngồi trên ghế sa lon ở phòng ngoài , chờ chán muốn chết.

“Thế nào ngồi ở chỗ này? Mau vào.” Mộ Tư Dạ tiến tới dắt cô.

Tô Tô tức giận trừng mắt nhìn người kia, “Tiếp tân tiểu thư không cho em vào đi, em có biện pháp sao?” Nói xong, Tô Tô liếc sắc mặt tái nhợt của quậy tiểu thư một cái.

Quậy tiểu thư điềm đạm đáng yêu mím môi, “Mộ tổng, công ty có quy định, ngoại nhân.”

Cư nhiên giận dữ vì việc này ! Mộ Tư Dạ cười khổ sờ đầu cô, nghiêng đầu đối với quậy tiểu thư lại thay đổi một bộ sắc mặt, mắt lạnh nghiêm túc nói: “Tô Tô không phải là ngoại nhân, cô ấy là vợ của tôi.”

Mộ Tư Dạ không có phát hiện, lời nói này của mình, khiến quậy tiểu thư sốc nặng, cái miệng nhỏ nhắn mở ra đến mức đủ để nhét vừa hai quả trứng gà,

“Ngài Ngài Vợ?” Mộ tổng kết hôn? Mộ tổng cư nhiên kết hôn! Thế nào cũng không nghe người ta nhắc qua? Thăm mền hồi lâu, lại bị hấn ngay trước mặt nói đã có vợ, đã kích như vậy thật sự là quá thâm thiết, quấy tiểu thư trong lúc nhất thời có chút thất thần..

Mộ Tư Dạ trong lòng chỉ có một Tô Tô, hoàn toàn không để ý ý nghĩ của người khác, hấn tiếp tục mặt lạnh, tăng thêm một câu: “Về sau là Mộ phu nhân , liền trực tiếp cho vào, không cho ngăn!” Nói xong, cũng không nhìn trắng bệch mặt của quấy tiểu thư , lôi kéo Tô Tô trực tiếp liền tiến vào.

Tô Tô nguyên muốn chế ngao mấy câu, bất quá nhìn cô nàng xem ra bị đât– mặt chực muốn khóc, cũng nghiêm chỉnh bỏ đá xuống giếng. Muốn trách, chỉ có thể trách Mộ Tư Dạ quá ưu tú, quá dễ coi, thật là làm cho người ta yêu!

“Anh đối với cô ta quá dữ tợn!” Mới vừa đóng cửa lại, Tô Tô liền hướng Mộ Tư Dạ trách móc: “Anh xem, cô ta đều muốn khóc lên đây!”

“Không hung? Chẳng lẽ muốn cô ta tiếp tục nhớ kỹ chồng em,em rất thích cạnh tranh?” Mộ Tư Dạ tức giận liếc cô một cái

Tô Tô suy nghĩ, để cô ta tiếp tục tư tưởng, cũng đúng là không tốt, liền lại nói: “Vậy cũng tốt, về sau cứ tiếp tục đối với cô ta hung, càng hung càng tốt!”

”Tô Tô!” Mộ tư dạ cánh tay dài chụp tới, ôm chặt cô vào trong ngực, “Bất kể người khác nghĩ thế nào về anh, trong lòng anh đã bị chất đầy bởi một người tên là nha đầu ngốc Tô Tô .”

“Những lời này nghe rất lọt tai, nói tiếp.” Tô Tô nép vào trong ngực hấn, được vui đòi tiền.

“Hiện tại đổi lại em nói.” Mộ Tư Dạ ôm mặt Tô Tô, cùng cô nhìn thẳng vào mắt, “Còn em? Cảm giác đối với anh là như thế nào ?”

“Em” Đột nhiên muốn cô dùng ngôn ngữ biểu đạt, trong lúc nhất thời thật đúng là không thể nói ra, Tô Tô suy nghĩ hồi lâu, cũng không còn tìm ra từ thích hợp , chỉ có thể bắt đầu dĩ khoát tay, “Chỉ có thể hiểu ngầm, không thể nói.”

“Không thể nói ra cũng không quan hệ, dùng thân thể nhấn nhủ là có thể!” Mộ Tư Dạ tà mị cười một tiếng, ôm Tô Tô tay di chuyển xuống thất lung , từ từ dời về phía cái mông của cô.

“Ai nha, anh trước ăn cơm đi!” Tô Tô mắc cỡ nước mắt rờn rờn, “Anh buổi sáng mới ăn một chút cơm, ăn trước no bụng hãy nói!”

“Quan tâm anh như vậy sao?” Mộ Tư Dạ đi đến gần, ở trên mặt cô hôn một cái, “Vậy anh cũng quan tâm em, trước uy em, có được hay không?”

Bởi vì Tô Tô mặc chính là một bộ váy liền thân, Mộ Tư Dạ hơi chút dùng sức, là có thể dò vào dưới váy cô, cách thật mỏng quần lót, Mộ Tư Dạ tay ở chỗ kín của cô hoạt động, sau đó linh hoạt đầu ngón tay, xông vào bên trong quần lót.

“Ừ.” Tô Tô không khỏi phát ra một hồi rên rì, rồi sau đó nhớ tới đây là đang trong phòng làm việc, mang mang Mộ Tư Dạ đẩy ra, “Nơi này là phòng làm việc, chúng ta không thể.”

“Tô Tô, em còn không hiểu không?” Mộ Tư Dạ vừa nói chuyện, vừa tiện tay khẽ động kéo dây chớp cửa sổ xuống, đem thủy tinh trong suốt vững vàng che kín, cũng ngăn trở bên ngoài những ánh mắt tò mò.

“Cái gì?” Tô Tô mờ mịt.

“Tô Tô ngốc ! Muốn ăn cơm, để cho bí thư đi mua, không phải là đơn giản lại dễ dàng? Anh vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn ăn đồ ăn nhà , còn chỉ định không phải em đưa không thể? Em thật muốn không hiểu?”

“Không hiểu.” Tô Tô vẫn là mờ mịt.

“Bởi vì anh nhớ em a! Ta nghĩ muốn em, nghĩ đến nỗi điên, nghĩ đến hoàn toàn không làm được việc!” Mộ Tư Dạ ôm cô, thanh âm có chút kích động: “Anh đây trong đầu đều là em, đều là hình ảnh em ở đây dưới người của anh thờ gấp , nghĩ đến anh mau muốn chết rồi! Xem em làm chuyện tốt gì!” Mộ Tư Dạ tay giờ lên ý bảo cô xem, trên cánh tay hấn, đều là hấn mủt ra dấu đỏ từ (là dấu hôn ngân ý, nàng nào ko biết thì lấy tay hôn mạnh thử là biết..hix :>), “Anh cho em xem những dấu này, thế nào làm việc, hửm?”

Tô Tô nhỏ giọng lên tiếng: “Em cũng không phải là cố ý.”

Mộ tư dạ đem Tô Tô tay đặt ở dưới thân của mình, cắn cắn cánh môi trong suốt của cô: “Anh bất kể, em xem, nó cũng tỉnh lại đã lâu rồi. Em nói, nên làm cái gì bây giờ?”

“Anh.” Tô Tô thế nào cũng không nghĩ đến, Mộ Tư Dạ lại là bởi vì muốn cô, mới gọi cô tới đưa cơm, cô còn đơn thuần cho là, Mộ Tư Dạ là cảm thấy trong nhà thức ăn tương đối ngon miệng, hợp khẩu vị hơn thức ăn bên ngoài!

Mộ Tư Dạ thấy Tô Tô bất động, liền trực tiếp bứt lên quần của cô, đem quần lót của cô kéo ra.

“Không muốn nữa. Nếu có người đi vào.” Tô Tô trong lòng có chút sợ.

“Bây giờ là lúc nghỉ trưa , sẽ không có người tiến vào. Cho dù muốn đi vào, cũng sẽ gõ cửa trước .” Mộ Tư Dạ ngón tay chạm vào hạ thể Tô Tô , tách ra mùi hoa của cô, trên chọc đỏ tươi Tiêu Hoa châu, làm cho Tô Tô thật không thoải mái.

“Ừ. A. A.” Tô Tô không nhận được rên rĩ.

Mộ Tư Dạ được khích lệ, đem vấy liền thân của Tô Tô cời ra, bên trong là nội y bao lấy hai bầu vú mĩ lệ, như hai con tiểu bạch thỏ khả ái, e then ngượng ngùng, che che giấu giấu.

Mộ Tư Dạ ôm Tô Tô đi đến trước bàn làm việc, cánh tay dài đào qua, đem văn kiện trên bàn toàn bộ quét sang một bên, sau đó đem Tô Tô thả lên. Bởi vì gần đây Tô Tô vẫn bị Mộ Tư Dạ khai khẩn, cho nên mới hơi bị trêu chọc mấy cái, bộ dáng liền động tình, hạ thân chất mật không khác chế nôi chảy xuống.

Mộ Tư Dạ trông mắt sâu thẳm, thon dài ngón tay vùi lấp ở trong mật huyết của cô, càng không ngừng trêu chọc, Tô Tô hạ thân động tình gay gắt, mà Mộ Tư Dạ cũng không thể khắc chế mình nữa, cây gậy chống đỡ trên hoa kính, ra sức đẩy lên phía trước, cây gậy cứng rắn liền trượt vào trong cơ thể Tô Tô.

Khi Mộ Tư Dạ mãnh liệt dứt vào bên trong, Tô Tô rất nhanh liền đạt tới cao trào vui sướng, nhưng mà Mộ Tư Dạ lại trường thương không ngã, chính là bắt đầu cho tới trong quá trình, Mộ Tư Dạ một lần lại một lần nữa dứt vào, Tô Tô vô lực chống cự, trong miệng rên rĩ càng ngày càng vang.

Không biết qua bao lâu, Mộ Tư Dạ chấn động toàn thân, hần biết mình sắp đến đỉnh điểm.

Ở nơi này thời khắc mấu chốt, truyền đến một tràng tiếng gõ cửa. Thời khắc mấu chốt bị quấy nhiễu, Mộ Tư Dạ rất không bình tĩnh, bất quá hần không thèm quan tâm đến lý lẽ, đang chuẩn bị tiếp tục chiến đấu hăng hái, lại nghe được thanh âm cửa phòng làm việc bị mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Mộ Tư Dạ còn không có phản ứng kịp, Tô Tô bị hần đè ở phía dưới, lại chỉ sau một giây theo phản xạ, chọt đẩy hần ra, chui vào phía dưới bàn làm việc, co rúc thành một vòng, nhìn qua tựa như một viên cầu nhỏ.

Mộ Tư Dạ bị Tô Tô đẩy ngã ngồi đến trên ghế làm việc, hần nửa người dưới không mảnh vải, nhưng mà nửa người trên lại mang tây trang cà vạt hoàn hảo, sau bàn làm việc, căn bản không nhìn ra dấu vết mới vừa rồi kích tình hoan ái.

Người tiến vào, là phụ tá Mộ Tư Dạ – Tiểu Cao, bình thường hần gõ hai tiếng, liền trực tiếp tiến vào, cho nên lần này một chút cũng không khách khí. Bất quá, lần này hần vận khí không tốt, chọc tới Mộ Tư Dạ chưa thỏa mãn dục vọng.

Hần vừa tiến đến, liền nhìn thấy Mộ Tư Dạ mặt đen lại, rất là khó hiểu, nghi ngờ nói: “Thế nào lại một dạng chưa thỏa mãn dục vọng thế kia? Ta đặc tội ngài sao?” Không có đi? Hần không có làm hư chuyện gì, cũng chưa nói gì nha. Tiểu Cao bất đắc dĩ pó tay.

“Có chuyện gì nói mau, không cần dài dòng!” Mộ Tư Dạ liếc hần một cái, thúc giục. Cái tên Tiểu Cao cũng quá không có mắt, cư nhiên ở thời khắc quan trọng nhất xông tới, hại hần hạ thân mơ hồ đau vì phải nhịn.

Mộ Tư Dạ dư âm quang liếc xuống phía dưới, vừa lúc thấy cô ngồi giữa hai chân mình, liền trực tiếp kéo Tô Tô, để cho cô dùng miệng chậm rãi giúp mình.

Đặc hữu mùi của phái nam vọt vào lỗ mũi, không đợi cô phản ứng kịp, Tô Tô đã bị bắt ngậm lửa nóng dục vọng của Mộ Tư Dạ. Mộ Tư Dạ thoải mái khẽ kêu một tiếng, tiếng rên rĩ thiếu chút nữa bật thốt lên, nhưng nhìn thấy Tiểu Cao ở đây, liền ho khan một tiếng, che giấu đi.

Thấy Mộ Tư Dạ sắc mặt không tốt, Tiểu Cao liền cười hai tiếng, sau đó nói: “Cũng không phải là đại sự gì, chính là cái xe mà Tổng giám đốc đặt lần trước đã đưa tới, đây là chìa khóa xe, ngài cất đi.”

“Ừ.” Mộ Tư Dạ liếc mắt cái chìa khóa trên bàn, “Nếu như không có chuyện gì khác, cậu trước hết đi ra ngoài đi!”

Tiểu Cao gật đầu, xoay người rời đi, đang lúc Tô Tô muốn chui ra, Tiểu Cao nắm cái nắm đấm cửa chọt xoay người lại, Tô Tô đầu vừa ló ra vội rụt trở về, không cần thận đụng vào cái cạnh bàn, đau đến khiến cô nghiêng răng há miệng.

Mộ Tư Dạ nhìn thấy đau lòng, vừa lấy tay giúp cô xoa, vừa không vui nhìn chằm chằm Tiểu Cao. Đi ra ngoài thì ra đi, làm chi còn đột nhiên xoay người? Làm sao lại như vậy không thức thời!

“Cái InfinitiG37S này, là đưa cho bà chị à?” Tiểu Cao cười lớn hì hì nhìn Mộ Tư Dạ, InfinitiG37S mới màu đỏ ưu nhã, rất thích hợp cho phụ nữ! Bạn gái hần sau khi liếc mắt nhìn, thích vô cùng, ý muốn thúc giục hần mua cho cô.

“Quản nhiều như vậy làm cái gì? Mau đi ra! Đi ra ngoài đi ra ngoài.” Mộ Tư Dạ không trả lời đúng hay không, chẳng qua là phát tay giống như đuổi ruồi, đuổi đi Tiểu Cao.

Chờ Tiểu Cao đóng cửa, rồi đi sau đó, Tô Tô mới từ dưới bàn công tác chui ra, bởi vì sợ sẽ còn có người đi vào, Tô Tô vội vội vàng vàng mặc quần áo tử tế, cuối cùng, đưa mắt nhìn chìa khóa đặt trên bàn. Mới vừa rồi mặc dù núp ở bàn làm việc phía dưới, nhưng mà cô nghe, một câu cũng nghe không thoát, cô mới vừa rồi nghe được Tiểu Cao nói, Mộ Tư Dạ đặt hàng một chiếc xe mới sang trọng.

InfinitiG37S. Nhãn hiệu, hình dáng, vừng vàng ghi tạc trong lòng Tô Tô.

Tô Tô mong đợi nhìn Mộ Tư Dạ, vậy mà Mộ Tư Dạ cũng không động thanh sắc, đem cái chìa khóa thu vào trong bóp tiền của mình, đối với Tô Tô trong mắt nghi ngờ thì làm như không thấy.

“Đi thôi, anh đưa em đi xuống.” Mộ Tư Dạ đem Tô Tô thu thập xong hộp cơm đang muốn hỏi vấn đề, mỉm cười lôi kéo tay của nàng.

Tô Tô nhìn hẩn, muốn hỏi lại không dám hỏi, liền đem nghi ngờ nuốt xuống trong miệng.

Mộ Tư Dạ đem Tô Tô đưa đến ga ra tầng ngầm, đưa cô vào trong ghế xe, sau khi nhìn xe đem Tô Tô mang đi, hẩn mới đi lên lầu tiếp tục công việc.

Ngồi trên xe, Tô Tô trong đầu vẫn hiện lên chiếc chìa khóa xe kia, trong lòng mơ hồ có một loại cảm giác bất an.

Vài ngày sau, cô cùng Lô Nguyệt Nguyệt nói chuyện điện thoại, Lô Nguyệt Nguyệt nói cho cô biết, nửa tháng nữa chính là sinh nhật cô, thì cô nhất thời bùng tình hiểu ra. Chẳng lẽ Mộ Tư Dạ ngày đó là không động thanh sắc, là vì mười ngày sau cho mình vui mừng sao? Nghĩ như thế, Tô Tô trong lòng nhất thời tràn đầy vui mừng cùng mong đợi. Thật không nghĩ tới, Mộ Tư Dạ còn như vậy lãng mạn một người đâu rồi, xe, xe!

Tô Tô lòng tràn đầy vui mừng đêm, đang mong đợi mười ngày sau đến, thậm chí, cô vẫn còn vì lần này đi đăng ký học lái xe, chuẩn bị sau khi lấy được bằng lái, tự mình lái xe lên đường.

Gần đây trong cuộc sống, Tô Tô cùng Mộ Tư Dạ ở chung thật nhanh vui vẻ mỹ mãn, Mộ Tư Dạ trước kia đều là lấy công việc làm đầu, thường ngày không bao giờ buông tay công tác. Mà hôm nay, lại thường thu xếp, ở nhà bồi Tô Tô.

Thật ra thì, trong lòng hẩn là muốn như vậy, thay vì cả ngày để cho cô nhìn đàn ông khác trong phim AV, còn không bằng để cho cô nhìn hẩn!

Mộ lão gia xem bọn hẩn như vậy ân ái, cũng rất yên tâm, bất quá trong lòng ông vẫn là có một tiếc nuối, cuối cùng cùng Mộ Tư Dạ vô tình hay cố ý nhắc tới chuyện tăng tôn, Mộ Tư Dạ luôn là nở cụp cười tự tin nói, “Trong lòng ta có tính toán.”

Mà Tô Tô cũng phát hiện, gần đây Mộ Tư Dạ trở nên ôn nhu rất nhiều, sẽ không giống như trước kia, thỉnh thoảng đối với cô bày mặt lạnh, để cho cô nghĩ là chính mình thiếu nợ hẩn!

Rất cục nịnh đến ngày thứ mười, ngày này là sinh nhật Tô Tô, cô ở trong lòng tràn ngập chờ mong thức dậy. Tối hôm qua cô bị Mộ Tư Dạ làm cho đau lưng, làm hại cô hơi dính tới cái gối ngủ, liền sau đó ngủ mê man, cho đến mặt trời lên cao mới tỉnh lại. Tô Tô nhìn một chút bên cạnh, Mộ Tư Dạ đã không thấy bóng dáng, chắc là đi làm.

Nhưng mà, hẩn cứ như vậy đi làm? Chẳng lẽ cũng chưa có một chút bày tỏ sao? Hôm nay nhưng là cô sinh nhật!

Tô Tô kéo Trương tẩu đang dọn dẹp trên lầu, thử dò xét hỏi: “Trương tẩu, thiếu gia đi làm?”

Trương tẩu vừa phui chân, vừa gật đầu nói: “Đúng vậy a, sáng sớm liền đi ra ngoài.”

“Vậy anh ấy có nói lại cái gì không?” Tô Tô khăn trương nắm vạt áo.

Trương tẩu suy nghĩ một chút, gật đầu: “Có, thiếu gia nói tối nay sẽ trễ chút mới về nhà, com tối cũng không cần phải chờ hẩn.”

“Ừ. Tôi biết.” Tô Tô trong lòng không nói ra là cái gì cảm giác, Mộ Tư Dạ đáng vẻ cố ý làm bộ như không có chút nào chuẩn bị, là vì cho mình một kinh hi đi? Tô Tô ở trong lòng an ủi mình.

Tô Tô đang chìm trong cơn mơ màng thì chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, Tô Tô liền lấy ra nhìn, là bằng hữu tốt nhất của cô, Lô Nguyệt Nguyệt.

“Thân ái, sinh nhật vui vẻ!” Lô Nguyệt Nguyệt thanh âm vui vẻ, từ đầu bên điện thoại di động kia truyền đến.

“Nguyệt Nguyệt, cậu là người đầu tiên hôm nay chúc tớ đó!” Tô Tô cao hứng nói.

”Mộ tiên sinh nhà cậu đâu?”

“Sáng sớm phải đi làm, thế nào?” Tô Tô hỏi.

“Thật lâu không thấy cậu, cậu hôm nay rảnh, chúng ta ra ngoài đi dạo một chút đi! Thuận tiện đưa quà sinh nhật cho cậu, như thế nào?”

Kể từ Nguyệt Nguyệt cùng Lăng thiếu gia sau khi kết hôn, những ngày sau này tương đối thoải mái, toàn là đi du lịch khắp nơi, muốn gặp mặt cô, thật là khó khăn! Tô Tô nghĩ tới đây, miệng liền đáp ứng.

Xe trong nhà vừa đúng lúc đưa gia gia đi ra ngoài, Tô Tô liền ra cửa gọi tắc xi, rất nhanh đi đến quán cà phê hẹn cùng Lô Nguyệt Nguyệt. Một khoảng thời gian không thấy, Lô Nguyệt Nguyệt thoát nhìn thay đổi rất nhiều, đẹp hơn, cũng thành thực rồi, trên mặt sang ngời đỏ thắm, khí sắc cũng rất tốt.

“Đợi lâu chưa?” Tô Tô ngồi ở vị trí đối diện cô, đưa túi xách đặt tại ghế trống bên cạnh, quay đầu cười cười nhìn Lô Nguyệt Nguyệt.

“Vừa mới tới, không có đợi bao lâu.” Lô Nguyệt Nguyệt cười đến rất vui vẻ, tiếp theo cảm thấy rất hứng thú nhìn Tô Tô, “Đúng rồi, vị kia nhà cậu buổi sáng lúc ra cửa, có cái gì bày tỏ chưa? Hôm nay nhưng là sinh nhật của cậu nha.”

” không có, bất quá tớ nghĩ, anh ấy sẽ tặng tớ một chiếc xe mới!” Tô Tô nghĩ đến cái chìa khóa kia, hé miệng mỉm cười hạnh phúc, ngẩng đầu hướng Lô Nguyệt Nguyệt hỏi: “Đúng rồi, sinh nhật cậu, Lăng Thiệu tặng lễ vật gì?”

Nói đến cái này, Lô Nguyệt Nguyệt sắc mặt trở nên đỏ bừng, nhẩn nhó nói: “Hắn nói. Ừm ừm! Còn chưa thể nói.”

“Lô Nguyệt Nguyệt, chúng ta nhưng là bằng hữu tốt nhất, có lời gì ngượng ngùng không muốn nói với tớ chứ?” Tô Tô hăng hái ngẩng cao, ý bảo cô mau nói, không cho thừa nước đục thả câu.

“Được rồi được rồi! Tớ liền không dối gạt cậu, Thiếu gia nói, chờ tớ sinh nhật, hẳn muốn. Tặng tớ một hài tử.” Lô Nguyệt Nguyệt cười đến rất hạnh phúc, “Sinh nhật của tớ cách sinh nhật của hắn vừa đúng mười tháng, nếu quả thật như vậy đúng dịp, hi hi.”

“Lăng mạn vậy làm cho người ta rất hâm mộ quá đi! Lăng Thiệu đối với cậu thật tốt. Hiện tại Lăng Thiệu thân thể cũng tốt hơn rất nhiều, các cậu nhất định rất hạnh phúc đi!” Tô Tô bật thốt lên, ở trong mắt của cô, Nguyệt Nguyệt chính là một điển hình hạnh phúc.

Lô Nguyệt Nguyệt đỏ mặt, mở miệng nói: “Hoàn hảo! Bất quá, cậu hâm mộ tớ cái gì đây? Một tiên sinh cũng không phải đối với cậu rất tốt sao? Chắc chắn sẽ không so thiếu gia kém hơn!”

Trước đây không lâu, hai người còn là sinh viên, hôm nay, tuy nhiên cũng đã gả cho người ta, thậm chí ngay cả sanh con dưỡng cái cũng có thể thảo luận, thời gian thật đúng là trôi qua rất nhanh!

Ngoài cửa sổ ánh nắng ấm áp, Tô Tô cùng Lô Nguyệt Nguyệt ngồi đối diện nhau, các cô quen biết đã nhiều năm như vậy, là bạn học tốt nhất thời đại học, mấy năm này thoáng một cái đã qua, hôm nay mỗi người cũng đã thành gia. Các cô cùng nhau kể về cuộc sống hôn nhân hạnh phúc vui vẻ, chớp mắt một cái, đã trôi qua hai giờ.

“Cậu xem, chúng ta mãi nói chuyện phiếm, đem chuyện quan trọng quên mất, hôm nay là ngày vui, phải bồi cậu đi mua lễ vật.” Lô Nguyệt Nguyệt lấy ra một thẻ tín dụng, ở Tô Tô trước mặt quơ quơ, thoải mái cười một tiếng, “Nhìn trúng thứ gì cứ việc nói, ngàn vạn đừng khách khí! Dù sao thẻ tín dụng này cũng không phải của tớ.”

“Nguyệt Nguyệt, không nghĩ tới! Nhanh như vậy liền biến thành người hào phóng nha!” Sau khi trả tiền, Tô Tô kéo tay Lô Nguyệt Nguyệt, hai người vừa đi dạo công ty bách hóa, vừa trò chuyện.

“Còn nhớ rõ chứ? Ban đầu, lúc chúng ta còn là học sinh, những thứ thương hiệu này cũng không dám vào xem, chỉ sợ tiêu thụ bên trong quầy chuyên doanh sắc mặt khó chịu nhìn chúng ta.” Lô Nguyệt Nguyệt bắt đầu dĩ cười.

“Đúng vậy a, coi như cũng chỉ không quá nửa năm, nhưng mà cảm giác của chúng ta thay đổi rất lớn!” Tô Tô cũng cảm thán, “Bất quá, hiện tại Nguyệt Nguyệt của chúng ta, nhưng là quý phụ (phụ nữ giàu có) vùng tiền như rác rồi! Đi, theo tớ chọn y phục đi.”

“Ừ!”

Hai người thật cao hứng nhiệt huyết dâng trào liều mạng một cuộc, bởi vì không có mang quần gia ra cửa, mua đồ đều muốn rất nhiều, Tô Tô cùng Lô Nguyệt Nguyệt hai người trên tay, cũng ôm năm sáu túi, nhưng vẫn như cũ hăng hái dâng cao tiếp tục tiêu xài.

Thật vất vả hai người nhiệt tình phát tán xong rồi, lúc này mới dừng lại, nhìn lẫn nhau trong tay chiến lợi phẩm, không khỏi nhìn nhau cười một tiếng.

“Tớ lúc đi không mang tài xế.” Đứng ở cửa siêu thị, Lô Nguyệt Nguyệt hỏi hận! Vì có thể cùng Tô Tô một chỗ, cô không ngồi xe nhà mà đi.

“Tớ cũng là đáp tắc xi tới. Xe trong nhà đưa ông nội đi ra ngoài.” Tô Tô muốn buông tay, nhưng mà phát hiện mình trong tay tất cả đều là túi mua hàng, chỉ có thể bắt đầu dĩ nhún vai.

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, đang chuẩn bị ra cửa bắt tắc xi, đúng lúc này, đột nhiên có một giọng nữ gọi Lô Nguyệt Nguyệt lại: “Chị họ!”

Lô Nguyệt Nguyệt tò mò quay đầu lại, nhìn người mới tới, vui mừng chạy tới, đem túi mua hàng vút trên mặt đất, kéo tay của đối phương vui mừng nói: “Nhạc! Trùng hợp như vậy? Thì ra là em cũng ở đây!”

Bạch Nhạc nhìn Lô Nguyệt Nguyệt, cười cười, “Vốn là cùng bạn bè đi dạo, sau đó tại trong nhà bạn có chuyện, nên đi về trước.” Nói xong, Bạch Nhạc đưa mắt chuyển tới trên người Tô Tô, “Vị này là.”

“Cô ấy là bạn tốt nhất của chị, Tô Tô.” Lô Nguyệt Nguyệt cười đem Tô Tô đẩy tới trước mặt Bạch Nhạc giới thiệu: “Tô Tô, cô ấy là em họ Lăng Thiệu, Bạch Nhạc.”

Là ảo giác sao? Tô Tô cảm giác, Bạch Nhạc ánh mắt nhìn mình, mang theo một cỗ tìm tòi nghiên cứu, có một loại kì quái không thể nói ra. Bất quá, các cô mới lần đầu tiên gặp mặt, chắc là tự mình nghĩ quá nhiều đi? Tô Tô ở trong lòng mình thuyết phục. Sau đó cười cùng Bạch Nhạc bắt tay, “Rất hạnh phúc được biết em.”

“Em cũng vậy.” Bạch Nhạc tự tiểu phi tiểu (cười như không cười) nhìn Tô Tô một cái, rất nhanh liền đem tầm mắt thu hồi lại, đối với Lô Nguyệt Nguyệt cười nói: “Mua nhiều đồ như thế, không có mang theo tài xế đi? Có muốn hay không ngồi xe của em? Nơi này không thuận tiện lắm gọi tắc xi.”

“Thế thì tốt quá. Bất quá, có hay không làm phiền em?” Lô Nguyệt Nguyệt có chút do dự.

Bạch Nhạc vẫn như cũ cười cười, “Không cần khách khí! Dù sao em về nhà cũng không có chuyện gì làm, coi như ở trên đường hóng gió cũng tốt.”

Nếu Bạch Nhạc cũng nói như vậy, cự tuyệt nữa liền có vẻ làm kiêu, Lô Nguyệt Nguyệt cùng Tô Tô liếc mắt nhìn nhau, lòng tràn đầy vui mừng đáp ứng.

“Vậy các chị trước tiên ở cửa chờ một chút, em đi lái xe tới đây.” Bạch Nhạc như có điều suy nghĩ nhìn Tô Tô một cái, sau đó xoay người rời đi. Nhưng mà cái nhìn lúc cô xoay người kia, lại làm cho Tô Tô trong lòng có chút không thoải mái, giống như tiến vào phạm bẫy do người khác thiết kế, Tô Tô đem loại này cảm giác kỳ quái nói với Lô Nguyệt Nguyệt, Lô Nguyệt Nguyệt vừa nghe thiếu chút nữa cười ra tiếng.

“Tô Tô, cậu nghĩ quá nhiều! Nhạc là một cô gái tốt, cũng không có tâm cơ gì, trong sạch thuần khiết tựa như giấy trắng, rất dễ thân cận.”

“Phải không?” Trên lý trí mà nói, cô cũng tin tưởng lời nói của Nguyệt Nguyệt, nhưng mà về tình cảm, cô cảm giác Bạch Nhạc ánh mắt nhìn mình, không quá thân thiện, suy ngẫm kỹ hơn thì có vẻ có ý căm ghét trong đó. Giác quan thứ sáu của nữ nhân nhất định chính xác, Tô Tô rất tin tưởng giác quan thứ sáu của mình.

“Ưm hừm, chờ nói, cô ấy đã lái xe tới đây.” Lô Nguyệt Nguyệt chọc chọc cánh tay Tô Tô, “Ngoài gió lớn, đi thôi, nhanh lên xe.”

Bạch Nhạc mở cửa chiếc xe, InfinitiG37S màu đỏ, cùng với dự định trước đây không lâu của Mộ Tư Dạ, là cùng một cái đây mà! Chẳng lẽ cái xe này bán chạy như vậy? Tô Tô nhìn cái này xe, chính mình ở trong máy vi tính xem qua vô số lần hình chiếc xe này, không biết từ đâu tới, nội tâm chợt thoáng qua một chút bất an.

“Còn lo lắng làm gì vậy? Nhanh lên xe đi!” Đem túi mua hàng bỏ vào buồng sau xe, Lô Nguyệt Nguyệt đem Tô Tô đẩy mạnh vào chỗ ngồi phía sau, còn mình ngồi vào ghế lái phụ, buộc lại dây đai an toàn, cô bắt đầu đánh giá chung quanh.

“Cái này xe thoát nhìn còn rất mới, mới vừa mua sao?” Ngồi ở vị trí kế bên chỗ ngồi tài xế là Lô Nguyệt Nguyệt, từ trên xuống dưới quan sát xe mới của Bạch Nhạc, “Ghế ngồi sờ thật êm, thành ghế ngồi thoải mái mười phần, như tơ lụa mượt mà, làm nổi bật những đường nét cao quý vốn có của nó, đơn giản duyên dáng đến hoàn hảo!” Mặc dù xe Lăng Thiệu so với cái này thoát nhìn xa hoa hơn, nhưng mà cái xe này cho cô cảm giác rất thoải mái.

“Người khác tặng.” Bạch Nhạc vừa lái xe, vừa xuyên thấu qua kính chiếu hậu, liếc Tô Tô một cái, nhưng mà, Tô Tô trên mặt biểu tình gì cũng không có, cô không khỏi có chút thất vọng.

“Người khác tặng?” Lô Nguyệt Nguyệt vừa nghe đã nổi lên hưng phấn, cười hi hi nhìn Bạch Nhạc, “Mau khai ra, có phải là đàn ông hay không?”

Bạch Nhạc cười nhạt, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận, coi như là chấp nhận, ánh mắt, lại không tự chủ liếc nhìn Tô Tô một cái.

“Tốt! Nhạc, nếu như không phải là chiếc xe này, chị còn không biết em có bạn trai đâu! Ở nhà cũng không có nghe em nhắc tới.” Lô Nguyệt Nguyệt chỉ vào Bạch Nhạc, “Thành thật khai báo, người kia là ai? Tính tình như thế nào? Làm việc gì?”

Bạch Nhạc buồn cười nhìn Lô Nguyệt Nguyệt một cái, vừa chuyên tâm lái xe, vừa nói: “Cho xin, chị là chị dâu của em, cũng không phải là mẹ em! Thế nào vừa mở miệng liền hỏi cái này? Hơn nữa, người kia không phải là bạn trai em, chị đừng đoán mò.”

“Xấu hổ? Cũng tặng xe cho em rồi, còn phủ nhận!” Lô Nguyệt Nguyệt cho là cô vì ở trước Tô Tô trước mặt nên xấu hổ, nên cũng không vội vả bức bách cô, “Hiện tại trước bỏ qua cho em, về nhà xem chị thế nào thẩm vấn em!”

“Chị dâu.” Bạch Nhạc cười đến rất bất đắc dĩ, cô nhìn Lô Nguyệt Nguyệt một cái, dùng ánh mắt khẩn cầu cô, không cần tiếp tục ép cô.

Lô Nguyệt Nguyệt hi hi cười một tiếng, gật đầu một cái, sau đó nghiêng đầu nhìn Tô Tô, “Đúng rồi Tô Tô, cậu không phải mới vừa nói, nhà người Mộ tiên sinh tối nay sẽ đưa cậu một chiếc xe sao? Hình dáng thế nào? Theo tớ thấy, Infiniti này cũng rất không tệ.”

Bạch Nhạc tay cầm tay lái căng thẳng, khề trắng bệch.

“Cậu cũng cảm thấy cái này không tệ sao?” Tô Tô đem cảm giác nội tâm bất an ép xuống, cười nói: “Vậy thật là trùng hợp, nếu như tớ đoán phải không sai, vừa đúng chính là Infiniti, hơn nữa hình dáng cùng cái này cũng giống như nhau.”

Ngày đó cô núp ở dưới bàn làm việc của Mộ Tư Dạ, chính tai nghe phụ tá Tiểu Cao của hắn cùng hắn nói, sau khi trở về, cô liền lên mạng tìm hiểu cái xe này, cho nên lúc nhìn thấy chiếc xe này của Bạch Nhạc, cô mới có một loại cảm giác kỳ quái.

“Không thể nào? Thật trùng hợp như thế sao?” Lô Nguyệt Nguyệt nghe vậy, thiếu chút nữa trợn to hai mắt. Cái thế giới này cũng quá nhỏ, trùng hợp cũng quá nhiều đi?

Tô Tô nhìn những tòa nhà lùi ngược về phía sau ngoài cửa sổ, cười nhạt, “Đúng vậy a, có lẽ là trùng hợp cùng chỗ này! Đúng rồi, người tặng xe cho Bạch tiểu thư, ở nơi nào làm việc vậy?” Công ty Mộ Tư Dạ ở phía trước, cô đang phân vân có nên đi lên hay không cho hẳn một kính hi. Chẳng qua nếu như cô đi lên, Mộ Tư Dạ nhất định sẽ như lần trước đề cô xuống! Đường đường là phòng làm việc, lại làm loại chuyện đó vẫn có chút. Cho nên Tô Tô do dự.

Bạch Nhạc sắc mặt khẽ biến thành hơi rung động, nặn ra nụ cười, chỉ vào trước mặt tòa cao ốc văn phòng, “Là ở chỗ đó.”

“Trùng hợp như thế a! Tô Tô lão công cũng ở đây nơi đó làm việc, nói không chừng chồng cậu ấy cùng bạn trai em, có thể biết nhau đấy! Thế giới này thật là nhỏ a.” Tô Tô cũng có đề cập tới chuyện phát sinh ở lần trước cô đi Mộ tiên sinh trong phòng làm việc, làm hại cô cười đến bụng cũng đau, cho nên liền nhớ.

Vậy mà, Tô Tô sau khi nghe được Bạch Nhạc lời nói, trong lòng mới xóa sạch cảm giác bất an, lại càng thêm mãnh liệt. Làm sao lại như vậy ngẫu nhiên đây? Nếu như hỏi tên bạn trai cô, cô có thể hay không nói, cũng chính là kêu Mộ Tư Dạ đây? Tô Tô ở trong lòng cười khổ, nhưng mà cái này đùa giỡn, cô không dám mở ra, cô sợ sự thật đã thương người.

Tô Tô đang nghĩ đi tìm Mộ Tư Dạ, nhưng mà nhưng bây giờ hoàn toàn không có tâm tình, cũng là quyết định trực tiếp về nhà. Đem Tô Tô an toàn đưa về Mộ gia, Bạch Nhạc nhìn Tô Tô tinh thần có chút không tập trung, đáy mắt thoáng qua một chút tâm tình phức tạp.

“Tô tiểu thư, có thể hỏi chị một câu được không?” Giúp một tay đem túi mua hàng lấy ra từ buồng sau xe đưa cho Tô Tô, Bạch Nhạc rất nghiêm túc nhìn Tô Tô.

Tô Tô nghi ngờ nhìn cô, “Hỏi cái gì? Em hỏi đi.”

Bạch Nhạc cắn môi dưới, do dự mấy giây, sau đó ngược mắt yên lặng nhìn Tô Tô, “Chị thương anh ấy sao? Em muốn biết, chị yêu chồng của chị sao?”

Bạch Nhạc đây là. Có ý tứ gì? Mới lần đầu tiên gặp mặt người xa lạ, cô làm sao lại hỏi mình vấn đề này? Tô Tô trên đầu treo lên vấn đề to lớn.

Bạch Nhạc thấy nàng mặt ngạc nhiên, vội nói xin lỗi: “Thật xin lỗi! Em chỉ là tùy tiện hỏi một chút, hi vọng chị bỏ qua cho, nếu như chị cảm thấy làm khó.”

Tô Tô không khỏi cau mày, “Nhưng trước chị muốn hỏi? Em tại sao muốn hỏi chị vấn đề này? Em có phải hay không biết. Mộ Tư Dạ?”

“Nhạc, các cậu đang nói cái gì vậy? Dây dưa lâu như vậy.” Lô Nguyệt Nguyệt cười tiến đến hỏi, cô nhìn thấy Tô Tô cùng Nhạc vừa thấy mặt đã tán gẫu phải tốt như vậy, không khỏi cảm thấy rất là vui mừng.

Bạch Nhạc bị Tô Tô hỏi ngược lại, á khẩu không trả lời được, nghe được Lô Nguyệt Nguyệt kêu, quay đầu đối với Tô Tô nói: “Chị cứ coi em như chưa có đề cập tới vấn đề này đi! Chị đâu đang gọi em, em đi trước, tạm biệt.”

Nhìn Bạch Nhạc trốn tránh chạy vào ghế lái, rất nhanh chạy xe đi mất, Tô Tô đáy lòng bất an bóng ma, nhanh chóng lan tràn. Đột nhiên, một suy nghĩ rất lớn, ở trong đầu Tô Tô nảy ra, Bạch Nhạc cô ấy cùng Mộ Tư Dạ. Là quan hệ như thế nào? Cô ấy tại sao như vậy quan tâm, mình có yêu hay không Mộ Tư Dạ? Sau khi cho cô biết đáp án, muốn làm cái gì?

“Thiếu nữ nãi, làm sao cô một người đứng ở cửa ngoài, có lạnh hay không a?” Trương tẩu ra cửa, thấy Tô Tô chỉ ngây ngốc đứng, trời bắt đầu mưa phùn, nàng lại mờ mịt không biết.

Tô Tô bị Trương tẩu kêu tỉnh, phục hồi tinh thần lại, “Không có gì, giúp tôi đem đồ vào đi thôi.” Lạnh không? Y phục đều bị ướt, dính vào trên người, là rất lạnh. Nhưng mà tâm càng lạnh hơn, lạnh phải chìm đắm trong hầm băng.

Tô Tô mờ mịt rất lâu, mở cửa, vào phòng, sau đó vui mình ở trong ghế sofa, hoàn toàn không biết nên làm sao bây giờ, cô hai tay ôm đầu gối mà ngồi, lẳng lặng đợi, cũng không mở đèn, chẳng qua là vui mình vào trong bóng tối. Cô biết mình không nên hoài nghi Mộ Tư Dạ, nhưng mà hiểu lầm loại này ý niệm tựa như con kiến, tự phát bò vào trong đầu, mà cô, không có chút nào có thể khống chế.

Ông nội hạ lệnh nhốt bọn họ vào trong gian phòng ba ngày, bọn họ rất khá, thân mật đủ nơi, trên ghế sa lon, trên ban công, trên giường. Khắp nơi đều có hoan ái dấu vết của bọn họ lưu lại. Từ đó về sau, bọn họ vẫn trải qua cuộc sống hôn nhân hạnh phúc mỹ mãn, hẳn cũng chịu mình, yêu mình, đau mình, đem mình chiếu cố không thể coi là ít, mà mình cũng đắm chìm trong ôn nhu của hắn, làm mình cảm giác hạnh phúc giống như nàng công chúa.

Nhưng mà thực tế lại hung hăng đem mộng đẹp của cô đánh nát rồi, như vậy chẳng khác nào một đá kích. Mộ Tư Dạ, hắn. Hẳn đối với mình tốt, cũng không phải duy nhất tốt, là thế này phải không?

Tô Tô vui mặt vào trong đầu gối, không tiếng động khóc thút thít, cô muốn tìm Mộ Tư Dạ hỏi rõ ràng, nhưng mà đồng thời, cô lại thật sợ hãi biết chân tướng, cho đến giờ phút này, cô mới biết, mình rất quan tâm Mộ Tư Dạ, mình không muốn mất đi hắn.

Chẳng lẽ cô như vậy chấp nhận sao? Chuyện có phải là do cô nghĩ đến quá phức tạp như thế? Hoặc có thể tất cả chuyện này, cũng chỉ là hiểu lầm đâu? Tô Tô không cam lòng, hạnh phúc của mình giống như hạt cát trôi qua, cô không ngừng nghĩ tới các loại lý do, lừa mình dối người.

Chương 9

Không biết qua bao lâu, cầu thang lên lầu truyền đến tiếng bước chân quen thuộc, Tô Tô sau khi nghe thấy, thân thể đột nhiên chấn động. Sau đó cửa phòng được mở ra, “Tách” một tiếng bật đèn, ánh sáng chói, đem đại sảnh chiếu sáng như ban ngày, Tô Tô không thèm quan tâm, vui mừng ôm đầu gối, âm thầm khóc sùi.

Mộ Tư Dạ vốn cho là Tô Tô ngủ thiếp đi, nhưng mà đến gần vừa thấy, phát hiện cô lưng cúi xuống, liền sững người, lại nghe thấy thanh âm nức nở, hắt đột nhiên nghi ngờ.

Mộ Tư Dạ ngồi ở bên cạnh Tô Tô, ân cần vuốt tóc cô, ôn nhu hỏi: “Phát sinh chuyện gì, tại sao khóc?”

Tô Tô tiếp tục khóc, không để ý đến Mộ Tư Dạ.

Mộ Tư Dạ không có biện pháp, muốn nâng lên mặt của Tô Tô, nhưng mà tay lại bị đẩy ra, Tô Tô nghiêng đầu quay đi không nhìn hắn.

“Rốt cuộc là thế nào? Nhìn xem em khóc thành như vậy, ánh mắt cũng sưng lên giống như hạt đào, thật xấu xí nha!” Mộ Tư Dạ trên mặt cười dụ dỗ cô.

“Không có gì!” Tô Tô hừ một tiếng.

“Không có gì.” Mộ Tư Dạ cánh tay dài chụp lấy, đem Tô Tô khóa vào trong ngực, “Nghe Trương tẩu nói, em hôm nay ra cửa, có phải hay không ở bên ngoài bị người ta khi dễ? Em nói cho anh biết, anh giúp em hả giận, có được hay không?”

“Không có.” Tô Tô giận dữ trừng mắt nhìn hắn một cái.

Mộ Tư Dạ không có vì tính trẻ con của cô mà phát giận, ngược lại thở dài, “Vậy ngược lại em nói nha! Là ai khi dễ em?”

“Từ anh ra, còn có thể là ai?” Tô Tô chỉ vào hai mắt sưng đỏ, căm tức nhìn Mộ Tư Dạ. Đây là người đàn ông yêu thương và chăm sóc mình, thật phản bội mình sao? Ngay lúc chính mình không biết, trong vòm ngực hắn, thật có người phụ nữ khác sao? Chỉ cần nghĩ tới cảnh tượng như vậy, Tô Tô liền đau lòng khó có thể hô hấp.

“Anh?” Nói thế nào, chiến hỏa liền lan rộng đến trên người hắn a? Mộ Tư Dạ cực kỳ vô tội, nhẹ nhàng dụ dỗ cô: “Tô Tô, anh thật là không có làm gì, em cũng không nên tùy tiện oan uổng anh!”

“Cũng bởi vì anh thật là gì cũng không có làm, cho nên em tức giận!” Hôm nay là sinh nhật của cô, nhưng mà Mộ Tư Dạ hắn làm cái gì? Nếu như hắn thật có lòng, liền đem chìa khóa xe kia lấy ra a! Cô không quan tâm hắn đưa chính là cái gì, cô quan tâm Dạ, hắn đối với mình là tấm lòng, không hơn.

“Tô Tô, em không thể như vậy không thể nói lý.” Mộ Tư Dạ bình tĩnh dù có tốt hơn nữa, một lần có thể tiếp nhận, hết hai tới ba lần cô tình gây sự, cũng sẽ phiền nào.

“Em không thể nói lý? Vậy anh chính là khinh người quá đáng!” Tô Tô cầm khăn lau nước mắt, đưa tay trực tiếp hướng tới trước mặt hắn, “Lấy ra.”

Mộ Tư Dạ rất mờ mịt, nhìn cô lấp bắp hỏi “Cái gì?”

“Chìa khóa xe.” Tô Tô nhìn thẳng hắn, “Cái chìa khóa xe đưa cho em.”

“Chìa khóa xe?” Mộ Tư Dạ từ trong bóp tiền đem chìa khóa xe của mình đưa cho Tô Tô, mặt tràn đầy nghi ngờ, “Em không phải là không biết lái xe sao? Mà bây giờ đã tối, bên ngoài còn mưa nữa! Em muốn đi đâu?”

“Không phải là cái chìa khóa này!” Tô Tô đem chuỗi chìa khóa ném trả Mộ Tư Dạ, “Em muốn chính là chìa khóa xe, chìa khóa xe Infiniti, anh còn không hiểu sao?”

”Chìa khóa xe Infiniti? Anh lấy ở đâu ra chìa khóa xe Infiniti?” Mộ Tư Dạ linh quang chợt lóe, “Em là muốn chính mình lái xe sao? Vậy chúng ta ngày mai trực tiếp đi chọn một cái, như thế nào?”

“Mộ Tư Dạ! Cho tới bây giờ, anh vẫn còn trêu đùa tôi, như vậy chơi rất khá sao?” Tô Tô lạnh lùng gọi lên môi, nước mắt lại không tự chủ được rơi xuống, “Anh cho tới bây giờ coi tôi như đứa ngốc, làm sao anh có thể đối với tôi như vậy!”

“Em rốt cuộc đang nói cái gì? Anh cái gì cũng nghe không hiểu.” Mộ Tư Dạ rất buồn bực.

“Anh còn phủ nhận! Ngày đó ở phòng làm việc của anh, tôi chính là nghe được rất rõ ràng, phụ tá của anh đưa tôi cho an chìa khóa xe Infiniti G37S kia, anh đưa cho người nào?” Vấn đề này, lấy dũng khí, rốt cục vẫn phải hỏi ra, Tô Tô đứng cảm nhìn chăm chăm Mộ Tư Dạ, “Anh nói, anh đưa cho người nào!”

Tô Tô cơ hồ đã biết đáp án. Nhưng mà, coi như tâm lại đau, cô vẫn muốn nghe Mộ Tư Dạ chính miệng thừa nhận.

“Tô Tô, đây không phải là chuyện em nên hỏi tôi.” Mộ Tư Dạ cũng là có bức bối, bị Tô Tô chất vấn tiếp, bản tính thiếu gia của hắn quả nhiên trở dậy, hần đứng dậy, “Em bây giờ đang nổi nóng, anh không tranh cãi với em, tối nay anh ngủ phòng khách, bây giờ anh sẽ đi!”

“Mộ Tư Dạ, nói rõ ràng đã! Anh nói, chuyện gì kia mới là tôi nên hỏi? Anh cảm thấy cái gì mới là chuyện tôi nên hỏi?” Tô Tô xông tới kéo Mộ Tư Dạ, cầm hận nhìn chăm chăm hắn, “Anh nói a!”

Mộ Tư Dạ hướng nàng gầm nhẹ: “Tô Tô! Em tốt nhất bây giờ lập tức cầm miệng cho anh, anh không muốn với em gây gỗ!” Vì sao cô không thấy được, mình đã rất khắc chế rồi, hắn rất sợ tính khí mình bộc phát, không khống chế được, sẽ thương tổn đến cô.

Tô Tô một bên vừa khóc vừa nói: “Anh cho rằng tôi muốn cùng anh gây gỗ sao? Nếu như không phải là anh lừa gạt tôi, nếu như không phải là anh phản bội tôi, tôi sẽ ở nơi này cãi nhau với anh sao?”

“Em đơn giản không thể nói lý!” Mộ Tư Dạ đem mình nặng nề ngã xuống trên ghế sa lon, tức giận quay đầu đi.

”Vậy ngược lại anh nói có lý chút xem, chìa khóa xe kia đi đâu? Đưa cho người nào? Là Bạch Nhạc sao?” Tô Tô cắn răng nghiêng lợi đem “Bạch Nhạc” hai chữ, từ trong kẽ răng nói ra ngoài. Bạch Nhạc, cái tên này tựa như nặng ngàn cân, ép tới nỗi cô thiếu chút nữa thở không thông.

“Làm sao em biết?” Mộ Tư Dạ mặt tràn đầy nghi ngờ, đó là hắn và Nhạc bí mật nhỏ, chỉ có ba người biết chuyện này.

“Quả nhiên. Quả nhiên là cô ta!” Tô Tô chỉ vào Mộ Tư Dạ, giọng cầm hận nói: “Thì ra là không phải là tôi suy nghĩ quá nhiều, mà là các người quá mức vô sỉ! Mộ Tư Dạ, làm sao anh có thể đối với tôi như vậy!”

Mộ Tư Dạ bị người ta vô tình gán tội vô cùng tức giận, “Anh đã thế nào đối với em rồi? Anh đối với em tốt như vậy, em còn có cái gì không hài lòng?”

Tô Tô hướng hắn tê tâm liệt phế gầm nhẹ: “Anh ở đây bên ngoài bao gái chính là rất tốt với tôi sao? Vậy nếu là đối với ta không tốt? Có phải hay không trực tiếp liền ôm hài tử tới cửa?”

“Bốp!” Mộ Tư Dạ bị những lời này chọc cho giận khiến lý trí hoàn toàn không có, hắn tát mạnh một cái tát vào trên má trái khuôn mặt Tô Tô, cái gì ở bên ngoài bao gái? Tô Tô tại sao có thể nói khó nghe như vậy! Ở trong mắt cô, mình coi là cái gì? Mộ Tư Dạ thờ phỉ phò nhìn chăm chăm Tô Tô.

“Anh đánh tôi?” Tô Tô bị đánh ngã trên mặt đất, tóc tai bù xù rất là chật vật, cô chậm rãi đứng lên, tuyệt vọng nhìn Mộ Tư Dạ, “Anh cư nhiên đánh tôi?” Mộ Tư Dạ. Hắn cư nhiên đánh cô, vì người đàn bà khác, hắn cư nhiên xuống tay nặng như vậy. Tô Tô thương tâm muốn chết, đau đến tê tâm liệt phế.

“Anh.” Mộ Tư Dạ mới ra tay liền hối hận, nhưng mà Tô Tô mới vừa rồi nói phải quá mức, là cô có lỗi trước, cho nên hắn kiên quyết không xin lỗi!

“Mộ Tư Dạ, làm sao anh có thể như vậy.” Tô Tô khóc đến bị thương muốn chết, “Tôi cho là, chiếc xe kia là anh đưa cho tôi. Tôi ngày mong đợi, hàng đêm nhớ tới, tôi thậm chí còn bỏ tiền học lái xe, nhưng mà anh lại nói cho tôi biết, chiếc xe kia, không phải là đưa cho tôi, mà là đưa cho người đàn bà khác. Mộ Tư Dạ, hôm nay là sinh nhật của tôi, đây chính là quà sinh nhật anh đưa tôi?”

“Tô Tô, anh.” Mộ Tư Dạ đáy mắt toát ra một tia áy náy, nhưng mà hắn không biết nên bắt đầu giải thích từ đâu, chuyện này phát sinh phải quá mức đột nhiên, hắn một chút tâm tư chuẩn bị cũng không có. Bất quá Tô Tô mới vừa nói cái gì? Cô ấy nói, hôm nay là sinh nhật của cô ấy?

Trời ạ! Hắn luôn miệng nói yêu cô, nhưng thậm chí ngay cả sinh nhật của cô cũng đều quên, thật là đáng chết! Mộ Tư Dạ cả trái tim cũng muốn thoát lên, nhưng theo bản năng nói không ra ba chữ kia.

Mà Tô Tô một khắc, cũng không thềm nhìn hắn, trực tiếp xông ra ngoài, hung hăng đem Mộ Tư Dạ đung qua một bên.

“Tô Tô!” Thấy Tô Tô chạy trốn không thấy người, Mộ Tư Dạ lúc này mới đột nhiên bừng tỉnh, vội vàng lao xuống lầu đuổi theo Tô Tô.

Mưa bên ngoài càng rơi xuống càng lớn, tiếng mưa rơi như mảnh vỡ thủy tinh không ngừng rơi, Mộ gia cửa lớn mở toang, trên đường phố rộng lớn bên ngoài, lại không thấy thân ảnh của Tô Tô.

“Dạ, người rốt cuộc làm cái gì với Tô Tô? Nó tại sao lại khóc, chạy ra ngoài, mặt còn sưng lên nửa bên?” Mộ lão gia từ kéo lấy Mộ Tư Dạ ống tay áo, tức giận nhìn hắn, “Chuyện như vậy người cũng làm được?”

“Ông nội, trong này có chút hiểu lầm, nhất thời, cháu khó nói rõ ràng được. Ông trước buông cháu ra, cháu hiện tại lái xe đi ra ngoài tìm, trước đem Tô Tô tìm trở về hãy nói!” Mộ Tư Dạ lo lắng nhìn chung quanh, tuy nhiên hắn vẫn không có thấy thân ảnh của Tô Tô.

“Được! Nếu như Tô Tô có xảy ra chuyện gì, ta hỏi tội người!” Mộ lão gia từ cầm cây trượng chọc chọc bắp chân Mộ Tư Dạ, “Còn lo lắng cái gì? Mau

đuôi theo a!”

Ông nội đối với Tô Tô, có thể so với hần tốt hơn rất nhiều! Có lúc hần thậm chí cũng hoài nghi, Tô Tô mới là cháu gái của ông nội. Mộ Tư Dạ không kịp oán trách tiếp, liền đội mưa chạy vào nhà để xe, chui vào ghế lái, đạp chân ga, nhả thời xe như tiễn rời cung, cấp tốc phóng đi.

Trời mưa rất lớn, trên đường thưa thớt không có mấy người đi đường, Mộ Tư Dạ bật đèn xe, tốc độ chậm chậm, cẩn thận quan sát bốn phía mặt đường, hy vọng có thể thấy thân ảnh của Tô Tô

Hon nửa đêm, cứ như vậy chạy đi, thứ gì cũng không cầm, ngay cả cái ô cũng không mang, cô làm sao lại như vậy bướng bỉnh? Chẳng lẽ cô không biết, mình sẽ rất lo lắng cho cô sao? Mộ Tư Dạ trong miệng tràn đầy khổ sở, hần không thể hung hăng cho mình một quyền, một cước sau long tràn đầy lo lắng, “Hon nửa đêm, em có thể đi được nơi nào đây?”

Ở đây nhà phụ cận trên đường, hết vòng này lại thêm vòng khác, Mộ Tư Dạ vẫn không có tìm được Tô Tô, hần ảo não thiếu chút nữa nhéo tóc. Nếu như mới vừa rồi hần phản ứng nhanh hơn, cánh tay dài kéo lại là có thể nhốt chặt cô, nhưng mà hần cứ nhiên trở mặt để cho Tô Tô chạy! Nếu như Tô Tô xảy ra chuyện gì, hần thật không biết nên làm cái gì bây giờ mới phải.

Mộ Tư Dạ vô số lần gọi điện thoại về nhà, nhưng mà mỗi lần Trương tẩu đều trả lời là: “Thiếu phu nhân vẫn chưa về!”

Vẫn chưa về, cô rốt cuộc ở nơi nào? Mộ Tư Dạ ở trên đường lái xe, giống như con ruồi không đầu ở khắp nơi bay loạn (Nee: eo~ pó tay với kiểu so sánh này của Hề tỷ =.=!) , hần đánh cuộc chính là vận khí của mình. Nhưng mà hôm nay, vận khí của hần tựa hồ không tốt lắm, ước chừng tìm ba giờ , như cũ không thu hoạch được gì.

About these ads Tô Tô sau khi cực kì bị thương chạy ra khỏi nhà, ngoài trời mưa to xối xả khiến cả người ướt đẫm, cô vừa lạnh, lại đói, vừa thương tâm, cô cảm giác lòng mình đau đến nỗi cơ hồ muốn chết đi. Đã kích như vậy, cô không chịu nổi! Đây là sau khi cô phát hiện ra, mình đã yêu hần, yêu hần thật sâu, cho nên mới có thể sợ hần ở bên ngoài làm như vậy, mới có thể tức giận như vậy, mới có thể nghĩ muốn điên lên như vậy.

Cô một mình ôm thân thể, đứng ở trước cửa giáo đường, nghe bên trong truyền ra tiếng chuông, nhìn trên đường có đôi có cặp tình nhân, nước mắt lại không kiềm chế được, chảy không ngừng. Tô Tô giờ phút này ảo não như cá sắp chết, cô mới vừa rồi nhất thời xúc động liền chạy ra ngoài, điện thoại di động, tiền, thẻ tín dụng. Một cái cũng không mang theo, những ngày kế tiếp nên làm thế nào bây giờ? Tô Tô tìm khắp người, chỉ tìm thấy trong túi quần một đồng tiền xu.

Nơi này có một trạm xe buýt, cũng có điện thoại công cộng. Chỉ có một đồng tiền xu, cô nên lựa chọn thế nào đây? Nếu như trở lại nhà ba mẹ, nhất định rất nhanh sẽ bị Mộ Tư Dạ tìm được, mà hiện tại người cô không muốn thấy nhất, chính là hần! Trừ nhà cha mẹ ra, cô còn có thể hoàn toàn tin nhiệm người nào?

Tô Tô đột nhiên nhớ tới bằng hữu tốt nhất của mình, Lô Nguyệt Nguyệt. Mặc dù Lô Nguyệt Nguyệt cùng Bạch Nhạc là thân thích, nhưng mà Bạch Nhạc chẳng qua là em họ của Lăng Thiệu, cũng không phải là em họ của Lô Nguyệt Nguyệt, cô cũng không tin, tình bạn nhiều năm như vậy , đâu không được Bạch Nhạc họ hàng xa như vậy!

Tô Tô đánh một cuộc điện thoại cho Lô Nguyệt Nguyệt, Lô Nguyệt Nguyệt không biết đang bận cái gì, qua thật lâu mới tiếp máy, còn mang theo âm thanh cực kì gọi cảm: “Alo.”

Tô Tô mang theo nước nở: “Nguyệt Nguyệt, là tớ.”

“Tô Tô?” Nghe được Tô Tô thanh âm nhện ngào, Lô Nguyệt Nguyệt đem đẩy ra Lăng Thiệu đang chôn ở trên người mình khắp nơi găm cần, ngồi dậy ân cần nói: “Tô Tô, cậu làm sao vậy, tại sao khóc?”

Tô Tô nghĩ, một đồng tiền xu không thể nói quá lâu, liền một hơi nói xong: “Nguyệt Nguyệt, tớ rời nhà đi ra ngoài! Bây giờ đang ở cửa giáo đường mà chúng ta thường hay tới, cậu tới đón tớ đi! Bây giờ người mà tớ có thể tìm, cũng chỉ có cậu.” Tô Tô vừa nói xong những lời này, trong điện thoại truyền ra một hồi thanh âm “Đồ...đồ...”, màn hình hiển thị, tiền xu của cô đã dùng xong. Tô Tô chán nản trượt xuống trên mặt đất, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh đến phát run.

“Tô Tô. Tô Tô?” Lô Nguyệt Nguyệt lo lắng để điện thoại xuống, đứng dậy mặc quần áo, vừa mặc, vừa hướng Lăng Thiệu nói xin lỗi: “Lăng Thiệu, thật xin lỗi, Tô Tô giống như đã xảy ra chuyện! Em phải lập tức qua đó một chuyến, không phải vậy. Anh trước ngủ đi”

Chưa thỏa mãn dục vọng , Lăng Thiệu bộ mặt khó chịu, kéo Lô Nguyệt Nguyệt qua ôm vào trong ngực, “Không cho đi.”

Lô Nguyệt Nguyệt thấy Lăng Thiệu lộ ra bộ dạng trẻ con như vậy , không khỏi bật cười, cúi đầu cảm mặt Lăng Thiệu, hôn sâu một cái, “Lăng Thiệu, anh cũng đừng trẻ con như thế ! Tô Tô là bằng hữu tốt nhất của em, cô ấy hiện tại rời nhà trốn đi, còn khóc rất thương tâm, em thật sự vô cùng lo lắng cho cô ấy.”

Lăng Thiệu cũng không phải là người đàn ông keo kiệt, ôm lấy Lô Nguyệt Nguyệt hôn nồng nhiệt hồi lâu, mới không nỡ buông cô ra, thanh âm rất là bắt đầu: “Anh đưa em đi.” Ban đêm không an toàn, cho dù có tài xế ở đây, hần cũng không yên tâm, không bằng tự mình chở cô đi sẽ tương đối an tâm.

“Ừ!” Lô Nguyệt Nguyệt tiến tới, khôn lên trán hần, hơn nữa ân cần phục vụ hần mặc quần áo, thắt dây giày.

Ở trên xe, Lô Nguyệt Nguyệt đánh vô số lần điện thoại, gửi vài phong tin ngắn, nhưng mà Tô Tô vẫn không phản hồi lại chút nào, điều này làm cho Lô Nguyệt Nguyệt càng thêm lo lắng.

Khi Lăng Thiệu mang theo Lô Nguyệt Nguyệt đi ô tô đến giáo đường, Tô Tô đang đông lạnh co rúc thành một cuộn tròn, núp ở góc tường run lẩy bẩy. Lô Nguyệt Nguyệt vừa nhìn thấy bộ dạng chật vật của cô, đau lòng vô cùng, hốc mắt cũng nhanh đỏ lên, vội vàng tiến lên đem cô ôm chặt lấy, “Tô Tô, cậu làm sao vậy? Thế nào lại khóc thành như vậy?”

Tô Tô không lên tiếng, cô cả người dường như đông cứng, chỉ có thể phát run. Lô Nguyệt Nguyệt không thể làm gì khác hơn là đón cô vào trong xe, trong xe thổi ra khí ấm, qua mấy phút, Tô Tô mới bình thường lại.

Lô Nguyệt Nguyệt vừa cầm khăn long sọc sẽ lau tóc cho cô, vừa ân cần hỏi: “Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Buổi chiều khi chúng ta tách ra, không phải là còn rất tốt sao? Thế nào lập tức liền trở nên chật vật như vậy? Hơn nữa, cậu mới vừa nói, cậu rời nhà trốn đi?”

Tô Tô thật thấp đáp một tiếng, nhìn về phía Lăng Thiệu, một câu đều không nói.

“Tô Tô, cậu cái bộ dạng này, muốn tớ thế nào giúp cậu? Dù gì cậu cũng phải đem nguyên nhân hậu quả nói rõ ràng cho tớ biết chứ!” Lô Nguyệt Nguyệt gấp đến độ thiếu chút nữa giơ chân, tên ngu ngốc Tô Tô này! Bình thường thoát nhìn hoạt bát, làm sao lại đem mình làm thành thê thảm như vậy? Nhìn đau lòng muốn chết.

“Bạch Nhạc.” Tô Tô từ trong kẽ răng nặn ra mấy chữ, “Mộ Tư Dạ cùng Bạch Nhạc hai người bọn họ.”

Không khí yên lặng, truyền đến âm thanh phanh xe khẩn cấp, Lăng Thiệu dừng xe ở ven đường, lạnh lùng nhìn chằm chằm Tô Tô, “Cô nói cái gì? Liên quan chuyện gì tới Nhạc?”

Tô Tô vốn là rất sợ Lăng Thiệu, nhưng mà giờ phút này nàng bất chấp giá nào! Nàng không sợ hãi chút nào ngênh đón nhìn lại hắn “Em họ Bạch Nhạc của anh, cùng Mộ Tư Dạ chồng tôi, hai người bọn họ có quan hệ!”

Lăng Thiệu rất dứt khoát, “Chúng có.” Không có chúng có, hết thảy không bàn nữa! Bạch Nhạc là em họ duy nhất của hắn, mặc dù bọn họ cũng không thường xuyên liên lạc, nhưng hắn cũng rất thương em họ khéo léo này.

Lô Nguyệt Nguyệt bắt lấy tay Lăng Thiệu, trừng mắt liếc hắn một cái.

Tô Tô tùy ý lau nước mắt, nhìn về phía Lô Nguyệt Nguyệt, “Nguyệt Nguyệt, buổi chiều chúng ta ngồi xe InfinitiG37S kia không phải là trùng hợp, bạn trai Bạch Nhạc cùng Mộ Tư Dạ, đi làm cùng tòa nhà văn phòng, cũng không phải là trùng hợp. Tớ đã hỏi rồi, chiếc xe của Bạch Nhạc kia, chính là Mộ Tư Dạ đưa.”

“Cái gì?” Lô Nguyệt Nguyệt nghe vậy, đầu óc trống rỗng, nhất thời trợn mắt há hốc mồm. Đây. Không phải là thật chứ? Nếu thật là như vậy, Nhạc cô ấy.

Tô Tô nhấn nhò nói: “Bạch Nhạc thừa nhận chiếc xe kia là bạn trai cô đưa, mà Mộ Tư Dạ thừa nhận hắn tặng InfinitiG37S cho Bạch Nhạc, các cậu nói, bọn họ là quan hệ thế nào?”

“Coi như xe kia là Mộ tiên sinh đưa, điều này cũng cũng không đại biểu hai người bọn họ.”

“Nguyệt Nguyệt, cậu cảm thấy người bình thường quan hệ, sẽ tùy tiện đưa tặng một chiếc xe sao? Tớ nhiều lần thuyết phục mình, hai người bọn họ không có quan hệ, bọn họ chỉ là bằng hữu bình thường, nhưng mà tớ ngay cả mình cũng thôi miên không được!” Tô Tô vui mặt ở lòng bàn tay, khóc đến rất thê thảm.

Lô Nguyệt Nguyệt đau lòng ôm Tô Tô, “Vậy cậu bây giờ định làm như thế nào? Cứ như vậy rời nhà trốn đi, không trở về sao?”

Tô Tô nước mắt giống như nước chảy tuôn ra, thế nào cũng dừng lại không được, cô hai tay che mặt, khóc đến cực kỳ bi thương, “Tớ không biết, tớ thật sự là không biết. Nhưng mà điều duy nhất có thể xác định chính là, tớ không muốn bị Mộ Tư Dạ tìm được, tớ không muốn gặp hắn!”

Lô Nguyệt Nguyệt ôm chặt lấy Tô Tô, “Được được được, không bị hắn tìm được, không thấy hắn, cậu bình tĩnh một chút, không có chuyện gì, ừ?”

“Nguyệt Nguyệt, cậu nói tớ nên làm cái gì bây giờ? Tớ về sau nên làm cái gì bây giờ.” Tô Tô vui vào trong ngực Lô Nguyệt Nguyệt, ôm cô thất thanh khóc rống.

“Chuyện này còn không có khẳng định được, nói không chừng còn có cái gì hiểu lầm! Nếu bộ dạng không tốt như vậy, cậu trước đến ở nhà tớ, sau đó chúng ta tìm Nhạc.”

“Không muốn! Tớ không muốn gặp lại cô ta!” Tô Tô quả quyết tuyệt, lúc xế chiều, cô ta hỏi mình vấn đề kia, liền chứng minh cô ta có nhận biết mình, nếu nhận biết mình, rồi lại dám ở trong xe nói như vậy, không phải là kì lạ chính là ra uy với cô. Cô không muốn gặp Bạch Nhạc, cô ghét cô ta!

“Được được được. Không thấy cũng không nhìn, cậu không nên kích động, không nên kích động.” Lô Nguyệt Nguyệt hòa theo ý Tô Tô, cô an ủi xong Tô Tô, liền chuyển sang Lăng Thiệu, “Chúng ta lần trước đi biệt thự, không phải ở giữa sườn núi trước mặt sao? Nếu không, chúng ta đưa Tô Tô đi đâu tạm thời ở một chút, như thế nào?”

“Xem thử ý của Tô Tô.” Lăng Thiệu ánh mắt bén nhọn nhìn chằm chằm đường phía trước, thanh âm lãnh đạm.

Trong núi rất yên tĩnh, là nơi tĩnh dưỡng tốt, rất thích hợp cho tâm tình kích động của Tô Tô như bây giờ, hơn nữa biệt thự lưng chừng núi của bọn họ mặc dù rất ít tới, nhưng mà thường ngày đều có người xử lý, dọn dẹp rất sạch sẽ, tùy lúc cũng có thể vào ở.

Sau khi đem Tô Tô đưa tới, Lô Nguyệt Nguyệt đáng thương nhìn Lăng Thiệu, nài nỉ hần có thể đáp ứng để cho cô lưu lại bởi Tô Tô một đêm. Nhưng mà Lăng Thiệu chưa thỏa mãn dục vọng nên không nói hai lời, trực tiếp đem Lô Nguyệt Nguyệt nhét vào ghế lái phụ, khởi động xe, đi mất. (Nee: tự dưng ta có hứng vs Thiệu ca quá :’>, không biết có bộ truyện về cặp đôi Thiệu-Nguyệt không nhỉ?)

Tô Tô buồn bực cúi đầu, Lô Nguyệt Nguyệt là bằng hữu của cô, nhưng cũng là lão bà của Lăng Thiệu, cô cũng không thể chiếm đoạt lão bà của người khác một đêm được.

Mộ Tư Dạ ủ rũ cúi đầu về đến nhà, thấy phòng trống trải, hần buồn bã ngồi vào trên ghế sa lon, vùi mặt vào lòng bàn tay. Tô Tô rốt cuộc đi nơi nào? Mộ Tư Dạ lòng nín lại thật chặt bị tâm tình bất an bao phủ.

Cho đến giờ phút này, hần mới có thời gian, đem chuyện vừa mới phát sinh từ từ suy nghĩ kỹ càng. Tô Tô cho là xe đưa cô làm quà sinh nhật, lại bị đưa cho Bạch Nhạc, cô vì vậy tức giận ghen tuông mà mất đi lý trí, điều này cũng không khó hiểu. Nhưng mà mình lại làm cái gì? Không những không giải thích rõ ràng, còn nặng nề tát cô một cái.

Nhớ tới Tô Tô ánh mắt tuyệt vọng lúc rời đi, Mộ Tư Dạ lòng phảng phất như bị đánh một quyền nặng nề, trái tim vừa lo sợ, lại buồn bực đau, hần không tự chủ được nắm chặt quả đấm. Không được, hần không thể để mặc cho Tô Tô một mình, ở đêm khuya đầu đường đi loạn! Vậy quá nguy hiểm. Mộ Tư Dạ nghĩ lại, Tô Tô có thể hay không về nhà mẹ đẻ đi? Ai, hần thế nào dần như vậy, cũng hồ đồ, ngay cả cái này cũng không nghĩ đến.

Nhưng mà. số điện thoại nhà mẹ Tô Tô, là bao nhiêu? Mộ Tư Dạ từ trong điện thoại tra xét nửa ngày mới phát hiện, mình căn bản không có lưu lại! Muốn trực tiếp lái xe đi, lại phát hiện mình không biết đường. Mộ Tư Dạ ảo não vỗ vỗ đầu óc của mình, trong lòng gấp đến độ không xong rồi. (Nee: chồng tốt chưa, con rể tốt chưa kia =,=!)

Lúc nào thì bắt đầu, Tô Tô đã chiếm đóng ở trong lòng của hần, ngay cả chính hần cũng không biết, vừa mới bắt đầu hần quả thật nhận định, cô là người bầu bạn cùng hần, thân thể thích hợp như vậy, mà cô thỉnh thoảng có một chút mờ ám, lại vừa linh động khá ái như vậy, hần chỉ cảm thấy mỗi lần vừa nhìn thấy cô, bất luận có cái gì phiền não, liền trong nháy mắt cũng tan biến.

Hôm nay, không thấy Tô Tô, nội tâm của hần không biết đau khổ đến cỡ nào! Cô nàng này, thì ra là ở trong lòng của hần, đã đoạt lấy địa vị trọng yếu như vậy. Hần bây giờ, không biết nên đi nơi nào tìm cô mới phải đây, hần ngay cả chút đầu mối cũng không có, căn bản là không thể nào tìm được.

Mộ Tư Dạ vốn là muốn đi xuống lầu hỏi gia gia, lúc xoay người, ánh mắt của hần rơi vào trên túi xách của Tô Tô. Tô Tô cái này dần nha đầu, chạy trốn gấp như vậy, thứ gì cũng đều không mang, nếu như bên người cô mang theo điện thoại di động, tìm cô liền dễ dàng hơn! Mộ Tư Dạ thờ dài.

Điện thoại di động? Trong đầu mới vừa thoáng qua bốn chữ “Điện thoại di động”, Mộ Tư Dạ chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, rộng mở hào quang, Tô Tô không mang điện thoại di động, đây chẳng phải là nói, điện thoại di động vẫn còn ở trong trong túi xách của nàng?

Mộ Tư Dạ tâm tình phấn chấn, thật đúng là từ trong túi xách Tô Tô, lấy ra điện thoại di động của cô, bên trong có mấy cuộc gọi nhờ của bạn bè, còn có mấy cái tin nhắn. Mộ Tư Dạ không để ý tới nhiều như vậy, trực tiếp mở ra danh bạ, một cuộc điện thoại đánh tới nhà cha mẹ vợ, nhưng mà mẹ Tô Tô đang mơ màng ngái ngủ sau khi nói Tô Tô không có về nhà, ngược lại lo lắng hỏi đã xảy ra chuyện gì.

“Không có chuyện gì lớn, quấy rầy mẹ, mẹ tiếp tục ngủ đi!” Vì không để cho lão nhân gia lo lắng, Mộ Tư Dạ cũng không có nói ra chuyện mình và Tô Tô cãi nhau, càng không có nói Tô Tô rời nhà trốn đi.

Sau khi cúp điện thoại, Mộ Tư Dạ cầm điện thoại di động, chuẩn bị đánh máy hỏi bằng hữu của Tô Tô, nhưng mà, nhìn thấy mấy cuộc gọi nhờ và tin nhắn kia, Mộ Tư Dạ không do dự liền mở ra, đều đến từ một người tên là “Nguyệt Nguyệt”.

Mộ Tư Dạ tò mò mở ra tin nhắn, sau khi nhìn nội dung, sắc mặt đại biến.

[Điện thoại di động của cậu có phải hay không hết pin? Gọi tới cho cậu thế nào cũng đều không nhận vậy?]

[Cậu ngoan ngoãn đợi tại nơi đó, đừng đi lung tung! Tớ cùng Lăng Thiệu lập tức liền qua đó tìm cậu.]

[Cậu ở giáo đường cửa trước hay cửa sau? Nhìn thế nào cũng không tìm thấy cậu a? Nhanh lên một chút gọi điện trả lời!]

[Tớ thấy cậu rồi, lập tức tới ngay!]

Mộ Tư Dạ xem đồng hồ, tám giờ tối, chính là thời gian sau khi Tô Tô rời nhà, hần lái xe ở trên đường điên cuồng tìm! Tô Tô. Tô Tô nhất định là bị người tên là “Nguyệt Nguyệt” đón đi! Mộ Tư Dạ trong lòng một hồi kích động, nhấn phím gọi, trực tiếp gọi lại, điện thoại di động lại truyền đến thanh âm nhắc nhở: “Xin lỗi, số máy quý khách gọi, hiện tại đang khóa máy.”

Hiện tại đã đến gần rạng sáng rồi, người bình thường cũng sẽ tắt máy ngủ, nhưng mà Mộ Tư Dạ không buông tha, hần vội vã muốn biết tin tức của Tô Tô, cho nên một lần lại một lần nữa gọi, nhưng mà đối phương vẫn như cũ tắt máy, không có bất kỳ dư âm hồi đáp.

Chương 10

Nắng ban mai màu vàng, nhẹ nhàng chiếu vào tòa biệt thự cao cấp, xuyên thấu qua rèm cửa không kéo lên rũ xuống sát đất, chiếu xuống tới Mộ Tư Dạ trên ghế sa lon, hắt mặc quần áo mà ngủ, trên mặt tràn đầy sự mệt mỏi.

Đột nhiên, điện thoại di động truyền tới một hồi tiếng chuông xa lạ, đem Mộ Tư Dạ từ trong giấc mộng thức tỉnh, hắt vừa nhìn, là điện thoại của Tô Tô, kích động lấy tới xem, quả nhiên là “Nguyệt Nguyệt” điện tới!

“Tô Tô, cậu không phải nói không mang điện thoại di động sao? Thế nào lại hơn nửa đêm đánh cho tớ mấy trăm cuộc điện thoại? Chỗ của cậu có phải hay không đã xảy ra chuyện gì?” Lô Nguyệt Nguyệt bị tràn ngập những cuộc gọi nhờ làm cho hoảng sợ. Cho là Tô Tô đã xảy ra chuyện gì, trực tiếp gọi lại một cuộc điện thoại.

“Alô, xin chào, tôi là Mộ Tư Dạ.”

“Cái gì? Anh là. Mộ Tư Dạ?” Lô Nguyệt Nguyệt biết Mộ Tư Dạ, bởi vì Tô Tô không chỉ một lần ở trước mặt cô nói, Mộ Tư Dạ như vậy, Mộ Tư Dạ như vậy.

“Mời nói cho tôi biết, Tô Tô ở nơi nào!” Thanh âm Mộ Tư Dạ dẫn theo một tia vô cùng lo lắng.

Lô Nguyệt Nguyệt nhớ tới tối hôm qua Tô Tô khóc đến thương tâm muốn chết, đáng về chặt vật, biết Tô Tô nhiều năm như vậy, cô còn chưa từng thấy qua, vì hạnh phúc của Tô Tô, Lô Nguyệt Nguyệt lạnh lùng nói câu: “Chúng ta gặp mặt đi!” Cô nhất định phải hiểu rõ chuyện giữa Mộ Tư Dạ cùng Bạch Nhạc, sau đó cô mới có thể suy tính, có nên hay không đem chỗ ở hiện tại của Tô Tô nói cho hắt biết.

Lăng Thiệu không vui nhìn Lô Nguyệt Nguyệt một cái, “Ồ trong điện thoại nói không tốt sao? Tại sao nhất định phải đi gặp hắt?” Vợ của mình, một mình gặp một người đàn ông, Lăng Thiệu không khỏi có chút bất mãn.

Lô Nguyệt Nguyệt kéo tay Lăng Thiệu, không khỏi cười nói: “Anh đừng ăn dấm lung tung nữa! Hắt hơn nửa đêm, đánh gần trăm cuộc điện thoại, chứng minh hắt đối với Tô Tô rất đề ý! Bất quá, vì Tô Tô nửa đời sau hạnh phúc, thân là bạn tốt, em cần thiết xem một chút thành ý của Mộ Tư Dạ”.

“Em nhiều chuyện quá!” Lăng Thiệu lườm cô một cái, thấy Lô Nguyệt Nguyệt chu cái miệng nhỏ nhắn không thể không giơ tay đầu hàng, “Anh cùng em đi.”

“Được!” Lô Nguyệt Nguyệt miệng liền đáp ứng.

Mộ Tư Dạ cùng Lô Nguyệt Nguyệt hẹn gặp mặt ở quán cà phê, khi Lô Nguyệt Nguyệt cùng với Lăng Thiệu tiến vào, Mộ Tư Dạ đã đợi từ lâu, hắt thấy Lô Nguyệt Nguyệt, chụp xuống chính là một câu nói: “Tô Tô ở nơi nào?”

Lăng Thiệu không thích người khác dùng giọng điệu này cùng Lô Nguyệt Nguyệt nói chuyện, sắc mặt liền không tốt. Mà Lô Nguyệt Nguyệt quan sát hắt từ trên xuống dưới. Mặc dù Tô Tô có nói qua hình dạng của Mộ Tư Dạ, nhưng mà rốt cuộc không thể so với người thực, từ ngoại hình mà nói, Mộ Tư Dạ cùng Lăng Thiệu chẳng phân biệt được sắc thu. (ý nói “nhân sắc” hai anh không ai thua ai=]]~)

“Anh chính là Mộ tiên sinh?”

“Là tôi, mời nói cho tôi biết, Tô Tô ở nơi nào.” Mộ Tư Dạ khẩn thiết nhìn cô.

Lô Nguyệt Nguyệt lạnh giọng nói: “Không gạt anh, tôi quả thật biết Tô Tô ở nơi nào, bất quá, cô ấy không chịu gặp anh, hơn nữa cô ấy nói, cô ấy hận anh.”

“Cô ấy hận tôi? Tô Tô nói hận tôi?” Trái tim Mộ Tư Dạ bị giáng một đòn nghiêm trọng, đau đến từng trận co quắp, hắt ngẩng đầu nhìn Lô Nguyệt Nguyệt, “Giữa tôi và cô ấy có hiểu lầm rất lớn, sau khi giải thích, cô ấy sẽ không hận tôi! Lô Nguyệt Nguyệt, Mộ Tư Dạ tôi trình trọng thỉnh cầu cô, mời nói cho tôi biết, Tô Tô ở nơi nào!”

Lô Nguyệt Nguyệt đem tách cà phê đặt xuống, “Hiểu lầm? Là dạng gì hiểu lầm, sẽ làm Tô Tô cả đêm trốn đi, chặt vật giống như cún con bị người ta vứt bỏ, núp ở cửa giáo đường run lấy bẫy? Nếu như anh nói không thỏa đáng, tôi sẽ không đem chỗ ở của Tô Tô nói cho anh biết.”

Mộ Tư Dạ biết, nếu như hôm nay không nói rõ ràng sự việc, từ miệng Lô Nguyệt Nguyệt, sẽ không lấy được tin tức của Tô Tô. Vì vậy hắt liền một năm một mười (nhánh chóng) đem chuyện tình tốt qua giải thích một lần.

Nghe xong Mộ Tư Dạ giải thích, Lô Nguyệt Nguyệt thiếu chút nữa một ngụm máu phun ra ngoài, cô cất cao giọng: “Anh cùng Bạch Nhạc, thật chỉ là hiểu lầm?”

“Đó là đương nhiên!” Mộ Tư Dạ không chút do dự.

“Nhưng là anh tặng xe cho cô ấy.” Lô Nguyệt Nguyệt tỏ vẻ không tin.

Mộ Tư Dạ cực kỳ bất đắc dĩ, “Đây chẳng qua là một hồi đánh cuộc trước kia! Bạch Nhạc là học muội của tôi, cho nên chúng ta vẫn luôn liên lạc, quan hệ không tồi, đánh cuộc này Là từ rất lâu đã nói”

“Anh thua, vì vậy phải đưa chiếc xe kia?” Lô Nguyệt Nguyệt đơn giản khó có thể tin.

“Đúng, chiếc xe kia chính là tiền đánh cuộc.” Mộ Tư Dạ rất bất đắc dĩ buông tay, “Năm đó đại học tôi cùng cô đánh cuộc.” Nhưng mà chuyện chính là đúng dịp như vậy, Tô Tô bởi vì chuyện này, hiểu lầm hần, rồi đi hần.

“Chân tướng lại là như vậy, tôi còn thiếu chút nữa cho là Bạch Nhạc. . . .” Lô Nguyệt Nguyệt vui vẻ kéo Lăng Thiệu, “Chúng ta trách lầm Bạch Nhạc rồi! Sau khi trở về muốn thật tốt nói xin lỗi cô ấy.”

Lăng Thiệu “Hừ” một tiếng, cực kì bất đắc dĩ nghĩ, hần cho tới bây giờ cũng chưa từng hoài nghi tới Bạch Nhạc, chẳng qua là Nguyệt Nguyệt vẫn đứng ở trên lập trường bạn bè tốt, cùng chung mối thù thôi!

Mộ Tư Dạ ngạc nhiên nói: “Các bạn biết Bạch Nhạc?”

“Cô ấy là em họ của Lăng Thiệu.” Lô Nguyệt Nguyệt cười giải thích, nói cũng là tự trách mình lăm mồm, ngày hôm qua khi ở trên xe, Bạch Nhạc một chữ cũng không nói, xe kia là bạn trai cô đưa, là mình Bát Quái (nhiều chuyện), tùy ý suy đoán, mới đưa tới ngày đêm đó Tô Tô bộc phát.

Bất quá, Bạch Nhạc thế nào lại không phủ nhận chứ? Còn có, tiền đánh cuộc lớn như vậy, rốt cuộc là đánh cuộc gì đây? Thấy Mộ Tư Dạ không có ý muốn nói, cô cũng liền không có hỏi. Nhưng mà, cô có thể cảm giác được, Mộ Tư Dạ là thật tâm yêu Tô Tô, điều cô hôm nay có thể làm, chính là để cho bọn họ hai người gặp mặt một lần, đem hiểu lầm giữa hai người giải trừ đi!

Cầm địa chỉ Lô Nguyệt Nguyệt đưa, Mộ Tư Dạ trực tiếp lái ô tô, biệt thự sát sườn núi, cũng không khó tìm nên Mộ Tư Dạ rất nhanh liền tìm thấy, dừng xe ở trong sân. Biệt thự này có kiến trúc theo phong cách Châu Âu, gạch men trắng ánh nhũ, cao quý ưu nhã, mặt ngoài rất là tinh xảo.

Tối hôm qua, sau khi bị Lô Nguyệt Nguyệt cùng Lăng Thiệu đưa tới, Tô Tô tắm nước nóng, vẫn ngồi yên ở phòng khách, cũng không có trở về phòng đi ngủ. Đột nhiên xuất hiện tiếng chuông cửa, đánh thức Tô Tô, cô cho là Lô Nguyệt Nguyệt tới, liền chạy đi mở cửa, trong nháy mắt đang cửa mở ra, chống lại ánh mắt của Mộ Tư Dạ.

Tô Tô vốn định trực tiếp đẩy cửa, đem Mộ Tư Dạ đuổi đi ra ngoài, nhưng mà cô chậm một bước, cửa đã bị Mộ Tư Dạ chặn lại rồi, “Tô Tô tối hôm qua thật sự là một hồi hiểu lầm, em nghe anh giải thích có được hay không?”

“Tôi không nghe! Anh tránh ra đi!” Tô Tô hiện tại vừa nhìn thấy hần, sẽ nhớ tới bộ dáng hần cùng người đàn bà khác cười nói, ánh mắt của cô đỏ lên một vòng, cô giờ phút này, là thật rất hận hần! Cô dùng sức chặn cửa, lại bị Mộ Tư Dạ đẩy vào, cô thiếu chút nữa bị ngã xuống trên đất.

“Tô Tô em làm sao vậy? Có hay không bị thương?” Mộ Tư Dạ rất khẩn trương chạy tới, đem Tô Tô ôm vào trong ngực, không đợi hần kiểm tra, Tô Tô liền chạy tránh ra hần ôm vào trong ngực, lui ra xa mười thước.

“Anh trở về! Tôi căn bản cũng không muốn gặp anh, tôi muốn một người ở chỗ này, một mình rất tốt.”

“Tô Tô, em bộ dạng như thế này! Anh sẽ không rời đi em” Mộ Tư Dạ tiến lên mấy bước, đột nhiên đưa tay kéo Tô Tô, ở thời điểm Tô Tô còn không kịp phản ứng, hần đã cúi người, ấn môi mình lên môi Tô Tô, Tô Tô giãy giụa lấy tay đánh hần, lại bị hần bắt lấy một tay đè ở sau lưng.

Tô Tô hoàn toàn không biết làm sao, chỉ có thể ô ô kháng nghị, nhưng mà Mộ Tư Dạ che lại miệng của cô, cũng không cho cô nửa phần cơ hội phản kháng, hần linh hoạt đầu lưỡi dò vào trong miệng cô, trực tiếp công thành đoạt đất, hần trêu đùa Tô Tô, còn thật ôm chặt Tô Tô, nụ hôn của hần bá đạo mà ôn nhu, hôn Tô Tô mất đi lý trí, cuối cùng, lực phản kháng của cô càng ngày càng nhỏ.

Đồng thời, tay của hần cũng bắt đầu không an phận, thừa dịp thời điểm Tô Tô ý loạn tình mê, lặng lẽ dò vào áo ngủ, Tô Tô không có mặc nội y, cho nên tay Mộ Tư Dạ, trực tiếp liền chạm đến trước ngực mềm mại của cô. Đầu ngón tay của hần trêu chọc đầu vú màu hồng thì Tô Tô vừa xấu hổ lại không có ngăn lại, muốn cự tuyệt thế nhưng khí lực không có, gấp đến độ mặt đỏ rần.

Hôn Tô Tô, Mộ Tư Dạ thiếu chút nữa khó có thể khống chế chính mình rồi, chỉ bất quá một ngày không có đụng cô, giống như cách xa một thế kỷ, giữa hai chân hần nóng bỏng dựng lên, hần thiếu chút nữa mất đi lý trí, trực tiếp làm cô! Tay của hần chậm rãi đi tới chỗ kín của cô, nhưng cũng đem lý trí của Tô Tô kéo trở lại.

“Mộ Tư Dạ, anh buông tôi ra!” Tô Tô ra sức đem Mộ Tư Dạ đẩy ra, cúi đầu dò xét mình, nửa người trên đã trần truồng rồi! Cô xấu hổ vội vàng đem áo ngủ kéo lại.

“Tô Tô.”

“Anh muốn đàn bà, đi tìm Bạch Nhạc tốt hơn, không cần trở lại phiền tôi!” Tô Tô hốc mắt ửng đỏ, muốn khóc ra, lại bị Mộ Tư Dạ ôm vào, không thể động đậy.

“Đừng oan uổng Bạch Nhạc! Giữa chúng ta, chỉ có em cùng anh, chưa từng có Bạch Nhạc! Em tại sao nhất định phải lòi cô ấy vào giữa chúng ta vậy?”
Hắn cúi xuống, gấp giọng giải thích.

“Là tôi kéo cô ta vào sao? Làm sao anh có thể như vậy? Mình đi bên ngoài làm loạn, lại đem tội danh đẩy cho tôi?”

“Tô Tô! Anh cùng Bạch Nhạc là trong sạch, bọn anh một chút quan hệ cũng không có, em tin tưởng anh, có được hay không?”

“Chúng có đặt ở trước mắt, còn trong sạch? Trong sạch cái gì?” Tô Tô trong cơn tức giận, đẩy Mộ Tur Dạ ra.

Mộ Tur Dạ cực kỳ bất đắc dĩ, hắn càng thêm gấp gấp giải thích: “Em nói chứng cứ, là chi chiếc xe kia sao? Chiếc xe kia là anh đưa cho Bạch Nhạc quả không sai.” Thấy Tô Tô mắt phun lửa giận, Mộ Tur Dạ liền nói tiếp: “Nhưng mà, đưa cô ấy xe không phải là bởi vì cô ấy là phụ nữ của anh, mà là bởi vì anh thua cược, xe kia là tiền đánh cược thua cô ấy!”

“Lại nói dối a! Khi nào mới dừng?” Tiền đánh cược? Đánh cược cái dạng gì, phải trả một chiếc xe? Mộ Tur Dạ nói dối bản lĩnh cũng quá lớn rồi!

“Tô Tô, làm sao em không tin anh vậy? Kia thật sự là tiền đánh cược.”

“Tốt lắm, anh nói, các người tại sao đánh cược, đánh cược là cái gì?” Tô Tô cười lạnh nhìn hắn.

Đây chính là điều mà Mộ Tur Dạ khó có thể giải thích, nhưng mà hắn biết, nếu như chuyện này không giải thích rõ ràng, coi như hắn và Tô Tô hòa hảo rồi, về sau giữa bọn họ vẫn có một cây gai, “Anh thừa nhận, cô ấy quả thật yêu thích anh, nhưng mà anh cho tới bây giờ chỉ coi cô ấy là học muội!”

Tô Tô vừa nghe đến Bạch Nhạc nói thích hắn, sắc mặt liền thay đổi, cô vẫn chưa có hoàn toàn từ trong kích thích đi ra, hô hấp đặc biệt nặng nề hồng hộc lên, “Mộ Tur Dạ!”

“Nhưng mà anh cho tới bây giờ vẫn chưa từng thích cô ấy” Mộ Tur Dạ vội vàng đem Tô Tô ôm thật chặt vào trong ngực, chỉ sợ cô phản kháng nữa, “Nhưng khi nhìn đến cô ấy như cũ đối với anh. Không thể chết được tâm, anh liền nói cho cô ấy biết, đời này anh cũng sẽ không kết hôn, cũng sẽ không yêu người nào, cho nên anh chỉ chấp nhận cô ấy là em gái, còn cho cô ấy cam kết, nếu như cô ấy tìm được người đàn ông mình thích, anh liền đưa cô ấy một chiếc xe. Cho nên em biết không? Cô ấy có đối tượng kết hôn rồi!” Mộ Tur Dạ thấy Tô Tô tránh ra khỏi ngực của hắn, tim của hắn thật buồn bực .

“Anh tiếp tục a!” Tô Tô hừ lạnh một tiếng.

Mộ Tur Dạ khổ sở nhìn cô, “Anh cùng cô ấy không có gì cả, cho nên.”

“Đời này cũng sẽ không kết hôn? Đời này cũng sẽ không yêu người nào?” Tô Tô cười khổ nhìn hắn, nước mắt trong suốt lướt qua trên mặt, vậy cô yêu hắn coi là cái gì?

“Cả đời này cũng sẽ không kết hôn, cũng sẽ không yêu người nào. vậy Mộ Tur Dạ, Chúng ta ly hôn đi. Có lẽ từ lúc vừa mới bắt đầu, tôi đối với anh mà nói, căn bản là dư thừa?”

“Nhưng mà sau lại.” Mộ Tur Dạ áo não cực kỳ, hắn thật là nói nhiều sai nhiều, hắn căn bản không phải là ý đồ!

“Không có nhưng nhị gì hết!” Tô Tô xoay người sang chỗ khác.

“Tô Tô em.” Mộ Tur Dạ đưa tay kéo cô, để cho cô đối mặt mình, thật chặt ôm vào trong ngực, hơi thở nóng rực phun trên mặt cô, “Xin em tin tưởng thành ý của anh!”

“Tôi sẽ không nữa tin tưởng anh.” Tô Tô nghiêng đầu.

Mộ Tur Dạ cúi người bao trùm lên môi mềm mại của cô, đầu lưỡi ẩm áp dò vào trong miệng cô, thân thể to lớn ôm cô càng chặt hơn, “Tô Tô, không cần đẩy ra anh. Anh yêu em! Anh là thật yêu em! Với em kết hôn, ta cảm thấy rất hạnh phúc.” Mộ Tur Dạ vừa hôn Tô Tô, vừa đem cây gậy kiên đỉnh nóng rực giữa hai chân, chống đỡ ở trên chỗ kín của Tô Tô, không có chần chừ mà nheo.

“Không muốn.” Tô Tô đối với giải thích của hắn bán tín bán nghi, đối với chuyện hắn và Bạch Nhạc, còn không có hoàn toàn tin tưởng, cô không cách nào dưới tình huống này, giao mình cho hắn.

“Tô Tô, anh nghĩ muốn em, điên cuồng muốn em.” Mộ Tur Dạ ánh mắt nóng bỏng như lửa cháy, chẳng biết lúc nào, y phục trên người Tô Tô đã bị Mộ Tur Dạ vạch trần, giờ phút này Tô Tô toàn thân trần truồng, da thịt tuyệt trắng nhẵn nhụi, trước ngực hai núm đỏ thắm, khiến cho Mộ Tur Dạ nhìn muốn sôi trào máu.

Mộ Tur Dạ vừa găm cán bộ ngực mềm mại của Tô Tô, vừa dùng tay, mang theo vô hạn ôn nhu, vuốt ve bụi rậm của cô, trêu chọc mùi hoa . Khi ngón tay Mộ Tur Dạ, đi tới hạch hoa của cô thì Tô Tô không nhịn được toàn thân run rẩy, giống như một dòng điện chớp qua ánh sáng, trong nháy mắt, tình dục đè nén bị Mộ Tur Dạ trêu chọc , hoàn toàn thức tỉnh.

“Tô Tô, em cũng muốn anh đi? Em nơi này cũng thừa nhận đây.” Mộ Tur Dạ từ trước ngực cô ngẩng đầu lên, hướng Tô Tô mị hoặc cười cười, Tô Tô lại nghiêng đầu không để ý tới hắn.

Mộ Tư Dạ ôm cô lên, đá cửa mà vào, đem Tô Tô đặt ở trên giường mềm mại, sau đó, hần tách ra hai chân Tô Tô, rùng rậm trong suốt mặt ong ở hoa huyết, liền xuất hiện ở trước mặt Mộ Tư Dạ.

Phấn hồng ướt át cánh hoa đỏ tươi, dụ hoặc Mộ Tư Dạ trực tiếp nằm ở chỗ kín của cô, hướng về phía hoa hạch găm cắn liếm láp, còn không ngừng dùng đầu lưỡi ở trong cánh hoa dây dưa cuốn. Như vậy trâu chọc, Tô Tô thế nào chịu được? Trong lúc nhất thời, cô chỉ cảm thấy tê dại nóng rang, cô ngheh hợp cùng thân thể, trong miệng phát ra không chế không được tiếng rên rỉ.

Cho đến khi đem chỗ kín Tô Tô găm cắn sưng đỏ, Mộ Tư Dạ mới buông cô ra, hần nhanh chóng cởi bỏ quần áo của mình, vịn cây gậy bành trượng nóng rực, đặt trên nơi thân bí của Tô Tô, ngón tay vạch ra cánh hoa, thẳng lưng đem phân thân chen lấn đi vào.

“A.” Tô Tô bị đột nhiên bị cảm giác khách lạ làm chấn kinh kêu lên thành tiếng.

“Tô Tô, chuẩn bị xong chưa?”

“Cái gì?”

“Anh muốn bắt đầu.” chỗ kín Mộ Tư Dạ gần sát bắp đùi Tô Tô, bắt đầu điên cuồng đút vào.

“A! Ủ. Ủ! Nha.” Tô Tô bị Mộ Tư Dạ động tác điên cuồng, kích thích lớn tiếng rên rỉ, cô tứ chi thon dài, vô lực xụi lơ ở trên giường, trên mặt hồng ửng, lộ ra vẻ hấp dẫn cùng quyến rũ, eo thon theo động tác của Mộ Tư Dạ, không ngừng ngheh hợp, trong miệng rên rỉ không ngừng.

Tô Tô càng ngày càng hưng phấn, hạ thân chất mật không ngừng xông ra, đem sàng đan ướt hơn phân nửa, Mộ Tư Dạ cảm giác được phía dưới buộc chặt, động càng nhanh, càng thêm ra sức, động tác càng thêm kịch liệt. Trong lúc nhất thời, bên trong phòng chỉ có thanh âm “Ba ba ba” thân thể giao hợp, cùng với nam nữ thở dốc, tiếng rên rỉ, cả phòng xuân tình bắt đầu khởi động.

Mộ Tư Dạ thật vất vả mới tìm được Tô Tô, còn cầu được sự tha thứ của cô, hần giờ phút này, dường như có rất nhiều tình lực, vì đem khát vọng tối hôm qua tất cả đều phát tiết ra ngoài, hần dường như nổi điên ở trong cơ thể Tô Tô va chạm, cho đến khi hai chân như nhũn ra, mới tạm thời buông ra Tô Tô.

Tô Tô giờ phút này toàn thân đau nhức, cô không mảnh vải che thân nằm ở trên giường, hai chân khểnh khểnh, trên mặt xuân tình phi hồng, vẫn chưa có hoàn toàn rút đi, từ mặt trên góc độ, có thể thấy mật huyết của cô, bị chất lỏng trong suốt bôi quét đến đen nhánh sáng bóng, mê người cánh hoa dựng đứng đỏ lên, nhẹ nhàng co rúc lại run rẩy, một đạo chất lỏng trắng đục, từ miệng hoa kính đỏ ửng của cô, chậm rãi chảy ra, rơi vào trên ra trải giường màu trắng.

“Tô Tô, anh yêu em” Mộ Tư Dạ nằm ở bên cạnh Tô Tô, ôm cô vào trong ngực, thanh âm êm dịu: “Chúng ta không cần cãi nhau, thật vui vẻ, hạnh phúc sống cùng nhau, được không?”

Tô Tô không có đáp ứng cũng không có phủ nhận, tối hôm qua bị hần đánh cho sưng đỏ gò má, lạng lẽ lật người đi.

“Chuyện tối ngày hôm qua, là anh không đúng.” Nhìn Tô Tô trên mặt trắng muốt, in đỏ năm ngón tay, Mộ Tư Dạ trong lòng tràn đầy áy náy nói ra, “Anh không nên động thủ. Bây giờ còn đau không?”

Thấy Tô Tô như cũ không nói lời nào, Mộ Tư Dạ cứng rắn đem cô chuyển mình sang, đem cô cả người ôm vào trong ngực, cầm tay của cô, hướng trên mặt mình đánh, “Em đánh trả lại có được hay không, chỉ cần em để ý anh!”

“Tô Tô, em biết không biết anh rất sợ mất đi em?”

“Tô Tô, em không cần không nói chuyện với anh.”

“Tô Tô, tối hôm qua em rời đi anh, anh vẫn lái xe tìm em, cơ hồ tìm suốt cả đêm, em biết anh có biết bao lo lắng cho em không? Em biết anh có bao nhiêu sợ hãi không?”

“Anh vừa lái xe, vừa nghĩ, không cần dùng được biện pháp gì, bất kể phải trả giá cao như thế nào, anh là đã chăm em, anh vĩnh viễn cũng sẽ không nể để cho em thoát khỏi ngực của anh!”

“Nhưng mà. Anh tìm khắp nơi cũng không thấy em, gấp đến độ không biết nên làm sao bây giờ, sau lại thấy tin nhắn của Lô Nguyệt Nguyệt, anh lại đánh suốt cả đêm điện thoại cho cô ấy. Tô Tô, anh là yêu em như vậy, em liền tha thứ cho anh lần thứ nhất, có được hay không?”

“Nhưng mà anh cùng Bạch Nhạc. Các người rốt cuộc là quan hệ thế nào?” Tô Tô từ trong ngực thò đầu ra, mang theo một tia ghen tức.

“Cô ấy thật chỉ là học muội của anh thôi! Anh mới vừa nói, không có nửa điểm nói dối, anh cùng cô ấy cho tới bây giờ cũng không có nửa điểm mập mờ! Trước kia sẽ không có, hiện tại cũng sẽ không có, anh đem cô ấy trở thành em gái, anh đối với ông trời thề, Tô Tô em tin anh, được không?”

Tô Tô nhớ tới, lúc ở trong xe của Bạch Nhạc, cô ta biểu tình mập mờ, trong đầu lại hiện ra, ở cửa Mộ gia thì về mặt cô ta khi hỏi, liền buồn bực thanh âm nói: “Coi như anh nói là thật, coi như cô ấy phải lập gia đình rồi, nhưng, Dạ! Cô ấy vẫn còn thích anh, về mặt cô ta khi nhắc tới anh.”

Mộ Tư Dạ dở khóc dở cười, “Tô Tô, em có thể vì anh mà ghen, anh thật cao hứng, bất quá như trước anh từng nói, lòng của anh đã bị em chiếm cứ, tràn đầy đều là em, cũng nửa không chứa nổi người khác. Nhạc đối với anh là như thế nào tình cảm, một chút cũng không trọng yếu.”

“Chỉ cần nghĩ tới lão công của em bị nữ nhân khác nhớ thương, trong lòng em cũng không thể dễ chịu hơn!”

“Tô Tô ngốc, chồng em cũng không chỉ bị mỗi Nhạc một người nhớ thương.” Mộ Tur Dạ búng mũi mũi Tô Tô.

“Anh nói cái gì? Còn có ai? Anh hãy thành thật khai ra!” Tô Tô giống đồ phụ (vợ hay ghen) một loại bắt lấy bả vai hấn ép hỏi.

“Ai bảo chồng em ưu tú như vậy? Đây là chuyện không có cách nào khác a!” Mộ Tur Dạ ôm lấy thờ phỉ phò Tô Tô, cười nói: “Bất quá, bất kể bị bao nhiêu người nhớ thương, trong lòng của anh cũng chỉ nhớ thương Tô Tô một người.”

“Này cũng tạm được!”

Sau khi hiểu lầm giải trừ, hai người lòng của trong cũng thoải mái hơn, thừa dịp không người nào quấy rầy, Mộ Tur Dạ lại lật thân áp trên người Tô Tô, vẫn làm cho tới trời gần sụp tối.

Mộ Tur Dạ hài lòng mang theo Tô Tô hư mềm vô lực, đi ô-tô trở lại Mộ gia

Tối ngày hôm qua, Mộ Tur Dạ nửa đêm điện thoại gọi tới nhà Tô Tô, sau đó Tô mẩu càng nghĩ càng thấy có chuyện không ổn, sáng sớm hôm nay gọi điện thoại cho Tô Tô, lại không có người nghe máy, cho nên hai người bọn họ liền trực tiếp tới Mộ gia một chuyến. Mộ lão gia tử cũng nghiêm túc đối với bọn họ không hề giấu giếm, liền đem sự thật một năm một mười nói rõ ràng, thuận tiện đem Mộ Tur Dạ ra mắng một bữa.

Lúc này, ba trường bối đang rất lo lắng, Mộ Tur Dạ vừa đúng lúc mang theo Tô Tô trở lại.

“Cha, mẹ, các người làm sao tới đây?” Thật lâu không có thấy cha mẹ, Tô Tô có vẻ rất vui vẻ.

“Chúng ta làm sao tới đây? Cái này phải hỏi con! Con, cái đứa nhỏ này, tại sao có thể như vậy đây? Tức giận liền rời nhà trốn đi, con để cho trường bối lo lắng rất nhiều a!” Tô mẩu nhìn thấy cô an toàn trở về, cuối cùng cũng yên tâm, nhưng mà nhớ tới mình lo lắng, bà bực đến độ thiếu chút nữa đánh đầu Tô Tô.

“Đúng vậy a, Tô Tô, coi như lại tức giận, cũng không có thể không nói một tiếng liền chạy. Coi như con không nói một tiếng chạy, cũng phải chạy về nhà tìm ba mẹ a! Con, cái đứa nhỏ này, thế nào không hiểu chuyện như vậy đây?” Tô cha liền quở trách theo.

“Cha, mẹ, gia gia, thật xin lỗi! Để cho các người lo lắng, con về sau sẽ không như vậy!” Tô Tô thấy mọi người lo lắng như vậy, trong bụng áy náy không dứt, cúi đầu nhận lỗi.

“Trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi!” Mộ lão gia tử cuối cùng cũng yên tâm, cười cười trấn an Tô Tô. Tiếp đó lại chuyển sang Mộ Tur Dạ, trợn mắt lên, “Đều là tại ngươi, tiểu tử thú này gây họa! Còn không mau hướng cha vợ, mẹ vợ người xin lỗi!”

Mộ Tur Dạ đi tới trước mặt Tô phụ, Tô mẩu, đứng tiêu chuẩn chín mươi độ cúi người chào lễ phép, giọng thành khẩn: “Cha, mẹ, để cho các người lo lắng! Đều là con không tốt, mới có thể để cho Tô Tô hiểu lầm, còn hại cô ấy rời nhà trốn đi. Các người muốn trách, thì trách con đi! Bất quá mời hai người yên tâm, con về sau nhất định sẽ đối đãi thật tốt với Tô Tô, sẽ không nếu để cho cô ấy tức giận, càng sẽ không để cho cô ấy có cơ hội rời nhà trốn đi.”

Mộ Tur Dạ thường ngày khuôn mặt anh tuấn nhưng lạnh lùng, thế nhưng hôm nay lại hiện ra ôn nhu hiếm có, đối với Tô Tô lại rất mực yêu thương, con rể tốt như vậy, đốt đèn lồng cũng tìm không thấy. Hôm nay hiểu lầm cũng đã giải trừ, con gái cũng đã tìm trở về rồi, Tô phụ, Tô mẩu cũng không làm khó dễ hấn, thậm chí đối với đối với tình cảm của hấn dành cho Tô Tô cảm thấy yên tâm không thôi, hai người ở Mộ gia sau khi ăn cơm tối xong, liền để Mộ Tur Dạ tự mình lái xe, đưa bọn họ trở về.

Tô Tô toàn thân đau nhức không dứt, thừa dịp Mộ Tur Dạ đưa cha mẹ về nhà, đi trước một bước trở về phòng, thư thả pha nước ấm tắm, tiêu trừ mệt mỏi của hai ngày nay.

Mộ Tur Dạ sau khi trở lại, còn chưa không kịp ôm Tô Tô thân thiết một phen, liền bị Tô Tô bắt đi tắm. Đang bề bọn dọn dẹp cát giấu đồng đồ kia (Nee: các nàng đoán được tý ấy cất gì hk?? =]]~), liền nghe thấy tiếng chuông quen thuộc từ điện thoại di động vang lên.

“Nguyệt Nguyệt?” Tô Tô vừa nghe điện thoại, vừa cất giấu đồ.

“Là tớ, cậu cùng Mộ Tur Dạ hòa giải chưa?”

“Còn không phải là bị cậu bán đứng !” Tô Tô tức giận hừ hừ.

“Đây còn không phải là bởi vì tớ quan tâm cậu sao! Cậu yên tâm đi, tớ thay cậu khảo sát vị kia nhà cậu rồi, thoát nhìn nhân phẩm cũng không tệ lắm. Hơn nữa cậu biết không? Nửa đêm hôm qua, hấn gọi cho tớ gần trên trăm cuộc điện thoại, chính là vì muốn từ chỗ tớ, biết tin tức của cậu đây! Tớ thấy hấn là thật yêu cậu, liền không nịn được nói cho hấn biết”

Tô Tô còn không có đáp lời, Lô Nguyệt Nguyệt lại tiếp tục nói: “Bất quá thật may là tớ không nịn được nói cho hấn biết, nếu không hai người các người làm sao nhanh như vậy liền tốt đẹp chứ?”

“Dạ! Cảm ơn đại ân đại đức của đại nhân.” Tô Tô thấy một đĩa CD chưa có xem qua, liền đem điện thoại di động dời qua tay bên kia, một tay mở ra

máy chiếu phim, “Cậu đặc biệt gọi tôi, chính là muốn nói cái này sao?”

Tô Tô nói lời này, thật giống như đến cho Lô Nguyệt Nguyệt cực lớn niềm vui thú, trong điện thoại truyền đến tiếng cười xấu xa của cô, “Tô Tô, hai người các cậu. Thật là mạnh bạo nha!”

“Lời này của cậu là có ý gì?” Tô Tô hoàn toàn mờ mịt.

“Có ý tứ gì?” Lô Nguyệt Nguyệt cười to, “Các cậu làm chuyện tốt a! Còn có thể là có ý gì? Ra giường, sàn nhà, ghế sa lon, mỗi một chỗ đều dính dấu vết, cậu muốn chống chế đã quá muộn! Lý tẩu dọn dẹp phòng, tất cả đều đã nói với tớ.”

“Lô Nguyệt Nguyệt! Cậu có thể ngậm miệng!” Tô Tô nhớ tới, cô cùng Mộ Tư Dạ hai người từ buổi sáng làm cho tới buổi tối, một khắc cũng không có ngừng nghỉ, không khỏi mắc cỡ đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Được rồi, được rồi, không cười cậu!” Lô Nguyệt Nguyệt lúc này mới tiến vào trọng điểm, “Đúng rồi, chuyện của Nhạc, ta giúp cậu hỏi rồi, cô ấy thật chỉ là học muội của Mộ Tư Dạ, cô ấy đúng là từng có thích Mộ Tư Dạ, bắt quá, những thứ này đều là chuyện đã qua. Nghe nói Mộ Tư Dạ người này rất lạnh lùng, chưa bao giờ nhìn con gái lâu qua một chút, Nhạc là học muội của hắn, từng ở trường học giúp hắn rất nhiều công việc, đến thầy cũng gán ghép hai bọn hắn! Hắn nợ cô ấy nhiều thứ, lại bị cô ấy theo đuổi thật là nhiều năm, mới không chịu được đã cùng cô ấy đánh cược, dù sao. Nhạc đã từng đối với hắn nói, cô ấy ngoài hắn ra thì không gả!”

Tô Tô vẫn còn mang theo một chút ghen tức, bắt quá, cô tin tưởng Mộ Tư Dạ, tin tưởng tình yêu hắn. Hắn nói không thương chính là không thương, nói yêu chính là yêu, cô không cần nắm những chuyện tình cảm không liên quan kia không buông, hạnh phúc của cô vì sao lại nằm trong tay người khác? Huống chi, hôm nay Mộ Tư Dạ còn quan tâm mình như vậy!

Cô thoải mái cười khê, “Ừ, tớ tin tưởng hắn, cảm ơn cậu, Nguyệt Nguyệt!”

“Vậy cậu ngoan ngoãn làm Thiếu phu nhân đi, không cần rời nhà đi ra ngoài lần nữa. Lăng Thiệu trở lại rồi, tớ đi nói với hắn! Trước cúp máy, Bye.”

“Bye bye!” Tô Tô để điện thoại di động xuống, quay đầu vừa lúc thấy, Mộ Tư Dạ mặc áo choàng tắm đang tựa tại cửa, tà mị nhìn cô chằm chằm, từng bước từng bước hướng cô đi tới, “Tô Tô.”

“Ừ?” Tô Tô bối rối trả lời.

“em nói, có tin hay không anh?”

“Hừ, không tin!” Tô Tô giả vờ giận quay đầu sang chỗ khác.

“Thật không tin?” Mộ Tư Dạ nhếch lên môi, “Vậy rốt cuộc muốn thế nào em mới tin đây, ừ?”

“Em chính là không tin!” Tô Tô đột nhiên có chút hiểu, Mộ Tư Dạ ban đầu tại sao nhất định không nghe giải thích của cô, bởi vì dạng này quả thật chơi rất vui! Còn có thể nhìn thấy biểu tình sinh động của hắn.

“Nha. Không tin cũng không còn quan hệ, quan em có tin hay không, trước đem em ăn hết hãy nói!” Tiếp theo đó Mộ Tư Dạ đã hướng cô nhào tới, một tay lấy cô đè ở phía dưới.

“Có tin hay không, ừ?” Hơi thở của hắn phun tại bên tai của nàng, đầu ngón tay ở hạ thân của nàng trêu chọc, mặt cười xấu xa, “Em liền mạnh miệng đi!”

Một buổi tối này, bị trêu chọc khiến dục hỏa dâng cao, Tô Tô buộc phải nói ra tất cả lời nói Mộ Tư Dạ muốn nghe, bao gồm “Em yêu anh”, “Em tin tưởng Anh”, “Em muốn với anh ở chung một chỗ, cả đời đều không chia lìa”.

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Mười tháng sau, Tô Tô tay để trên bụng bự, ngồi trên ghế sa lon bởi Mộ lão gia từ xem ti vi, Mộ lão gia từ nhìn Tô Tô bụng tròn vo, thai là một cặp long phượng. (ý nói Tô tỷ mang thai đôi đó *tung hoa*)

Tô Tô không hiểu nhìn Mộ lão gia từ, “Ông nội, người có chuyện gì vui vẻ thế? Trên TV rõ ràng là đang chiếu phim buồn nha?” Trên TV, một đôi vợ chồng bị buộc phải chia lìa ôm nhau khóc rống, khóc đến tê tâm liệt phế, ruột gan như đứt từng khúc, ông nội lại cười đến thật vui vẻ như vậy, thật là quá kỳ quái!

Mộ lão gia từ ánh mắt mặc dù nhìn chằm chằm màn hình TV, nhưng mà lại một chút cũng không có nhìn vào, trong đầu hần hiện lên, tất cả đều là thai sắp ra đời long phượng! Tô Tô thật là đứa nhỏ mơ hồ, ban đầu mang thai còn không biết, lại còn tới Trương tẩu muốn uống thuốc đau dạ dày, thật may là bị mình bắt gặp, tìm bác sĩ gia đình tới kiểm tra, lúc này mới phát hiện chuyện cô mang thai.

Càng làm cho người ta cao hứng là Tô Tô mang thai, trong bụng cũng không chỉ là một đứa, vào trong bệnh viện kiểm tra siêu âm thì đột nhiên phát hiện là long phượng thai! Đây càng khiến cho hần hưng phấn không thôi.

“Ông trong lòng cao hứng, xem bị kịch cũng thấy phải cao hứng. Nhưng cháu không được, nhìn những thứ này sẽ không có ảnh hưởng chứ? Hay là thôi, đừng xem! Đến lúc đứa nhỏ sinh ra, cả ngày khóc suốt suốt sẽ không tốt.” Mộ lão gia từ vội vàng cảm điều khiển ti vi tính chuẩn bị đổi kênh.

Tô Tô cười cười, “Ông nội, ông nghĩ quá nhiều rồi! Thời điểm mang thai, nếu như người mẹ thường khóc thút thít, tâm tình thương cảm, đứa nhỏ sau khi sinh mới có thể thích khóc! Xem ti vi mà thôi, không quan hệ.”

“Vậy thì tốt.” Mộ lão gia từ dời tầm mắt trở về, càng nghĩ càng cao hứng, bắt đầu nhớ lại những việc đã qua, “Ban đầu cháu cùng Dạ nhốt ở gian phòng ba ngày, chẳng qua vốn chỉ muốn thử một chút, không nghĩ tới thật có thể để cho các người giải trừ hiểu lầm! Nếu không thì ông muốn ôm tăng tôn, còn không biết phải chờ tới lúc nào đây!”

Tô Tô nhớ tới mắt hôn ba ngày kia, sắc mặt trở nên hồng, “Ông nội. A! Thật là đau.” Vừa định nói chuyện, nhưng không ngờ bụng chột truyền đến một hồi đau đớn kịch liệt, đau đến nỗi Tô Tô nói không ra lời.

“Thế nào? Có phải hay không muốn sinh?” Mộ lão gia từ nhất thời khản trương cao độ, thấy cô đau đến sắc mặt trắng bệch, trên trán chảy ra mồ hôi hột lớn cỡ chừng hạt đậu, nhanh giọng hướng Trương tẩu phân phó: “Nhanh đi bảo tài xế chuẩn bị xe, ngay lập tức đem Thiếu phu nhân đưa đi bệnh viện! Ta hiện tại gọi điện thoại cho Dạ.” Mộ lão gia từ khản trương tới nỗi tay muốn chảy mồ hôi, bất quá bề ngoài thoát nhìn vẫn còn là rất trấn định.

“Dạ, vợ người tám phần là muốn sinh, chúng ta bây giờ lập tức đưa nó đi bệnh viện, cháu trực tiếp đi bệnh viện là tốt rồi!”

Mộ Tư Dạ nhận được điện thoại lúc đang họp, vừa nghe đến tin tức này, lập tức từ chỗ ngồi bắn dậy, “Hiện tại phải sinh? Cách dự tính ngày sinh không phải là còn có ba ngày sao? Tô Tô có phải hay không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn?”

“Không có, không có, cái gì ngoài ý muốn cũng không có! cháu đừng khản trương, trực tiếp đi bệnh viện là tốt rồi.” Mộ lão gia từ nhanh chóng cúp điện thoại, giúp một tay đem Tô Tô đỡ vào trong xe.

Đồ dùng nằm viện, đã sớm chuẩn bị xong cho vào túi hành lý, chỉ cần cầm đi, cho nên tốc độ rất nhanh. Tài xế trực tiếp lái ô-tô đến bệnh viện, dọc theo đường đi, Tô Tô đau đến nỗi mồ hôi lạnh chảy ròng, cảm giác bụng của mình giống bị người cầm dao đâm, khiến cho cô ngay cả thời gian thở chậm hít thở cũng không có.

Mộ Tư Dạ sau khi cúp điện thoại di động, lấy áo khoác trực tiếp chạy đến bệnh viện, hoàn toàn không để ý bọn họ đang bàn một dự án lớn vượt qua ba triệu Đô-la. Hần ngay cả chờ thang máy thời gian đều không muốn, trực tiếp ba chân bốn cẳng, từ cầu thang thoát hiểm chạy một mạch mười chín tầng xuống dưới lầu, nhanh chóng chui vào ghế lái, khởi động động cơ, chuyển động tay lái, nhanh chóng rời đi. Tất cả động tác làm liền một mạch, nhanh chóng lưu bát, tựa như đang diễn phim hành động.

Mộ Tư Dạ xông qua nhiều lần đèn đỏ, phía sau đuổi theo hai, ba xe cảnh sát giao thông, thoắt còi còi cái loa ý bảo hần dừng lại, nhưng mà hần hoàn toàn không để ý, đạp mần chân ga, mạnh mẽ lao về phía trước, vốn phải cần 20' đường xe, khi hần điên cuồng, nhưng chỉ tốn không tới mười phút! Lúc này nhìn lại sau lưng một chút, đã không còn thấy thân ảnh của cảnh sát giao thông.

Mộ Tư Dạ khản trương chạy vào bệnh viện, trực tiếp chạy đến bên ngoài phòng sinh, nhưng mà hần tìm tới tìm lui, lại không tìm được Tô Tô, thậm chí ngay cả gia gia cùng Trương tẩu đều không ở đây. Mộ Tư Dạ trong lòng không khỏi một hồi kinh hoàng, không nhận được suy đoán, sẽ không phải là Tô Tô đã xảy ra chuyện gì?

Hần vội vàng tiện tay kéo một hộ sĩ hỏi thăm, nhưng mà hộ sĩ lại nói cho hần biết, danh sách sản phụ, căn bản cũng không có tên Tô Tô.

“Không thể nào!” Mộ Tư Dạ nắm quyền, bên trán bởi vì khản trương quá độ mà gân xanh nổi lên.

Đang lúc hần mờ mịt không biết phải làm sao, một nhóm người đẩy giường bệnh đã chạy tới, Mộ lão gia từ xa xa liền thấy Mộ Tư Dạ, vội vàng vẫy tay về phía hần, “Dạ! Mau tới đây giúp một tay, Tô Tô ở chỗ này!”

Mộ Tư Dạ không còn kịp lau mồ hôi, nhanh chân chạy tới, lại bị Mộ lão gia liếc mắt, “Từ công ty của cháu lái xe tới đây, phải mất 20' đi? Nhưng thế nào cháu so với chúng ta còn tới trước? Thật là kỳ quái!”

Mộ Tư Dạ vô lực cười cười, không có nói chuyện mình bởi vì nóng nảy, mà ở trên đường đua xe.

Hần thấy Tô Tô đau đến sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lớn cỡ hạt đậu, một giọt một giọt rơi xuống, rất đau lòng. Hần cầm tay Tô Tô an ủi cô, “Không cần khản trương, không có sao không có sao, con của chúng ta rất nhanh liền ra gặp mặt chúng ta.”

Tô Tô cắn răng nghiêng lợi nhìn hần chăm chăm, khó khăn nói một câu: “Em không khản trương. Anh cũng không cần khản trương.”

Mộ Tư Dạ toàn thân bấp thính cứng ngắc, bóp đau tay của cô, nhưng vẫn mờ mịt không biết. Tô Tô vốn đang rất sợ, nhưng nhìn thấy bộ dáng này của

Mộ Tư Dạ,tự dung cả thấy tuyệt không sợ hãi.

Không bao lâu sau, Tô Tô liền bị đẩy vào phòng sinh, Mộ Tư Dạ vẫn đứng ở ngoài cửa, khăn trương đi tới đi lui, vòng tới vòng lui.

“Cháu dừng lại, chớ đi! Cháu đi suốt đầu ta muốn ngắt xỉu rồi đây!” Mộ lão gia từ thờ dài, kéo Mộ Tư Dạ ngồi vào vị trí đợi. Nhưng mà không có ngồi được mấy phút, Mộ Tư Dạ lại đứng lên, tiếp tục khăn trương đi tới đi lui, hần căn bản là không thể ngồi yên!

Đột nhiên, trong phòng sinh truyền đến một đạo thanh âm vang lên tiếng trẻ con khóc, Mộ Tư Dạ vẫn như cũ khăn trương. Cho đến khi trong phòng sinh truyền tới đạo thứ hai thanh âm trẻ con khóc, Mộ Tư Dạ rốt cục bởi vì khăn trương quá độ, mà từ từ ngã xuống đất.(Nec: *cười lẫn lộn* vk sinh ck ngắt.=]]~)

Ngày thứ hai, tin tức người thừa kế của Mộ thị, bởi vì vợ sinh con, khăn trương quá độ ở ngoài phòng sinh té xỉu , cùng tin tức Mộ thị lão tổng, mừng long phượng tôn, đăng ngay trang đầu tờ báo.

Tô Tô trong lúc mang thai, bị Mộ Tư Dạ ra lệnh cưỡng chế cấm nhìn bất kỳ thứ gì có liên quan tới sắc tình, phim là H manga, tiểu thuyết, phim AV đều không được nhìn, chỉ sợ đứa nhỏ sinh ra , sẽ có đức hạnh giống cô!

Hôm nay, Tô Tô nhin mười tháng, thật vất vả sinh hạ hài tử, đã không thể nhẫn nại được nữa, liền thừa dịp Mộ Tư Dạ đi ra ngoài làm việc, vừa mang hài tử, vừa lấy ra trần quý phiến tử, nhìn xem hưng phấn vô cùng. Nhưng mà trên đời không có tường nào gió không lọt qua được, cô giấu khá hơn nữa, cũng không có biện pháp ngăn cản được Mộ Tư Dạ đánh bắt ngờ kiểm tra.

“Tô Tô!” Mộ Tư Dạ lúc trở về, liền nhìn thấy một màn như vậy, Tô Tô hai tay ôm một đứa nhỏ , ánh mắt lại là nhìn chăm chăm màn hình, nước miếng chảy ra. Hơn nữa, Tô Tô gần đây sở thích còn thay đổi, không nhìn AV, đổi sang xem GV! (AV: phim xxx Boy&girl; GV= gay video: phim xxx gay)

Mộ Tư Dạ thấy trong phim, hai người đàn ông quấn quít ở chung một chỗ, chỉ cảm thấy nổi lên một trận da gà. Hần tiến lên cầm điều khiển ti vi, liền tắt TV, nhìn cô, lạnh giọng quát lớn: “Em không nên quá mức mức như thế!”

“Dạ. Cho em xem một chút đi! Có trại đẹp lại.”

Mộ Tư Dạ cười lạnh, “Anh còn không đủ để em xem?”

“Ah.” Chỉ là muốn đổi lại khẩu vị thôi! Ngày ngày ăn quá tốt, cũng sẽ ngán.

“Thương lượng bất thành, không thương lượng gì cả, hai đứa bé còn nhỏ,em làm mẹ mà như vậy? Có ai như em giống vậy dạy hài tử sao? Anh không muốn làm cho bọn họ biến thành bộ dạng đức hạnh giống em!”

“Ồ. em, em chỉ là học. Học tập một chút mà thôi.” Tô Tô thấy Mộ Tư Dạ mặt lạnh như băng, vội vàng nói nhỏ giải thích.

“A, học tập? Vì anh sao?” Mộ Tư Dạ tiến tới gần cô một chút, trên mặt có mang theo nụ cười nguy hiểm.

“Ừ, đúng vậy!” Tô Tô vội vàng nói hòa theo.

“Cái dạng này. Anh dạy cho em, không phải tốt lắm sao?”

“Cái gì?” Tô Tô tròn to hai mắt, thấy Mộ Tư Dạ đã bắt đầu cởi quần áo, sau đó nhanh chóng chặn lại môi của cô.

“Ngô. Nhưng! Con.”

“Con còn nhỏ, không hiểu chuyện.”

“Ngô ngô.” Tô Tô còn muốn nói nhiều hơn, nhưng mà đôi môi đã bị Mộ Tư Dạ vững vàng che lại, ngoại trừ phát ra thanh âm rên rỉ. Mộ Tư Dạ vừa đồng thời dạy Tô Tô vừa ” dạy” con của mình.

Chẳng qua là, “Giáo dục” đứa nhỏ. Có nhất thiết cần sớm như vậy không?

< hết trọn bộ >

Bạn đang đọc truyện *Chơi Đùa Em Đến Nghiện* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.